

eul_wid: tro-af

Αἰσχύλου Σχόλια · Aeschylus Scholia

Scholia-Prometheus Bound

Σχόλια εἰς Προμηθεά Δεσμώτην

Period: Ὀψιμαρχαία Late Antique
Dialect: Βυζαντινὴ Ἑλληνικὴ Byzantine Greek
Domain: Γραμματικὴ Grammar
Format: Πεζὸς Prose

hyp (t) Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη Προμηθεώς ὡς φιланθρώπου ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἀνθρωποι εὗροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ δῆθεν ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν· οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεάνειαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανός, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσει καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθεά· καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔῃ τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος <τοῦ> Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἢ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτόν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, <καὶ> ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἑπαφον· θρασυστομοῦντι <δὲ> Προμηθεῖ κατὰ τοῦ Διὸς ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς <ὕφ' οὗ> τέξεται <παιδὸς> καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς <Διὸς πέμψαντος> ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν εἰ μὴ τὰ μέλλοντα <συμβῆσεσθαι τῷ Διὶ> εἶπη καὶ μὴ βουλόμενον βροντὴ καταρρα <γεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἢ> μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται <αἱ ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον> ὄρος. ἢ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου Π <ρομηθεὺς δεσμώτη> ... Κράτος καὶ Βία ... Ὠκ <εανός> ... μέτρ <ων> ταῦτα ἡμέτερά ἐστι Δημητρίου τοῦ Τρικλίνιου καὶ τᾶλλα ὅσα ἔχουσι ἐν ἀρχ <ῆ> στρο <φῶν> ἢ εἴσθεσ <ις τοῦ παρόντος> δράματος ἐκ συστημ <ατικῆς> ἐστὶ περίο <δου.> οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πζ', <ὦν τε> λ <ευταῖος> “ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκ <υλισθήσῃ> τέχνης.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσ <εσι παρά> γραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κο <ρωνισ> ἀναχωρησάντων τῶν ὑποκρι <τῶν> Τοῦ αὐτοῦ Μαγίστρου σχόλια Τηλουρὸν τὸ ὑψηλὸν <μα> κρ <ὸν> ἀφ' οὗ τῆλε καὶ <μακρ> ἀν ὁρᾶν τις δύναται· ἢ τὸ μακρό <θεν> ὁρώμενον. ^[25]

- ¹ λέγει δὲ τὸν Καύκασον ἐμοὶ τηλουρὸν δοκεῖ λέγειν, οὐχὶ τὸν Καύκασον μακρὸν καὶ ὑψηλὸν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν εἶπε τὸ πέδον· πέδον γὰρ ἢ ἐπίπεδος γῆ· ἀλλὰ τὴν παρακειμένην αὐτῷ ἀπὸ τῶν βορειοτέρων μερῶν ἔρημον γῆν, ἐπίπεδόν τε οὖσαν καὶ εἰς ἄπειρον μῆκος ἐκτεταμένην. ὅτι δὲ τοῦτό ἐστι δηλοῖ διὰ τῶν ἐξῆς. χθονὸς οὖν πέδον λέγει περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν τὴν ἐπίπεδον καὶ μακρὰν τῶν Σκυθῶν χθονὸς μὲν] ἤγουν εἰς τὴν γῆν τὴν ἐπίπεδον καὶ μακρὰν τηλουρὸν] ὑψηλόν, μακρόν ἤκομεν] ἤλθομεν Post vers. τὸ προοίμιον συμβουλευτικὸν ἢ προστακτικὸν Σκύθην] Σκυθικὸν οἶμον] τὸν ἄβατον] εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει διὰ τὸ τραχὺ καὶ

ἀπωκισμένον Ἦφαιστε] ὦ μέλιν] διὰ φροντίδος ἔχειν ἐπιτολὰς] τὰς ἐντολὰς πατὴρ] ὁ Ζεὺς ἐφεῖτο] ἐνετέλλετο τόνδε] τὸν Προμηθεά ὑψηλοκρήμνοις] ταῖς ὑψηλοῦς κρημνοῦς ἐχούσαις Τὸν λεωργόν: τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόντα διὰ τοῦ πυρός. ^[10]

5 ἢ τὸν ἄξιον ἔργον καὶ παρανάλωμα λίθων γενέσθαι ὡς κλέπτην καὶ θεῶν παρήκοον τὸν λεωργόν] τὸν τοῖς λαοῖς δεδωκότα τὰ ἔργα ὀχμάσαι] δησαι, προσπῆξαι Ἀδάμας ἐστὶ λίθος οὕτω στερρὸς ὡς μὴ δύνασθαι <ὑπὸ τοῦ σιδήρου> τμηθῆναι· αἵματι δὲ τρ <άγου> ἢ λέοντος μαλάσσεται καὶ <οὐ> τέμνεται· ὁ μὲν γὰρ ξηρότ <ητά> ἐστὶ καὶ πόρους ἔχων several lines obliterated ἀδαμαντίναις] ἤγουν σιδηραῖς, στερραῖς πέδαισιν] δέσμασις ἀρρήκτοις] στερραῖς τὸ σὸν γὰρ] πρὸς τὸ ἐρεθίσαι τὸν Ἦφαιστον τοῦτο λέγει ἄνθος] καλλώπισμα παντέχνου] δι' οὗ πᾶσαι γίνονται τέχναι σέλας] ἤγουν τὸ πῦρ περιφραστικῶς σέλας] τὸ θνητοῖσι] τοῖς ἀνθρώποις ὥπασεν] παρέσχεν τοιαύτῃ σφε] αὐτόν δίκη] τιμωρίαν διδαχθῆ] ἤγουν μάθη τυραννίδα] τὴν ἐξουσίαν στέργειν] τιμᾶν φιλανθρώπου]. ^[5]

11 ..μεῖον [? δριμεῖα] ἢ λέξις Ante vers.

14 κατασκευὴ ἄτολμος] ἀπρόθυμος βία] βιαίως ἐπιρρηματικῶς φάραγγι] ἦτοι τῷ ὄρει δυσχειμέρῳ] κακὸν ἐχούσῃ χειμῶνα διὰ τὸ χιόνι <ἀεὶ καλύπτεσθαι?> Ante vers.

16 βάσις τῶνδε] ὧν εἶπατε τόλμαν] ἐπιχείρησιν σχέθειν] τόλμαν λαμβάνειν Ante vers.

17 γνωμικὸν ἐξωριάζειν] ἀθετεῖν καὶ ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι πατρὸς] ἦτοι τοῦ Διὸς· οὗτος γὰρ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Ante vers.

18 προκατάστασις καὶ διήγησις ὧν μέλλουσι ποιήσιν αὐτῷ Πῶς φασὶ τὸν Προμηθεά υἱὸν τῆς Θέμιδος, δέον ἀντιστρόφως λέγειν. ἐκ γὰρ προμηθείας καὶ σκέψεως <τὸ> δίκαιον εὕρηται· καὶ φαμεν ὅτι αἴτιον τὸ δίκαιον τοῦ προμηθεῖσθαι· διὰ τοῦτο καὶ τὸν Προμηθεά Δίκης υἱὸν λέγομεν· ἐπεὶ καὶ ὁ κλινοποιὸς πρῶτον ἔννοιαν λαμβάνει τῆς ἀνθρώπου ἀναπαύσεως· εἴτα ἐπιχειρεῖ καὶ κλίνην ποιῆσαι· καὶ ἔστι <τῷ> μὲν ἔργῳ πρώτη (sic) ἢ κλίνη, <τῇ δὲ δι> ανοία ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπαυσις τῆς] ἀποστροφῇ τὸ σχῆμα ὀρθοβούλου] τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθῆς βουλευομένης αἰπυμῆτα] μεγαλόβουλε δυσλύτοις] ἤγουν ἰσχυροῖς χαλκεύμασιν] ἤγουν σιδηροῖς δεσμοῖς προσπασσαλεύσω] προσηλώσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ] τῷ τῶν ἀνθρώπων ἀποτυχάνοντι πάγῳ] πάγος τὸ ὄρος καὶ ὁ πα <γε> τὸς ἀπὸ τοῦ π <ηγν> ὡς πάγῳ] ὄρει ἴν'] ὅπου φωνῇ] ἀκούσῃ δηλονότι του] τινός ὅφει] θεάσῃ Σταθεύειν φασὶν Ἀττικοὶ <τὸ κατὰ> μικρὸν κᾶεσθαι, ἀπὸ τοῦ <ἵστημι στή> σω καὶ τοῦ αἴθω]. ^[10]

22 .. εὔω τὸ <φλογίζω> σταθευτός] φλογιζόμενος φοῖβη φλογί] λαμπρᾶ, καυστικῇ, τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ χροιαῖς] τοῦ εἶδους ἀμείψεις] μεταβαλεῖς ἦτοι μέλας ἔση ἄνθος] τὴν λαμπρότητα ἀσμένῳ] χαίροντι ἢ ποικιλείμων νύξ] ἢ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις φάος] ἦτοι τὴν ἡμέραν πάχνην] δρόσον ἑώαν] πρωινήν σκεδᾶ] σκεδάσει κατ' ἀντιχρονισμόν τοῦ παρόντος] τοῦ ἐνισταμένου σοι ἀχθηδῶν] τὸ βάρος τρύσει] δαμάσει ὁ λωφῆσων] ὁ παύσων σε τούτου· ἔστι δὲ .

27 .. οὐ πέφυκε] οὐκ ἐγεννήθη πω] ἀκμήν τοιαῦτ'] <ἐν ἧ> θεῖ <ὁ λό> γος ἀπηύρω] ἤγουν ἀπέλαυσας ὥπασας] παρέσχες δίκης πέρα] ἐπέκεινα τοῦ δικαίου.

30 ὁ γὰρ οὐκ ἐβούλετο Ζεὺς ἄδικόν τε ἦν καὶ παράνομον ἀνθ' ὧν] ἀντὶ τούτου Δέον ἀτερπῶς εἶπ <εἶν, ἀτερπῇ> πρὸς τὴν πέτραν ἐπήνεγκε.

31 τὸ δὲ φρουρήσεις ἀ <ντὶ τοῦ φυ> λάξεις καὶ περὶ αὐτὴν <μενεῖς> ἀτερπῇ] ἀηδὴ φρουρήσεις] φυλάξεις ὀρθοστάδην] ὀρθὸς ἰστάμενος ὀδυρμούς] φωνὰς γοεράς ἀνωφελεῖς] δέον ἀνωφελεῖ εἰπεῖν, ἀνωφελεῖς εἶπε πρὸς τὸ γόους φθέγγῃ] λέξεις δυσπαραίτητοι φρένες] ἀμετάτρεπτοι καὶ δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν ἔχουσαι· παραίτησις γὰρ ἢ συγγνώμη τραχὺς] ἀκαμπής, σκ[λ]ηρός, ἀπηνής νέον] νεωστί κρατῇ] καθὰ καὶ Ζεὺς εἶεν] ἔστω ταῦτα οὕτως κατοικτιζῇ] κατελεεῖς

μάτην] ματαίως καὶ ἀκαίρως ἔχθιστον] μισητόν στυγεῖς] μισεῖς θνητοῖσι] τοῖς ἀνθρώποις
γέρας] ἦτοι τὸ πῦρ Γέρας: ἦτοι τὸ πῦρ· τοῦτο γὰρ ἀνατέθεται Ἑφαίστῳ .

38 .. πάλιν ἐπεγείρει ... τὸ συγγενές] ἦτοι ἡ συγγένεια δεινὸν] μέγα πρὸς οἶκτον ἐγεῖραι τινα
ὁμιλία] ἡ πρώην συναναστροφή Post vers.

39 ὠραῖον σύμφημι] συνομολογῶ ἀνηκουστεῖν] παρακούειν πατρός] τοῦ Διὸς οἶόν τε] πῶς οἶόν τε
τοῦτο] τὸ παρακούειν δειμαίνεις] φοβῇ πλέον] τῆς συγγενείας νηλῆς] ἀπηνῆς, ἀνηλεῆς καὶ
θράσους] ἦγουν θρασὺς πλέως] πεπληρωμένος ἄκος γάρ] ναί τοιοῦτός εἰμι.

43 ὠφέλεια, θεραπεία ὠφελοῦντα] .

44 .. τοῦτον μισηθεῖσα] ὑπ' <έμοῦ> χειρωναξία] .

45 .. βάνασος τέχνη· λέγει δὲ τὴν ... νιν] αὐτὴν στυγεῖς] μισεῖς παρόντων] τῷ Προμηθεῖ τέχνη] ἡ
σὴ ἔμπας] ναὶ ὅμως τίς] τῶν θεῶν ὥφελε] εἶθε ἔμελλεν λαχεῖν] κληρώσασθαι Εἰπόντος
Ἑφαίστου περὶ τῆς αὐτοῦ τέχνης ὡς εἶθε ταύτην ἔλαχεν ἕτερος, τὸ Κράτος φησὶν ὡς ἅπαντα
ἐπράχθη καὶ ἐγεγόνει τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ κοιρανεῖν καὶ ἄρχειν· τουτέστιν ἅπαντα δέδοται τοῖς
θεοῖς, ὅπλα μὲν Ἄρει, Ἀρτέμιδι δὲ τόξα, Ἀπόλλωνι δὲ μουσική, σοὶ δὲ ἦν ἔχεις τέχνην, καὶ
ἕτερα ἐτέροις· τὸ δὲ βασιλεύειν μόνο <σ> ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο· ἐπεὶ οὖν <οὔτω> ταῦτ' ἔχει,
ἀνάγκη <καὶ σοὶ> ἦν περ ἔλαχες <τέχνην στέργ> εἰν καὶ τὰ παρὰ <τοῦ Διὸς ἐπιτε>
ταγμένα σοι <ἐκτελεῖν> ἐπράχθη] ἐγεγόνει, ἐδόθη τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ Διὸς πλὴν θεοῖσι]
χωρὶς τοῦ κοιρανεῖν κοιρανεῖν] ἄρχειν οὐτὶς ἐστὶ πλὴν] οὐδεὶς ἄλλος· ἀλλὰ πάντες δοῦλοι
αὐτοῦ ἔγνωκα] γινώσκω ὅτι οὕτως ἔχει ταῦτα τοῖσδε] τοῖς πραχθεῖσι ἐπέειπεν] σπουδάσεις
περιβαλεῖν] περιθεῖναι ἐλινύοντα] βραδύνοντα προσδερχθῇ] θεάσεται πατήρ] ὁ Ζεὺς ψάλλια]
τὰ δεσμά δέρκεσθαι] ὥστε βλέπεσθαι ἀρά] ἀράεσι νιν] αὐτὰ ἀμφὶ] περὶ χερσίν] αὐτοῦ
ἐγκρατεῖ σθένει] ἰσχυροτάτῃ δυνάμει ῥαισθηρί] ἐν σφύρα θεῖνε] τύπτε πασσάλευε] προσήλου
πρός] ἐν ταῖς περαίνεται] τελεῖται ματᾶ] ματαιάζει ἄρασσε] πλῆττε μᾶλλον] ἦγουν μεῖζον
μηδαμῇ χάλα] ἐν οὐδενὶ μέρει τῶν δεσμῶν ὕφειν δίδου δεινός] ἐπιτήδειος <ἄρ> ηρεν]
ἥρμοσται τήνδε] τὴν ἐτέραν νυν] δὴ σοφιστῆς] ἀπατεῶν νωθέστερος] ἦγουν ἐλάττων,
φαυλότερος Ἴνα μάθῃ: τουτ' <ἐστὶν ἵνα γνῶ> ὡς εἰ καὶ τὸν Δία ἀπα <τᾶ καὶ σοφίζεται> , ἀλλ'
οὐδέν τι τελέσαι <δύναται> , ἐλάττων τούτου τυγχάνων. [5]

62 ἡ <οὔτω> νόει· ἵνα μάθῃ νωθέστερον καὶ ἀμελέστερον καὶ ῥαθυμότερον ἔχειν πρὸς τὸ τὸν
Δία σοφίζεσθαι. τουτέστιν ἵνα <παντελῶς> ἀφίστα[τ]αι <τοῦ> ποιεῖν τοιαῦτα πρὸς αὐτόν.
ἂν <τὶ δὲ τοῦ> εἰπεῖν εἶναι, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὦν εἰπών, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον. σοφὸς
ὁφείλων εἰπεῖν ἐλάττων τοῦ Διὸς, ὁ δὲ σοφιστῆς εἶπε διὰ τὸ ἀπατῆσαι τὸν Δία ἐν τῇ διανομῇ
τοῦ βοὸς ὡς εἴρηται· οὐ γὰρ ἂν ἔχη καλῶς ἀπατεῶνα τὸν Δία λέγειν, ἵνα οὗτος εἴη ἐκείνου
νωθέστερος οὐδεὶς ἐνδίκως] οὕτως αὐτὸν ἀσφαλῶς προσήλωσα ἀδαμαντίνου] σιδηρᾶς ἡ
στερροτάτης νυν] δὴ σφηνός] τοῦ ἥλου γνάθον] ἦτοι τὸ στόμα αὐθάδη] ἀπηνῆ καὶ θρασεῖαν ὡς
ἀκμαίαν καὶ ὀξεῖαν διαμπάξ] διόλου πασσάλευε] διαπέρα ἐρρωμένως] ἰσχυρῶς αἶ αἶ] φεῦ
Προμηθεῦ] ὦ ὑπερστένω] στενάζω πόνων] μόχθων αὖ] δὴ κατοκνεῖς] ὀκνηρῶς διάκεισαι πρὸς
τὸ ἔργον ὅπως] σκόπει οἰκτιεῖς ποτε] ὅταν σε ὁ Ζεὺς οὕτως ἔχοντα ἰδὼν τιμωρήσεται θέαμα]
θεωρίαν δυσθέατον] δυσθεώρητον κυροῦντα] ἐπιτυ[γ]χάνοντα ἐπαξίων] τῶν ἀξίων ἀμφὶ] περὶ
μασχαλιστῆρας] διαζώσματα δρᾶν] πράττειν ἀνάγκῃ] ἐστὶ ἐγκέλευ'] πρόσταττε ἄγαν] λίαν ἦ]
ὄντως κελεύσω] προστάξω κάπιθούξω γε πρὸς] καὶ πρὸς τούτῳ ἐπεμβριμήσομαι Ἐπειδήπερ ἄν
<ὡ περὶ τὰς πλευρὰς> μασχαλιστῆρας π <ερίεβαλεν> , ἔδει δὲ καὶ πρὸς τοὺς πό <δας
τοῦτο> ποιῆσαι <διὰ> τὸ . [10]

74 .. φησιν <ὡς ἐπειδὴ> ἄνω κα... προσ <ηλω?> ... χώρειν ... (uncertain how many lines are
lost) κίρκωσον] κρίκοις περίβαλλε διὰ τὸ μέτρον βίᾳ] ἰσχύι πέπρακται] ἐπράχθην (by another

hand) οὐ μακρῶ] ἀλλὰ συντόμως ἐρρωμένως] ἰσχυρῶς θεῖνε] τύπτε διατόρους]
διαπεπερασμένας τοῖς ἥλοις, ἢ μεγάλας Supra vers. ^[5]

77 ὁ ἐ <ξεαστῆς καὶ εὐθύνας ἐπάξω> ν, εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπὸς ὁμοῖα] ὅμοια Ἀττικῶς
γηρύεται] βοᾷ μαλθακίζου] ταπεινός, μαλθακὸς γίνου αὐθαδίαν] Ἰωνικὴ ἢ συστολή ἡμέτ
<ερον> τραχύτητα γράφε μὴ θρασύτητα.

80 τοῦτο <γὰρ ἔχει> τὸ α μακρόν, ἐκεῖνο δὲ βραχὺ ᾗ πίπλησσε] ὀνειδιστικῶς πρόφερε στείχωμεν]
ἀπέλθωμεν κώλοισιν] τοῖς ποσίν, ἢ τοῖς μέλεσι πᾶσιν, τουτέστιν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ
προσῆλwται ἀμφίβληστρον] δεσμά· ἀμφίβληστρον δὲ τὸ δίκτυον ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε] ἡγουν
τούτοις συνὼν τοῖς δεσμοῖς θρασύνου καὶ μεῖζον τῶν θεῶν φρόνει συλῶν] κλέπτων
ἐφημέριοις] τοῖς θνητοῖς προστίθει] πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχουσι καὶ τοῦτο δίδου αὐτοῖς οἷοί τε]
δυνατοὶ θνητοὶ] οἱ ἄνθρωποι ἀπαντλήσαι] ἐλευθερῶσαί σε ψευδωνύμως] ἡγουν ψευδῶς
δαίμονες] οἱ θεοὶ ἡμε.

86 .. <σύ> νταξιν· τοιαύτη γὰρ <ἐστι καὶ> τὸ παρ' Ὀμήρῳ χρεὼ <βουλῆς> ἐμέ τε καὶ σέ·
<δοτικὴν γὰρ> ἔδει εἰπεῖν· νῦν δὲ <πρὸς> αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε πρὸς <τὸ ἐπ> ἀγόμενον·
συνάγεται γὰρ ... αὐτὸν δεῖ προμηθεύσασθαι ... καλοῦσιν] ὀνομάζουσιν δεῖ] χρεῖα ἐστὶ
προμηθέως] ἡγουν προμηθεύσασθαι τρόπῳ] μηχανῇ ἐκκυλισθήσῃ] ἐκπεσῇ, ἐλευθερωθήσῃ
τέχνης] ἥτοι τῶν δεσμῶν <ὦ δῖος αἰ> θήρ: <ἡ> μονοστρο <φικὴ αὕτη περίοδος> στίχων
καὶ <κώλων ἐστὶ> <μ> ἄ, ὦν οἱ <α' β' γ'> δ' ε' <ἱαμβικοὶ τρί> μετροὶ ἀκατάληκτοι· <τὸ
ς' δί> μετρον ἀκατάληκτον. ^[5]

88 <οἱ ἐξῆς ζ'> ἀναπαιστικοί, τὸ δ' ("δεσμὸν ἀεικῆ") μο <νόμετρον, τὰ δὲ> λοιπὰ δίμετρα
ἀκατά <ληκτα· τὸ ζ'> μόνον καταληκτικὸν <ἐφθῇ> μιμερές, ὃ καλεῖται <παροι> μιакόν. οἱ
ἐξῆς ιγ' <ἱαμβικ> οἱ αὖθις τρίμετροι ... (several lines lost) δῖος] ἔνδοξος αἰθήρ] πῦρ πνοαί] τὸν
ἄερα λέγει ταχύπτεροι πνοαί] ἡγουν ταχεῖαι ἢ αἱ τάχος τοῖς πτεροῖς τῶν ὀρνέων παρέχουσαι
ποταμῶν τε πηγαί] διὰ τούτων τὸ ὕδωρ καλεῖ ποντίων] θαλασσίων ἀνῆριθμον] ἄπειρον
γέλασμα] διάχυμα, πλάτος ἀνῆριθμον γέλασμα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελώντων· οἱ γὰρ γελῶντες
ἐξήπλωνται παμμήτορ τε γῆ] ἢ πάντων μήτηρ καὶ τροφός, ζῶων τε λέγω καὶ σπερμάτων καὶ
ἀνθρώπων πανόπτην] τὸν πάντ' ἐφορῶντα. ^[5]

91 Ὀμηρος Ἥλιος "ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις" (Γ 277) κύκλον ἡλίου] ἡγουν τὸν ἥλιον
περιφραστικῶς ἴδεσθε] θεάσασθε θεός] ὦν δηλονότι δέρχθηθ' ἴδετε αἰκίαισιν] τιμωρίαις
διακναιόμενος] διακοπτόμενος καὶ προσταλαιπωρῶν μυριετῇ] τὸν πολυετῇ ἀθλεύσω] μετ'
ἄθλου καὶ κακότητος διάξω ταγός] ὁ ἡγεμὼν ἡγουν ὁ Ζεὺς μακάρων] τῶν θεῶν ἐξεῦρ']
ἐμηχανήσατο δεσμὸν] ἡγουν τιμωρίαν ἀεικῆ] ἀπρεπῇ τὸ παρὸν] τὸ ἐνιστάμενον ἐπερχόμενον]
τὸ μέλλον πῇ] ποῦ ἢ ἐν ποίῳ καιρῷ ποτε] ἄρα μόχθων] πόνων ἥτοι τῆς τιμωρίας τέρμα] τέλος
χρῆ] ἀπόκειται ἐπιτεῖλαι] φανῆναι καίτοι] ἐπιδιόρθωσις τὸ σχῆμα φημι] τοῦτο
προυξεπίσταμαι] προγινώσκω Σκε <θρῶς> :] the scholion of five lines is obliterated except
for a few words σκεθρῶς] ἀκριβῶς ποταίνιον] ἀπροσδόκητον, ἄγνωστον, νέον Ante vers.

103 γνωμικόν πῆμ'] πάθος ἤξει] ἐπέλθοι πεπρωμένην] τὴν μεμοιρασμένην παρὰ τῶν Μοιρῶν χρή]
πρέπει αἶσαν] μοῖραν φέρειν] ἐμέ ὡς ῥᾶστα] λίαν εὐκόλως ἀνάγκης] τῆς βίας ἥτοι τῆς μοίρας
ἀδῆριτον] ἄμαχον σθένος] ἡγουν ἡ δύναμις Ἀλλ' οὔτε σιγᾶν: <ἔξεστί μοι τάσδε> τὰς τύχας
λέγειν <τε καὶ σιγᾶν> · σιγᾶν μὲν ὅτι μὴ <βουλομένου> τοῦ Διὸς τὸ πῦρ ἔκλεψα, <λέγειν
δὲ> ὅτι τοῖς βροτοῖς γέρα παρέσχον καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐφίλανθρωπευ <σάμην> δούς τε τὸ πῦρ
καὶ πᾶ <νθ' ὅσα> προσῆκε σφας <εἰδέναι διδάξας> οὔτε σιγᾶν] ἀλλὰ βοᾶν· ἀλγῶ γὰρ μὴ
σιγᾶν] λέγων γὰρ ταύτας παραμυθίαν λήψομαι τύχας] δυστυχίας τάσδ'] <ἄς πᾶ> σχω θνητοῖς]
τοῖς ἀνθρώποις γέρα] τιμὰς ἐνέζευγμα] ἐνεβλήθην, ὑπῆλθον <Πηγὴν κλοπαίαν εἶπεν> ὅτι

πᾶς <α οὐσία> μείωσιν δέχεται· τὸ δὲ πῦρ, κἂν <τὸ τυ> χὸν εὐρεθῇ, ἦτοι σμικρὸ <τατος σπινθῆρ .^[5]

110 ..> δὲ ὕλη τινὶ <αὔξεται πάλιν> . πηγὴν οὖν <εἶπε πυρὸς ὅτι> πάλιν αὔξεται <πολὺ ἐ> κ μικροῦ. δέον δὲ εἰπεῖν κλοπαίως, κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγὴν· τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ ναρθηκοπλήρωτον· ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐντὸς νάρθηκος· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, τό τε κλοπαίαν τό τε ναρθηκοπλήρωτον, οἶονεῖ ἐπεξήγησις τοῦ θηρῶμαι. εἰπὼν γὰρ θηρῶμαι πηγὴν πυρὸς ὥφειλεν εἰπεῖν καὶ τίνα τρόπον ἐθηράσατο πηγὴν] ῥίζαν καὶ ἀρχὴν κλοπαίαν] ποταπὴν; πέφυκε] ὑπάρχει πόρος] πορισμός· Τοιῶνδε ἀμπλακημάτων ποινὰς ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς τὸ ποινὰς τὴν σύνταξιν ἀποδέδωκεν ποινὰς] τιμωρίας ἀμπλακημάτων] ἀμαρτημάτων τίνω] δίδωμι ὑπαίθριος] ἀσκεπὴς δεσμοῖσι] ἐν πασσαλευμένος] προσηλωμένος ᾧ ᾧ ἔα ἔα] ἐπιρρήματα ἐκπληκτικὰ ἀχῶ] ἦχος ὁδμά] ἴσως δὲ αἱ Ὁκεανίδες ὁσμὴν ἔπνεον εὐωδίας προσέπτα] προσῆλθε ἀφεγγής] ἀθέατος θεόσσυτος] ἐκ θεοῦ ὀρμηθεῖσα ἡγουν θεία βρότειος] ἀνθρωπίνη κεκραμένη] μεμιγμένη ἡγουν ἡρωϊκὴ ἵκετο] ἀφίκετο τερμόνιον] ἔσχατον, ἀκρότατον τῆς γῆς πάγον] τὸ ὄρος θεωρός] θεατὴς ἢ τί δὴ θέλων] ἡγουν διὰ τί ἄλλο ἐνταῦθα ἀφίκετο ἢ διὰ τοῦτο ὀρᾶτε] πρὸς τὴν ὑποληφθεῖσαν αὐτῷ φαντασίαν τοῦτο λέγει δύσποτμον] δυστυχὴ δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'] διὰ μίσους ἐλθόντα ἡγουν μισηθέντα ὅποσοι] ἐκείνοις εἰσινχευῖσι] εἰσπορεύονται λίαν φιλότητα] τὴν πολλὴν φιλίαν ἣν πρὸς αὐτοὺς <εἶχον> πέλας] <πλησ> ἰὸν ἐμοῦ οἰωνῶν] ὀρνέων ἐλαφραῖς] μαλακαῖς, ἡρέμα γὰρ ἐπέτοντο ὡς παρθένοι πτερύγων] Ὁκεανίδες πτερωταὶ γὰρ ἦσαν ῥιπαῖς] ὀρμαῖς ὑποσυρίζει] ὑπηχεῖ φοβερὸν τὸ προσέρπον] ἡγουν φοβοῦμαι πᾶν τὸ ἐπερχόμενον Ante vers.^[5]

128 στροφή κώλων ιβ' Post vers. ἀλλοιόστροφα ἡμέτερα (referring to the following two scholia) μηδὲν φοβηθεῖς (sic): τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀνομοιόστροφα δέ ἐστιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν (69.10), ὅσα πάντως διαιρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο ἢ εἰς πλείω· εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἐτερόστροφον· εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον (cf. 69.12). εἰσὶν οὖν τὰ παρόντα ἀλλοιόστροφα. τῆς πρώτης οὖν ταυτησὶ στροφῆς, τὰ κῶλα ιβ'. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριάμβου. τὸ β' τερον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ γ' ὅμοιον ἐφθημιμερές, τοῦ πρώτου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ δ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ παίωνος τρίτου καὶ σπονδείου. τὸ ε' ὅμοιον τῷ α', ἐκ διϊάμβου καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ς' προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ ε'. τὸ η' ὅμοιον τῷ β' τέρω . τὸ θ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καταληκ <τικόν> , ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ <τῆς> συζυγίας καταληκτικῆς ἦτοι κρητικοῦ, ὅς ἐστιν ἀμφίμακρος· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ι', εἰ καὶ δοκεῖ ἐνταῦθα ἰαμβικὸν εἶναι ἐφθημιμερές, ἀλλ' ὡς ἔστιν <ιδεῖν ἐκ> τοῦ κώλου τῆς ἀντιστροφῆς, χορια <μβικόν> ἐστι δίμετρον καταληκτικόν· ... γὰρ ἔχει ἐπίτритον <τρίτον> , τὸν δὲ β' ... ἐπίτритον. τὸ ια' <ἰωνικὸν ἡμι> ὀλιον, ἐξ ἰωνικοῦ <ἀπὸ μεζονος καὶ> τροχαίου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγρα <φος καὶ δύο διπλαῖ> , ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου ἔξω νενευκυῖα, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἔσω, δηλοῦσαι <ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνταποδιδόμενα> ἐπειδὴ θε <μιδος παῖς> Προμηθεὺς ἐμισεῖτο, ἀνθρώπων δ' ἦν ὁ τόπος ἔρημος <ὡς εἰς> τὰ ἔσχατα τυγχάνων τῆς γῆς, εἰκότως ἐξ Ὁκεανίδων νυμφῶν εἰσάγει χορὸν ὁ ποιητὴς παραμυθησόμενον τὸν Προμηθεά ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν αὐτῷ χαλεποῖς. νύμφας δὲ φασὶ τὰς ἐφόρους τῶν πηγῶν θεάς, ἃς προΐων παῖδας καλεῖ Ὁκεανοῦ καὶ Γῆς. τῇ Γῇ γὰρ μιχθεῖς ὁ Ὁκεανὸς ἀπέτεκε τὰς πηγὰς ὧν αὐταὶ εἰσὶν ἔφοροι φιλία] ἐν ἧδε τάξις] ἦτοι τὸ ἡμέτερον τάγμα, τὸ σύστημα θοαῖς] ταχεαῖς ἀμίλλαις] σπουδαῖς, κινήσεσιν προσέβα τόνδε] πρὸς τόδε τὸ

ὅρος ἦλθε πατρώας] τὰς οὗ πατρὸς Ὡκεανοῦ μόγισ] μόλις παρειποῦσα] παραπείσασα φρένας]
 ἦγουν τὸν πατέρα περιφραστικῶς κραιπνοφόροι] ταχεῖαι, ταχέως φέρουσαι ἔπεμψαν] ἐκόμισαν
 αὔραι] αἱ τοῦ ἄερος πνοαί κτύπου γὰρ ἀχῶ] τὸ ἀπὸ τοῦ κτύπου τοῦ σιδήρου ἀπήχημα χάλυβος]
 τοῦ σιδήρου Ὅτι πρῶτον ὁ σίδ ἠρος ἐν Χά] λυψιν εὐρέθη διήξεν] διήλθεν ἄντρων] τῶν
 σπηλαίων ἐν οἷς οἰκοῦμεν μυχόν] τὸ βάθος ἐκ δ' ἔπληξέ μου] εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον ἐκίνησεν.
 [30]

134 ὑπερβατόν τὰν θερμερῶπιν] τὴν παρθενικὴν αἰδῶ] τουτέστιν ἐμὲ περιφραστικῶς σύθην]
 ὥρμησα ἀπέδιλος] ἀνυπόδητος, γυμνοὺς ἔχουσα τοὺς πόδας ὅχῳ πτερωτῶ] ἐν ἄρματι ἢ ἐν
 πτεροῖς ὅχημα γὰρ ἦν αὐταῖς τὰ πτερὰ ὥσπερ τοῖς ἵππευσιν οἱ ἵπποι Ante vers.

136 σύστημα κώλων θ' αἶ αἶ αἶ αἶ: σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς καλεῖται τοῦτο. καὶ ἔστι
 κώλων ἀναπαιστικῶν θ', ὦν τὸ α' τὸ ε' [καὶ τὸ] καὶ τὸ η', μονόμετρα, ὃ καλεῖται ἀναπαιστική
 βάσις, τὰ λοιπὰ δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ θ' καταληκτικὸν ἦγουν ἐφθιμιμερές, ὃ καλεῖται
 παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει μόνῃ παράγραφος τῆς πολυτέκνου Τηθύος] ἦγουν τῆς παμμήτορος
 Γῆς, ἥ μυχθεὶς Ὡκεανὸς ἀπέτεκε τὰς πηγὰς περὶ] ἦγουν κύκλῳ εἰλισσομένου] συστρεφόμενου,
 περικυκλοῦντος χθόν'] τὴν γῆν ἀκοιμήτῳ] ἀπαύστῳ, ἀεικινήτῳ δέρχθητ'] ἴδετε ἐσίδεσθε] ἐκ
 παραλλήλου προσπορπατὸς] κεκαρφωμένος πόρπη γὰρ τὸ κοινῶς σουβλίον, προσηλωμένος
 φάραγος] ἦγουν τοῦ ὅρους σκοπέλοις] ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὅρους ἐν ἄκροις] ἐκ παραλλήλου
 φρουρὰν] φυλακὴν, διαμονὴν ἄζηλον] κακὴν, ἣν οὐδεὶς ζηλώσει ὀχήσω] ἦγουν βαστάσω,
 φυλάξω In right margin, by another hand: ὁχ εἰω ὦ . [5]

143 In left margin ἠκ μεταφο] ρᾶς τῶν φρουρούντων ἐν τοῖς ἠγροῖς φρουρ] ἀν εἴρηκεν.
 ὥσπερ γὰρ οἱ οἶκο] ὕμενοι τοὺς ἄγρους φρ ουροῦσιν, οὕτω καὶ οὗ] τος ὥσπερ τις
 φρουρὸς τοῦ ἠρους ἔ] μελλεν ἔσσεσθαι· ἄζηλον δὲ λέγει τὴν φρου] ρὰν αὐτοῦ, ὅτι
 ἐκείνων μὲν ἠ] φρουρὰ ζηλωτὴ ἐστὶ διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀπὸ
ἠλαυσιν] · τὴν δὲ τούτου φρουρὰν ... τις νοῦν ἔχων ζηλῶς... ἐκ μεταφορᾶς ... ἐπιβαίνοντας
 Ante vers. [10]

144 ἀντιστροφὴ κώλων ιβ' λεύσσω Προμηθεῦ: ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη. τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ
 ἀρχὴ μὴδὲν φοβηθεῖς (sic). καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ἰσομέτρων ἐκείνη ιβ'. ἐπὶ τῷ τέλει
 παράγραφος μόνῃ. ὁ μέντοι τελευταῖος ποῦς τοῦ δ ου κώλου σπονδεῖος ὦφειλεν εἶναι ὡς καὶ
 τοῦ τῆς ἠτροφῆς] . διὰ τοῦτο ἠρῆ] γράφειν εἰσὶδ ουση] τὸ ς ηη· ἐπ ἠιδῆ] καὶ διὰ
 τοῦ ι εὐρ ἠται] , οὐδὲν τῷ μέτρῳ λυμαίνεται· ἠ] τῶν κώλων γὰρ καταλήξεις ἀδιάφοροί
 εἰσιν λεύσσω] βλέπω Προμηθεῦ] ὦ φοβερὰ] φόβου ποιητικὴ ὅσσοις] ὀφθαλμοῖς ὀμίχλα] νέφος
 λύπης, ἄορασία, οἱ γὰρ δακρύοντες οὐχ ὁρῶσι καθαρῶς προσῆξε] ἑαυτήν· ἦγουν προσῆλθεν
 πλήρης] πεπληρωμένη δέμας] τὸ σῶμα εἰσιδούσῃ] θεασαμένη ἐμοί . [5]

145bis .. ἠκαὶ εἰσι] δού ἠση] τὸ ς ηη , καὶ ἠεισ] ιδο ουσι τὸ ς ι ἰῶτα· καὶ τὸ ἠμέν ἐστὶ πρὸς τὸ
 ὀφθαλμοῖς· τὸ ἠδὲ εἰσιδούσῃ πρὸς τὸ ἠση] μαινόμενον· τὸ γὰρ προσῆλθ ἠε τοῖς] ἐμοῖς ὅσσοις
 οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ ἠἐμοί] πέτραις] πρὸς ταῖς πέτραις προσαναϊνόμενον] ξηραϊνόμενον καὶ
 προσταλαιπωροῦν ταῖς τοῦ ἡλίου καύσεσιν ἀδαμαντοδέτοις] ἰσχυραῖς, σιδηραῖς λύμαισιν]
 βλάβαις, κολάσεσιν οἰακονόμοι] ἄρχοντες, ἥτοι ὁ Ζεὺς κρατοῦς'] ἄρχουσι Ὀλύμπου] τοῦ
 οὐρανοῦ νεοχμοῖς] νέοις Ἀθέσμως ἦγουν ἔξω τοῦ νόμου καθ' ὃν ἦρχον τῶν θεῶν ὃ τε Οὐρανὸς
 καὶ ὁ Κρόνος ἀθέσμως] ἀνόμως κρατύνει] κρατεῖ, ἄρχει Πέλῳ τὸ θηρίον· πέλῳρον δὲ καὶ
 πελώριον τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ πέλας εἶναι ὥρας καὶ φροντίδος· τῶν γὰρ μεγάλων πάντων εἰώθασιν
 φροντίδα ποιεῖσθαι πελώρια] τὰ μεγάλα κεφάλαια, τὸν τε Κρόνον λέγω καὶ τοὺς Τιτᾶνας
 αἵστοι] ἀφανίζει· ἔρριψε γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

Ante vers. σύστημα κώλων η' ήμέτερα εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν· ἕτερον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ἀναπαιστικῶν η', ὣν τὸ β' τερον καὶ ζ' μονόμετρα ἦτοι ἀναπαιστική βάσις, τὰ λοιπὰ δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ η' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται παροιμιακὸν ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη εἰ γάρ] εἴθε νέρθεν τ' Ἀΐδου] ὑποκάτω τοῦ Ἄιδου νεκροδέγμονος] τοῦ δεχομένου τοὺς νεκροὺς ἀπέραντον μὲν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον πέρας ἦτοι τέλος· ὡς οὗτός τέ φησιν ἐνταῦθα ἀπέραντον Τάρταρον λέγων, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (2) ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον. ^[5]

153 'ἀπέραντον δὲ πέλαγος ἢ ἕτερόν τι ὕδωρ ὃ οὐδεὶς δύναται περᾶν καὶ διελθεῖν· <καὶ ἔστι> τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ <περαίνω> περανῶ <πεπέραμαι, πεπέραται, ὡς μαιίνω μιν μείναι> μεμίνανται καὶ φαίνω> πέφαγκα πέφασ <μαι> πέφανται, <οὕτως ἐκ τοῦ περαίνω> ἀπέραντον· τὸ δὲ <ἐκ τοῦ> περάω περῶ πεπέρακα πεπέραμαι πεπέραται ... εἰς ἀπέραντον] τὸν ἀτελῆ διὰ τὸ βάθος, τὸν πέρας μὴ ἔχοντα Τάρταρον] λέγω ἦκεν] ἔπεμψεν ὁ Ζεὺς δεσμοῖς] ἐν ἀγρίῳ] ἀπηνῶς πελάσας] ἀγαγὼν ἐκεῖσε καὶ δεσμώσας ὡς] ἵνα τις ἄλλος] ἦγουν ἄνθρωπος τοῖσδ'] τοῖς πάθεσιν οἷς πάσχω ἐπεγλήθει] ἐπέχαιρε αἰθέριον] ἀέριον κίνυγμ'] κρέμασμα ὑπάρχων ἐχθροῖς] τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπίχαρτα] ἐπιχαρῇ πέπονθα] ἦγουν πάσχω τίς ὥδε τλησικάρδιος· ἢ β' τέρα αὕτη στροφή κώλων ἐστὶ ιβ'. ^[10]

159 τὸ α' τὸ β' τερον καὶ τὸ γ' ἱαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται Ἀνακρεόντεια ὡς κατακόρως τούτοις τοῦ ποιητοῦ χρησαμένου. τὸ δ' ἰωνικὸν ἢ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων β' τέρων καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ ε' παιωνικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἱάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον ἢ πυρρίχου. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καθαροῦ. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κώλων τὸν β' τερον ἔχει πόδα διῖαμβον· εἴη δ' ἂν τοῦτο καὶ τροχαϊκὸν ἐφθήμερες, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ ζ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν καθαρὸν· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν πενθήμερες. τὸ η' τροχαϊκὸν καθαρὸν ἰθυφαλλικὸν ἦτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ' τὸ ι' καὶ τὸ ια' ἀναπαιστικά μονόμετρα. τὸ ιβ' ἱαμβικὸν πενθήμερες, τοῦ πρώτου ποδὸς ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος γ' καὶ σπονδείου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ δύο διπλαῖ ὡς εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἀνταπόδοσιν ὥδε] οὕτως τλησικάρδιος] καρτερικός, σκληρογνώμων ὅτω] ὥτινι τάδ'] ἃ πάσχεις ἐπιχαρῇ] ἄξια χαρᾶς ξυνασχαλᾷ] συλλυπεῖται τεοῖσι] τοῖς σοῖς ὃ δ'] ἦγουν ὁ Ζεὺς ἐπικότως] ὀργίλως θέμενος] εἰς ἑαυτὸν ἄγναπτον] ἀκαμπῇ, σκληρόν νόον] νοῦν δάμναται] δαμάζει οὐρανίαν] τοὺς Οὐρανοῦ ἀπογόνους θεοὺς γένναν] ἦτοι τὴν γενεάν τῶν θεῶν λήξει] παύσεται τοῦ δαμάζειν κορέσει] πληρώσει κέαρ] τὴν ψυχὴν αὐτοῦ παλάμα] μηχανῇ· παλαμάσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. ^[15]

166 δυνάμει τὰν δυσάλωτον] τὴν δυσπρόρητον ἔλη] πορθήση, λάβη ἀρχάν] αὐτοῦ Ante vers.

167 σύστημα κώλων ια' ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ· σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ἀναπαιστικῶν ια', ὣν τὰ μὲν δέκα δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ια' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες, ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ια' κώλον ἱάμβον ἔχει τὸν β' τερον πόδα· καὶ ἔστιν ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι δέχεται καὶ ἱαμβικὸν τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον ἦ] ὄντως ἔτ'] εἰς τὸ ἐξῆς κρατεραῖς] ἰσχυραῖς, μεγάλας ἐν γυιοπέδασι] τὰς δεσμούςσας τὰ μέλη μου δέσμας αἰκίζομένου] μαστιζομένου, κολαζομένου μακάρων πρύτανις] ὁ θεῶν διοικητὴς καὶ ἄρχων Ζεὺς δεῖξαι] αὐτῷ ὅτου] οὕτινος τὸ νέον βούλευμ'] τὸ πρόσφατον καὶ οὐπω ὑπ' αὐτοῦ γινωσκόμενον. ^[5]

170 τὴν νέαν βούλησιν σκῆπτρον τιμᾶς τ'] ἐκ παραλλήλου· ἦτοι τὴν τιμὴν τῆς ἀρχῆς ἀποσυλᾶται] ἀφαιρεθήσεται <Τὸ ἀπ> οσυλᾶται εἰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποσυ <ληθῇ> σεται εἴπομεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως.

- 171 .. ἂν χ...σθαι. διὰ τοῦτο γὰρ ἀποσυλᾶται εἶπε καὶ οὐκ ἀποσυληθήσεται, ἐπειδὴ δ' ἀπὸ <κειται γενήσεσθαι, κἂν οὕπω> πάρεστι, <κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι> ἀπόκειται, <τοῦ ἐνεστῶτος χώραν ἐπέχει> ... μ'] με μελιγλώσσοις] θελκτικαῖς ἐπαοιδαῖσιν] ἐπωδαῖς, λόγοις θέλξει] ἀπατήσῃ καὶ ὑπάξεται στερεάς] ἰσχυράς ἀπειλὰς] αὐτοῦ πτήξας] φοβηθεὶς τόδ'] τὸ βούλευμα καταμηνύσω] ἐξείπω αὐτῷ ἀγρίων] τῶν ἀπηνῶν τούτων χαλάσῃ] ἤγουν λύσῃ ἐμέ ποινάς] τιμωρίας, ἀντεκτίσεις τίνειν] ἀντιδιδόναι ἐμοὶ τῆσδ'] ἥς πάσχω αἰκίας] μάστιγος, τιμωρίας ἐθελήσῃ] ἤγουν τιμωρηθῆναι αὐτὸν τὸν Δία ὑπ' ἐμοῦ Ante vers. ^[5]
- 178 ἀντιστροφή κώλων ἰβ' ἡμέτερα σὺ μὲν θρασύς τε· ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ "τίς ὧδε τλησικάρδιος." καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ἰσομέτρων ἐκείνῃ ἰβ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνῃ. τὸ μέντοι ζ' κῶλον διῆαμβον ἔχει τὸν β' τερον πόδα ἀντὶ ἰωνικοῦ ὡς εἴρηται θρασύς] τολμηρὸς εἶ πικραῖς] χαλεπαῖς δύασις] λύπαις, κακοπαθείαις αἷς σύνει ἐπιχαλᾷς] ἐνδίδως ἄγαν] λίαν ἐλευθεροστομεῖς] σοβαρῶς καὶ ὑπεροπτικῶς φθέγγῃ Τὸ ἐλευθεροστομεῖς ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων· τοῖς γὰρ δούλοις κατεπτηχένας καὶ τρέμειν πάρεστι διὰ τὴν δουλείαν ἐγώ, φησίν, ἀπορῶ καὶ δέδια εἰ ὅλως σε λύσει τῶν δεσμῶν καὶ σὺ ποινὰς ἀξιοῖς λαβεῖν παρὰ τοῦ Διὸς ἀγνοῶν τὸν αὐτοῦ τρόπον· ἀκαμπῆς γὰρ ἐστὶ καὶ ἦθη ἔχων ἀκατάλ <ηπτα> · οὐ γὰρ ἔν ἔχει ἦθος ἀλλ' . ^[5]
- 181 .. τρόπος ἐστὶ μ <αλα> ... λογιζόμ <ενος> ... ἐμὰς δὲ φρένας] τὸν ἡμέτερον νοῦν· ἤγουν ἐμέ περιφραστικῶς ἡρέθισεν] ἐκίνησεν, ἐτάραξεν διάτορος] μέγας ἀμφί] περὶ ἀμφὶ σαῖς τύχαις] ἔνεκα τῆς σῆς τύχης πᾶ] ποῦ τῶνδε] οὐς πάσχεις χρή] ἀπόκειται τέρμα] τέλος κέλσαντ'] καταντήσαντα, ἐλλιμενίσαντα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νεῶν ἐσιδεῖν] ἰδεῖν ἀκίχητα] ἀκατανόητα, ἀκατάληπτα ἦθεα] ἦθη, τρόπους κέαρ] ψυχὴν οὐ παράμυθον] οὐ παρακλήσει ὑπέϊκον καὶ λόγοις· ἤγουν ἄκαμπτον, ἀπαραμύθητον (the scholion is lost) Κρόνου παῖς] ἤγουν ὁ Ζεὺς Ante vers. ^[5]
- 186 σύστημα κώλων ζ' ἡμέτερα οἶδ' ὅτι τραχύς· σύστημα ἕτερον ἐν ἐκθέσει κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων <ἀναπαιστικῶν ζ'> , ὣν τὸ δ' μονό <μετρον· τὰ δὲ> λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ζ' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες, ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέραι ἔξω νενευκυῖαι, δηλοῦσαι ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνταποδιδόμενα οἶδ'] γινώσκω τραχύς] σκληρός ἐστὶ καὶ παρ' ἑαυτῷ] τὸ γὰρ αὐτῷ δόξαν δίκαιον ἡγεῖται κἂν ἀδικῶτ <ατον> ἢ ἔμπας] ὅμως περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ οἶω. ^[5]
- 187 ἦν γὰρ "ἀλλ' ἔμπας οἶω." διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ μαλακογνώμων] πραῦς, ταπεινὸς ἔσται] γενήσεται ταύτῃ] οὕτως, ὡς ἔφην ραισθῇ] δαμασθῇ ἀτέραμνον] σκληρὰν καὶ ἄκαμπτον στορέσας] μαλακίας, καταβαλὼν ἀριθμὸν] ἔνωσιν ἦτοι φιλίαν φιλότητα] συντυχίαν πόθ' ἤξει] ἐλεύσεται, ἵνα αὐτῷ ἀπαλλαγὴν φράσω πάντ' ἐκκάλυψον· αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων πδ', ὣν τελευταῖος "πρὸς ἄλλο τ' ἄλλον πημονὴν προσιζάνει.
- 193 " ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος ἐκκάλυψον] φανέρωσον γέγων'] εἰπέ αἰτιάματι] μέμψει, αἰτίᾳ αἰκίζεται] αἰκίζει, κολάζει δίδασκον] τοῦτο λόγῳ] τῇ περὶ τούτων διηγῇσῃ Ante vers.
- 197 προκατάστασις ... παρὰ τοῦ Διός ... πλὴν χρή ... τούτων ὑμῖν· <εἰ γάρ τις ἐκ> καλύψει πρὸς <τινα τήν> αὐτοῦ θλίψιν, δέχεται παραμυθίαν παρ' αὐτοῦ. λ <έγει> δὲ διατὶ πάσχει περὶ τὸ ... τῶν αὐτοῦ λόγων ἀλγεῖν] ἀλγους αἴτια, λυπηρά καὶ λέγειν] μὴ μόνον πάσχειν ἀλλὰ καὶ λέγειν τάδε] τὸ λέγειν δι' ἃ πάσχω πανταχῇ] ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δύσποτμα] δυσχερῇ καὶ βαρύτατα Ante vers. ^[5]
- 199

διήγησις δαίμονες] οἱ θεοὶ χόλου] τῆς πρὸς ἀλλήλους ὀργῆς στάσις] μάχη ἐν ἀλλήλοισιν] τοῦτο διαμέσου ὠροθύνετο] διηγείρετο ἔδρας] τοῦ τῆς ἀρχῆς θρόνου ἀνάσσει] βασιλεύοι, ἄρχοι δῆθεν] τάχα τοῦμπαλιν] τὸ ἐναντίον σπεύδοντες] ἀγωνιζόμενοι ὥς] ἵνα μή ποτ' ἄρξειεν] ἀλλ' ὁ Κρόνος αἰεὶ ἄρχοι ἐνταῦθ' ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἡγουν τότε τὰ λῶστα βουλευόντων] τὰ ὠφέλιμα, τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων πιθεῖν] καταπεῖσαι Τιτᾶνας] ἀντέστησαν γὰρ οὗτοι τῷ Διὶ Χθονός] τῆς γῆς αἰμύλας] ποταπάς, ποικίλας μηχανὰς] ἃς αὐτοῖς ἐμηχανώμην βουλὰς ἀτιμάσαντες] φαυλίσαντες, εἰς οὐδὲν λογισάμενοι καρτεροῖς] σκληροῖς καὶ ἀνενδότοις ῥοντ' ἐπελάμβανον ἀμοχθεῖ] ἀπονητὶ πρὸς βίαν] ἡγουν βιαίως δεσπόσειν] ἄρξειν αὐτόν οὐχ ἄπαξ] οὐ μόνον καλουμένη Θέμις] δικαιοσύνη Τοῦτο λέγει ὅτι τὸ θεῖον φύσει μὲν ἓν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές πολλῶν ὀνομάτων] λέγεται γὰρ καὶ ζεῖδωρος πρὸς τούτοις καὶ βότειρα καὶ βωτιάνειρα μορφή μία] ἢ οὕσα ἐν πρόσωπον ἦ] ὅπου κραίνοιτο] τελεσθεῖη προυτεθεσπίκει] προυμαντεύσατο Ὡς οὐ κατ' ἰσχύν· <τοῦτο πρὸς τὸ> ἄνω καὶ οὐ πρὸς τὸ σύν <αγκες συν> ἀπτεται τῇ ἐννοίᾳ· εἰπ <ὦν γὰρ> ἄνω τὸ “ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶ <στα> βουλευόντων” τὴν μὲν σύνταξιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἔννοιαν οὐκ ἀπέδωκεν· οὐ γὰρ εἶπε τίνες ἦσαν αἱ συμβουλαὶ ἃς πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο, ἀλλ' ἀπλῶς λῶστα εἶπε· νῦν δὲ πολλὰ διὰ μέσου θεὸς ἀποκαλύπτει ἃ συνεβούλευε, λέγων πρὸς αὐτοὺς ὡς χρή τὸν περιποιούμενον <ἐαυτῷ> ἀρχήν, οὐκ ἐν θρασ <ύττητι> καὶ γνώμῃς ὑπερ <οψία καὶ μετὰ> δόλου περιποιεῖσθαι αὐ <τόν, ἀλλ' ἐν> μεταχειρίσει καὶ ἐπιτηδ <ειότητι> .^[5]

- 212 εἶπε δὲ τὰ διαμέσου ἀν... τὸ οὐκ ἡδυνήθη πειθεῖν, τὸ αἰμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες καὶ τὰ ἐξῆς· οὕτω γὰρ ἀπῆται ἡ ὁρμή τοῦ ... εἶπε τὸ λῶστα βουλευόντων. ἵνα μή τις εἴπῃ αὐτῷ σὺ δὲ ποῖ ἥξει τὸ πρᾶγμα ἥδεις, ἐπάγει ἐμὴ <δὲ μήτηρ> καὶ τὰ ἐξῆς ὥς] ὅτι κατ' ἰσχύν] ἡγουν διὰ ἰσχύος οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν] ἡγουν διὰ γενναιότητος ἡμέτερον ἀπὸ τοῦ (?) χρεῖον τὸ χρήσιμον χρεῖα <ἡ> εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τ <ἂ χρ> ἡσιμα ὡς πότερα.^[10]
- 213 καὶ παρὰ Σοφοκ <λεῖ τὸ> χρεῖ' ἢ λέγεται (Trach. 162, χρείη Brunck)· ἡγουν χρήσιμ <ον> χρεῖ' ἢ] ἡγουν χρήσιμον δόλω] ἡγουν μετὰ μηχανῆς καὶ ἐπιτηδειότητος ὑπερέχοντας] τοὺς μεγάλους, τοὺς δυνατοὺς κρατεῖν] ἄρχειν λόγοισιν] ἐν ἐξηγουμένου] παραινοῦντος καὶ λέγοντος οὐδὲ προσβλέψαι] ἡγουν οὐδὲ ἀτενίσαι πρὸς με καὶ ἰδεῖν με τὸ πᾶν] τὸ παράπαν κράτιστα] ἡγουν κρεῖττον τῶν παρεστώτων τότε] τῶν ἐνισταμένων πραγμάτων ἢ τῶν ὄντων βουλευμάτων ἐφαίνετ'] ἐδόκει ἐκόνθ'] ἐθελουσίως Ζηνὶ] τῷ Διὶ συμπαραστατεῖν] συμπαρίστασθαι, συμμαχεῖν Προμηθεὺς λέγει εὐεργεσίας τινὰς γενομένας παρ' αὐτοῦ τῷ Διὶ, ἵνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν ἀποδείξῃ ἐμαῖς δὲ βουλαῖς] τοιαῦτα γὰρ συνεβούλευσα μελ[α]μβανῆς] ὁ σκοτεινὸς διὰ τὸ β <ἄθοος> κευθμών] ὁ κατώτατος τόπος ἡγουν ὁ Ἄιδης καλύπτει περιέχει τὸν παλαιγενῆ] τὸν παλαιὸν κατὰ τὴν γένναν Ante vers.^[5]
- 221 ἀπόθεσις αὐτοῖσι] σὺν συμμάχοισι] τοῖς Τιτᾶσι. αὐτοῦ τὸτ ἐστὶ (τουτέστι?) in marg. by 2d hand τύραννος] ὁ βασιλεὺς ἡγουν ὁ Ζεὺς ὠφελημένος] ὠφεληθεὶς κακαῖσι] τὸ σχῆμα βαρύτης π[οι]ναῖς] τιμωρίας ταῖσδε] αἷς σύνειμι ἀντημείψατο] ἀντεδεξιώσατο Ante vers.
- 224 γνωμικόν πως] τρόπον τινὰ ἢ ἀληθῶς τῇ τυραννίδι] τῇ ἐκ βίας γενομένη ἀρχῇ τοῖς φίλοις] τοῖς οἰκείοις καὶ συγγενέσι μὴ πεποινθέναι] θάρρος διδόναι ὃ δ'] ὅπερ αἰτίαν] μέμψιν, ἀφορμὴν λέγω Καθ' ἣντινα: ἐνταῦθα τὸ μὲν <τιν> α τῇ ἐννοίᾳ συνάπτεται, <τὸ δὲ> ἦν ἀργὸν ἐστίν.
- 226 ὥσπερ πολλάκις γίνεται καὶ τὸ ἓναν <τίον> τὸ τίνα (sic) ἀργὸν εὐρισκόμενον αἰκίζεται] αἰκίζει, τιμωρεῖται σαφηνιῶ] σαφηνίσω, δηλώσω <ὅπως> οὐ μόνον ἐστὶν ἀντὶ τοῦ .
- 228 .. ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς ... παρ' Εὐριπίδῃ “ὅποια κισσὸς δρυός, ὅπως τῆσδ' ἔξομαι” (Hec. 398) ὅπως] ἐπεὶ τὸν πατρῶον] τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου δαίμοσιν] τοῖς θεοῖς

νέμει] μεμερισμένως παρέχει διεστοιχίζετο] διεμέριζε κατὰ τάξιν τῶν ταλαιπώρων] τῶν ἀθλίων λόγον] φροντίδα ἀϊστώσας] ἀφανίσας γένος] τούτων τὸ φιτυσαι <κρεῖττον> .

233 .. οὐ τὸ <φυτεῦσαι, οὐ μόνον <ὡς ἔν> τινι <τῶν ἄγαν> παλαιῶν εὐρεθὲν ἀντιγρά <φων, ἀλλὰ> καὶ ὡς εὐρεθὲν ἔχον τὸ <ι> μακρόν, <τὸ γάρ> φυτεῦσαι ἀεὶ βραχὺ τὸ υ ἔχον εὔρηται ἔχρηζεν] ἤθελεν ἄλλο] γένος φιτυσαι] ποιῆσαι, γεννῆσαι ἐξ οὗ καὶ φίτυς ὁ πατήρ. τελέσαι τοῖσιν] ἡγουν τῇ τοιαύτῃ βουλῇ ἀντέβαινε] ἠναντιοῦτο πλήν] χωρὶς ἔν τινι τῶν ἄγαν παλαιῶν βι <βλίων> εὔρηται “ἐγὼ δὲ τόλμης,” ἡγουν ἔνεκα τόλμης καὶ μοι δοκεῖ τοῦτ’ εἶναι κρεῖττον. [5]

235 οἱ δὲ γράφοντες “ἐγὼ δ’ ὁ τόλμης” ἡγουν ὁ τολμηρός, οὐ μοι δοκοῦσι καλῶς τοῦτο λέγειν. οὔτε γὰρ τόλμης τόλμου κλιθεῖν πότ’ ἄν, οὔτε μὴν τόλμης τόλμητος. ἐκεῖνο μὲν γὰρ παντελῶς ἐστὶν ἄμουσόν τε καὶ ἄχρηστον, τοῦτο δ’ οὐκ ἔχει λόγον ἐπεὶ μὴ ἔστιν ἱαμβικόν τόλμης] ἔνεκα ἐξελευσάμην] ἠλευθέρωσα βροτοὺς] τοὺς διαρραισθέντας] διαφθαρέντας ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς “Αἶδου] τὸν τόπον μολεῖν] ἐλθεῖν τῷ τοι] ἐν τούτῳ, ἡγουν διὰ τοῦτο πημοναῖσι] τιμωραῖς κάμπτομαι] ταλαιπωρῶ, καταβάλλομαι, δαμάζομαι πάσχειν] αὐτάς ἀλγειναῖσιν] λυπηραῖς οἰκτραῖσιν] ἐλέους ἀξίαις ἰδεῖν] τινὰ αὐτάς οἰκτῶ] ἐλέω προθέμενος] ποιήσας ἡγουν ἐλεήσας αὐτοὺς τυχεῖν] τοῦ ἐλέου αὐτός] ἐγὼ ἀνηλεῶς] ἀπανθρώπως Right—hand margin ση(μείωσαι) περὶ ρυ <θμοῦ καὶ ἀριθμοῦ> τὸ ἐρρύθμισμα ἐκ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν εῖρηται. [5]

241 ὥσπερ γὰρ αὗται διατεινόμεναι ρυθμίζονται καὶ εἰς τάξιν μέλους ἔρχονται, οὕτω καὶ οὗτος τεταμένος καὶ ἀνεσταυρωμένος ἔμελλεν ἔσεσθαι, καὶ μέλος γοερὸν ἀφιέναι, ὥσπερ τινὶ πλήκτρῳ τοῖς δεσμοῖς πιεζόμενος. γίνεται δὲ τὸ ρυθμίζω ἀπὸ τοῦ ρυθμός· ὁ ρυθμός δὲ ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς ἀρμονίας τῆς μουσικῆς ἀποτελούμενος ἦχος, ἥτοι τὸ μ <έλος> καὶ γίνεται, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐρύειν καὶ ἔλκειν τὸν θυμὸν ἥτοι τὴν ψυχὴν. θέλγουσι γὰρ τὴν ψυχὴν τὰ μέλη καὶ πρὸς ἑαυτὰ ἔλκουσιν· ἐπεὶ γὰρ ἀπλῆ τις οὖσα τῷ ἐξ ἀρμονιῶν συγκειμένῳ συγκεκραμένη σώματι, καὶ χαίρει τούτῳ συνοῦσα καὶ μουσικοῦ τινος τρόπον τοῦτο ρυθμίζουσα, εἰκότως καὶ τοῖς ἔξωθεν ἐξ ἀρμονίας συγκειμένοις θέλγεται τε καὶ χαίρει· μέλ <ου> γὰρ τινος αἰσθημένη χαρὸ <ποῦ> γάννυται καὶ σκιρτᾷ. <κατα> κλᾶται δὲ πάλιν καὶ σκ <υθρῳ> πάζει τούτου πρὸς τὸ σκ <υθρῳ> πότερον τετραμμένου. ἀρ <μονία δὲ> γίνεται ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαί <ρω καὶ> ... ἔστιν ὁ συνεχῶς καὶ κατὰ μικρὸν αὐξόμενος· ἐν γὰρ ἀεὶ ἐφ’ ἐνὶ προστιθέμενον, εἰς ἄπειρον ἐκτείνει τ <ὸν> ἀρ <ιθμόν> · οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀρ> ἰζω τὸ συναφορίζω τοῦτον παράγοντες, πολλήν μοι δοκοῦσι τὴν σύγχυσιν ἐν <τῷ ᾧ> σύμφωνον ποιεῖν <καὶ μετ> αβολὴν ἀνάρμοστον πάνυ· χρὴ γὰρ παράγειν τὰς λέξεις ἐναρμόνιον ... ὦδ’] οὕτως ἐρρύθμισμα] προσήλωμαι, ἐκτέταμαι, ἐσταύρωμαι Ζηνὶ] τῷ Διὶ· ἡγουν ὑπὸ τοῦ Διὸς δυσκλεῆς] ἄδοξος θέα] θεωρία σιδηρόφρων] σκληρὸς καὶ ἄκαμπτος τὸ φρόνημα καὶ ὥσπερ ὑπὸ πετρῶν συμπαγεῖς τὸν νοῦν εἰργασμένος] πεπονημένος Προμηθεῦ] ὦ ξυνασχαλᾷ] συλλυπεῖται μόχθοις] δυστυχίαις τάδε] ἃ πάσχεις ἔχρηζον] ἤθελον ἠλγύνθην κέαρ] ἐλυπήθην, ἔπαθον τὴν ψυχὴν ἐλεεινός] ἄξιος ἐλέους εἰσορᾶν ἐγὼ] ὥστε βλέπειν αὐτοὺς ἐμέ· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ ὑμεῖς συνηλγήσατε ἐν πρώτοις οὖσαι τῶν φίλων τί] οὐ(?)τι τῶνδε] ὦν φῆς περαιτέρω] ἐπέκεινα Προδέρκεσθαι ἡγουν προβλέπειν. [20]

248 εἰ γὰρ εἶχον ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον καὶ μὴ ἐλπίσιν ἐβουκολοῦντο, ὁ μὲν, προσδοκῶν εὐδαίμων γενήσεσθαι καὶ περιεῖναι καὶ ζῆν ἀεὶ, ὁ δέ, αὐ <τὸ> τοῦτο καὶ ὅτι πλούσιος ἔσται, λύπαις ἄν καὶ ὀδυρμοῖς τὸν πάντα αἰῶνα <δι> ἔφερον. ἔπαυσα] πρὶν γὰρ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον αὐτὸν προδέρκεσθαι] προβλέπειν φάρμακον] θεραπείαν κατώκισα] ἐνέβαλον τοῖσδε] οἷς ἔφην σφιν] αὐτοῖς ὥπασα] παρέσχον φλογωπὸν] λαμπρόν, φωτεινόν ἐφήμεροι] οἱ ἄνθρωποι ἀφ’ οὗ γε] ναὶ ἐκμαθήσονται] ἐφευρήσουσιν αἰτιάμασιν] αἰτίαις αἰκίζεταί] κολάζει οὐδαμῇ] οὐδαμῶς χαλᾷ] ἐνδίδωσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἄθλων] τῶν μόχθων καὶ τῶν

καμάτων ὧν πάσχεις προσκείμενον] προσδοκῶ <μενον> οὐδὲν] τέλος ἔστι μοι πλὴν] εἰ μὴ ἐλπίς] ἔστι μοι ὥς] ὅτι καθ' ἡδονὴν] ὑπάρχει· οὐ γὰρ τοῖς σοῖς κακοῖς ἡδομαι ἄλγος] λύπη ταῦτα] ἤγουν τὸ περὶ τούτων <λέγειν> μεθῶμεν, καταλείψωμεν ἄθλου] τοῦ καμάτου ἔκλυσιν] ἐλευθερίαν ἐλαφρόν] ῥάδιον ὅστις] ἐκείνῳ ὑπάρχει πημάτων] συμφορῶν πράσσοντας] πάσχοντας ἤγουν τοὺς κακοπραγοῦντας ἠπιστάμην] ἐγίνωσκον ἀρήγων] βοηθῶν εὐρόμην] εὖρον πόνους] λύπας, συμφοράς ποινῆς] τιμωρίαις ψόμην] ὑπελάμβανον τοιαῖσι] τοιαύταις κατισχανεῖσθαι] καταξηραίνεισθαι καὶ τάλαιπωρεῖν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰσχάδων πεδαρσίοις] ὑψηλαῖς ἀγείτονος] οὐδείς γὰρ τούτῳ πλησιάζει πάγου] ὄρους μὴ 'δύρεσθ' μὴ θρηνεῖτε ἄχῃ] τὰς λύπας, τὰ πάθη Ὡσπερ ἀπὸ τοῦ οἴκος οἴκοι <οὕτω> καὶ ἀπὸ τοῦ πέδον πεδοῖ πεδοῖ] ἐν τῷ πέδῳ βᾶσαι] κατελθοῦσαι, εἰς ἀέρα γὰρ ἐφέροντο προσερπούσας] τὰς προσερχομένας ἐμοὶ τύχας] δυστυχίας ὥς] ἵνα διὰ τέλους] ἕως τέλους τὸ πᾶν] τοῦ κατ' ἐμὲ πάθους πείθεσθαι μοι] τὸ προσελθεῖν ἐν τῷ πέδῳ καὶ διὰ τέλους ἀκοῦσαι τὰ 'μά Τὸ ταῦτα πρ. ^[5]

275 .. κρεῖττον ... ἀποδόσθαι μογοῦντι] τῷ πάσχοντι ταῦτά τοι] ἤγουν προσελθεῖν καὶ ἀκοῦσαι τὰ κατ' ἐμὲ πλανωμένη] φερομένη Post vers. γνωμικόν Ἡ πη <μονή, φησί, καὶ ἡ> δυστυχία ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει πλανωμένη καὶ φερομένη <ἤγουν ἄστα> τός ἐστι καὶ οὐκ αἰεὶ τοῦ αὐτοῦ καταφ <έρεται> · ἐπεὶ οὖν ταῦθ' οὕτως ἔχει, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ συμπο <νεῖν δυστυ> χοῦντι, ἵνα καὶ <ὕμιν εἴποτε ἂν> συμβαίῃ (τὸ <γὰρ τῆς τύχης ἄδηλον>) τοὺς ὑμᾶς παραμυ <θησομένους ἔχοιτε> ἄλλοτ'] ἐν ἄλλῳ καιρῷ ἄλλον] ἄνθρωπον πημονή] δυστυχία προσιζάνει] προσέρχεται, προσκά[θ]ηται Ante vers. ^[5]

277 σύστημα κώλων ζ' <οὐκ ἀκούσαις: σύστη> μα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων ἀναπαιστικῶν ζ', ὧν τὸ β' τερον μονόμετρον, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ζ' μόνον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθιμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος οὐκ ἀκούσαις] ἀλλὰ <καὶ ἡμεῖς> ταῦτα βουλόμεθ' ἀκοῦσαι ἐπιθώξας] ἐβόησας, εἴπας ἡμῖν τοῦτο] τὸ ὑπομεῖναι τὴν κατὰ σὲ ἀκρόασιν Προμηθεῦ] ὧ ἐλαφρῶ ποδὶ] ἤγουν ἐν τοῖς πτεροῖς κουφιζομένων κραιπνόσσυτον] πτηνόν, ταχύν Δέον κραιπνοσσύτως προλιποῦσα εἰπεῖν, κραιπνόσσυτον εἶπε πρὸς τὸ θᾶκον· ἢ πρὸς τὸ πόρον σύναπτε. ^[5]

279 θᾶκον δὲ τὸν ἀέρα φησίν· ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ οἶον καθήμεναι ἐπεστηρίζοντο θᾶκον] τὴν ἐν τῷ ἀέρι στάσιν προλιποῦς'] καταλείψασα αἰθέρα] τὸν ἀέρα ἀγνόν] τὸν καθαρὸν <ἡμέτ> ερα ὅτι ἄνω ἐξ ὅλου τοῦ συστήματος τῶν Ὠκεανίδων ποιησάμενος τὸν λόγον, οὐκ ἀκούσαις εἰπών, νῦν ὥς ἐκ μιᾶς τοῦτον ἀποδίδωσι, προλιποῦσα εἰπών, καὶ πελῶ, καὶ χρήζω· μία γὰρ ἦν ἡ λέγουσα καὶ οὐχὶ πᾶσαι. ^[5]

280 σύνηθες γὰρ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς, ποτὲ μὲν ἐνικῶς πρὸς τὸ τοῦ χοροῦ ὄνομα ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ποτὲ δὲ πληθυντικῶς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν χορευτῶν πόρον] τὴν πορείαν τῶν ὀρνέων ὀκρυοέσση] τῇ χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρῶδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ χθονὶ] ἤγουν τῷ ὄρει πελῶ] πλησιάζω πόνους] μόχθους χρήζω] χρεῖαν ἔχω διὰ παντός] διόλου Ante vers.

284 σύστημα ἕτερον κώλων ιδ' ἥκω δολιχῆς: σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιδ', ὧν τὸ θ' μονόμετρον, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ιδ' καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθιμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος ἥκω] ἦλθον δολιχῆς] μακρᾶς τέρμα] τέλος κελεύθου] ὁδοῦ διαμειψάμενος] διελθών· ἢ μᾶλλον φθάσας Προμηθεῦ] ὧ τὸν πτερυγικῇ] τὸν ταχύν διὰ τῶν πτερύγων οἰωνόν] τὸν γῦπα ὧ ἐπωχεῖτο γνώμῃ] θελήματι ἐμῷ στομίων] χαλινῶν ἄτερ] χωρὶς εὐθύνων] διεξάγων τύχαις] δυστυχίαις ἴσθι] γίνωσκε ξυναλγῶ] συλλυποῦμαι συγγενές] ἡ συγγένεια· Οὐρανοῦ γὰρ ἀμφότεροι ἔκγονοι ἐσαναγκάζει] ἀναγκάζει συμπάσχειν σοι γένους] τοῦ. ^[5]

290

τῆς συγγενείας ὄτῳ] ὥτινι μοῖραν] φιλί <ας δ> ηλονό <τι> νείμαιμ'] παράσχοιμι τάδ'] ἄ
φημι ἔτυμ'] ἀληθῆ ἔστι μάτην] ἤτοι ψευδῶς χαριτογλωσσεῖν] χαρίζεσθαι διὰ γλώττης σήμαιν'
δήλου ὅτι] ὅπερ συμπράττειν] συναγωνίζεσθαι ἐρεῖς] λέξεις βεβαιότερος] ἀληθής, πιστότερος
ἔα· τί χρῆμα: αἱ ἐξῆς αὐται συστηματικαὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων
ἀκαταλήκτων ρθ', ὧν τελευταῖος “σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειν γόνυ” (396).

298 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει τῶν συστημάτων παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν
ὑποκριτῶν καὶ εἰσιόντος τοῦ χοροῦ ἔα] ἐκπληκτικὸν ἐπίρρημα χρῆμα] πρᾶγμα ἔστι πόνων]
μόχθων ἥκεις] ἦλθες ἐπόπτης] θεατῆς λιπῶν] ἀφείς ἐπώνυμον] τὸ Ὠκεάνειον ἀπὸ σοῦ
καλούμενον πετρηρεφῆ] πετρώδη ὄροφον ἔχοντα Σιδηρομήτορα λέγει τὴν τῆς Σκυθίας Χαλυβ
<ικὴν γῆν,> ἐν ἧ πρώτον ὁ σί <δηρος εὔ> ρηται. ^[5]

301 λέγει δὲ <τὸν Καύ> κασον· περὶ αὐ <τὸν γὰρ οἱ Χά> λυβες αὐτόκτιτ'] αὐτοφυῆ τὴν
σιδηρομήτορα] τὴν μητέρα τοῦ σιδήρου αἶαν] γῆν τύχας] τὰς δυστυχίας ἀφῖξαι] ἦλθες
ξυνασχαλῶν] συλλυπηθησόμενος δέρκου] βλέπε θέαμα] θεωρίαν τόνδε] ἤγουν ἐμέ τὸν
συγκαταστήσαντα] τὸν συγκατεργασάμενον αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τυραννίδα] τὴν βασιλείαν οἴαις]
ἐν πημοναῖσι] βλάβαις, τιμωρίαις κάμπτομαι] δαμάζομαι Προμηθεῦ] ὦ τὰ λῶστα] τὰ λυσιτελεῖ
καὶ κάλλιστα ποικίλῳ] ἤγουν συνετῷ.

308 τὸν νοῦν δηλονότι γίνωσκε σαυτὸν] ὡς ἐλάττων Διὸς εἶ μεθάρμοσον] μετάβαλε οὐς ἔχεις νῦν
καὶ κτῆσαι νέους Ἐκ μεταφορᾶς τῆς μουσικῆς τὸ μεθάρμοσον εἴρηται· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ κτῆσαι
τρόπους νέους, εἶπε μεθάρμοσον· τουτέστιν ἐξ ἀμοιβῆς λάβε, ἐκβαλὼν τὸν πρότερον τρόπον
καὶ ἄλλον κτησάμενος· ἢ καὶ νέον εἶπε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ προτέρου νέους] ποταπούς;
ἤγουν νέον φρόνημα κτῆσαι τὸ πρόσθεν ἀφείς τύραννος] βασιλεὺς ὥδε] οὕτως τεθηγμένους]
ὀξεῖς τραχεῖς καὶ τεθηγμένους] σκληρούς, ὕβριστικούς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τεθηγμένου σιδήρου
καὶ ἐστομωμένου Τὸ τραχεῖς καὶ τεθηγμένους ἐρμηνεῖα ἔστι τοῦ ὥδε ρίψεις] ἀφήσεις πρὸς τὸν
Δία τάχ'] ἴσως μακρὰν ἀπωτέρω] ἐκ παραλλήλου θακῶν] καθήμενος κλύοι] ἀκούσοι χόλον]
τὴν ὀργὴν τοῦ Διὸς μόχθων] τῶν νῦν δυστυχῶν παιδιᾶν] παίγνιον πρὸς τὰ μέλλοντα
καταλήψεσθαι σε κακὰ παρ' αὐτοῦ οὐκ ἄθλιον τοῦτον ἀποκαλέσαι βουλόμενος ταλαίπωρον
εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς ταλαιπωροῦντα ἐν τοῖς δεσμοῖς ταλαίπωρον εἶπεν αὐτόν· εἰ γὰρ καὶ πρὸς τῶν
ἄλλων μισεῖται θεῶν, ἀλλ' οὗτος συλλυπούμενος ὡς φίλος <αὐτῷ> . ^[5]

315 .. κὰν ἐξηνέχθη ἄτοπά <τε> καὶ ἀπρεπῆ ὀνειδίζειν <αὐτῷ> ταλαίπωρ'] ὁ ταλαιπωρῶν ἐν
τοῖς δεσμοῖς ὀργὰς] κατὰ τοῦ Διὸς πημάτων] τῶν παθημάτων ἀπαλλαγὰς] ἐλευθερίαν Ἀρχαῖα
φασὶ τὰ μωρά, παρόσον οἱ ἀρχαῖοι ἀπλῶς καὶ ἀποικίλως ἔζων, οἱ δ' ὕστερον φρονήσει καὶ
περιττότητι νοῦ ἀρχαῖ'] μωρά ἴσως] τάχα τάδε] ἄ σοι λέγω Ante vers. ^[5]

318 γνωμικὸν μέντοι] δὲ ὑψηλόρου] μεγαλαύχου καὶ σοβαρᾶς Προμηθεῦ] ὦ τὰ 'πίχειρα] τὰ ἐπιτίμια
οὐδέπω] ἀκμήν εἵκεις] ὑποτάσσει καὶ ὑποχαλᾶς πρὸς] σὺν παροῦσι] οἷς πάσχεις ἄλλα] κακὰ
προσλαβεῖν] δύο πρὸς ἐκ παραλλήλου οὐκουν] οὐδαμῶς Παροιμία ἔστι τὸ πρὸς κέντρα
λακτίζειν, εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὀπισθεν <καὶ> ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς
ἰδίους πόδας αἵμασσόντων τῷ κέντρῳ κῶλον] ἤγουν τὸν πόδα ἐκτενεῖς] ἐξάξεις τραχὺς]
ἀκαμπῆς μόναρχος] βασιλεὺς ὑπεύθυνος· ἤγουν ὑπ' ἄλλου ἐξουσιαζόμενος καὶ ὑπ' εὐθύνῃν ὧν
ὑπεύθυνος] δυνατὸς ὑπ' εὐθύνῃν ἐλθεῖν ἐάν τι παρὰ δίκην ἐργάσῃται κρατεῖ] ἄρχει εἶμι]
πορεύσομαι πρὸς αὐτόν ἐκλῦσαι] ἐλευθερῶσαι ἡσύχαξε] ἡσυχος ἔσο ἄγαν] λίαν λαβροστόμει]
κομπορρημόνει περισσὸν τὸ ἐπέκεινα τοῦ ἴσου καθὼς λέγομεν ἄρτιον καὶ περιττὸν ἀριθμόν.

328 καὶ ἀπὸ τούτου περιττὸν τὸ πολὺ καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὡς κἀνταῦθα. περισσόφρων γὰρ ἐνταῦθα
ὁ λίαν ἔστι φρόνιμος, καὶ Ὅμηρος περίφρον φησὶ Πηνελόπεια· λέγεται δὲ περισσὸν καὶ τὸ
μάταιον, καθὼς φαμεν περισσὰ φθέγγεσθαι τινα ἤγουν μάταια περισσόφρων] περιττὸς τὴν

φρόνησιν ἤγουν λίαν φρόνιμος ματαία] τῇ παρὰ καιρὸν κομπαζούσῃ θαυμάζω σε, ὦ κεανέ, ὅτι ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ καὶ οὐδὲν κακὸν ὑπ' αὐτοῦ πέπονθας, πάντα τὰμὰ πάθῃ ἴδια λογισάμενος δι' ὧν <συνήλ> γησας ζηλῶ] θαυμάζω, ἐπαινῶ ὅθ' οὐνεκ' ἐκ παραλλήλου αἰτίας] μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ πάντων] τῶν κατ' ἐμέ μετασχών] κοινωνήσας τετολημκῶς ἐμοί] ὑπομείνας δι' ὧν συνήλγησας ἕασον] ἄφες τὸ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ ζητεῖν λῦσαι με μελησάτω] διὰ φροντίδος ἔστω τοῦτο πάντως] ἀληθῶς νιν] αὐτόν εὐπιθής] Ἰωνικὴ ἢ συστολὴ πάπτειν] περίβλεπε, ἐπιτήρει, σκόπει πημανθής] βλαβῆς ὁδῶ] τῇ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτόν ἀμείνων] κρείττων τοὺς πέλας] τοὺς πλησίον ἤγουν τοὺς φίλους φρενοῦν] σωφρονίζειν ἔφους] ὑπάρχεις τεκμαίρομαι] σημειοῦμαι τοῦτο ὀρμώμενον] κινούμενον ἐλθεῖν ὑπὲρ σοῦ πρὸς αὐτόν ἀντισπάσης] κωλύσης καὶ ἀποστήσης τούτου αὐχῶ] θαρρῶ. ^[5]

338 ὁ γὰρ θαρρεῖ τις καὶ καυχᾶται Δί' τὸν Δία ἐκλῦσαι] ἐλευθερῶσαι οὐδαμῇ] οὐδαμῶς λήξω] παύσομαι ποτέ] ἐπαινῶν προθυμίας] τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐλλείπεις] καταλιμπάνεις ἀτὰρ] δὲ μάτην] οὐ γὰρ εἰσακουσθήσῃ Τὸ ὠφελῶ οὐ μόνον αἰτιατικῇ εὐρηται ὡς παρ' Ἀριστοφάνει “ἄρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαντοῦ φίλον” (Plutus 1134) ἀλλὰ καὶ δοτικῇ, ὡς κἀνταῦθα· καὶ ἐν ἄλλοις οὗτός φησιν “ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' (πλοῦτος in text) οὐδὲν ὠφελεῖ” (Pers. ^[5]

342 842) ἐκποδὼν] μακρὰν ἐκείνου τοῦδ'] τοῦ δυστυχεῖν ὧς πλείστοις· τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν, ἢ τοιαύτην ἐνταῦθα σημασίαν ἔχει.

346 ὥσπερ φαμέν τὸ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι. τότε γὰρ τὸ ὡς ὥσπερ ἔμφασιν ἐνέχει καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου. καὶ τοῦτο μὲν φασὶ τινες, τὸ δ' ἀληθές, τὸ ὡς <ἀντὶ τοῦ> λίαν ἐστί· σὺ δὲ μὴ ἀκούων <λίαν> πλείστοις νομίσης λέγειν τὸν Προμηθεά μὴ ἐθέλιν μὲν <λίαν πο> ἄλλοις βλάβας, ἀλλὰ δηλονότι <ὀλίγοις>· ἀλλ' οὕτως ἔχει, οὐ θέλοιμι ἄν λίαν πλείστοις ἀνθρώποις πημονάς, ἤγουν οὔτε πλείστοις οὔτ' ὀλίγοις, τυχεῖν τούτων δηλονότι· ἢ τὸ πημονὰς πρὸς τὸ τυχεῖν· εὐρηται γὰρ τὸ τυχεῖν καὶ πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ ἡμέτερον τοῦτο ὁμοίον ἐστί τῷ παρὰ Λιβανίῳ “σὺ γὰρ ταῖς πόλεσι τά τ' ἄλλα βούλοι' ἄν, καὶ δὴ καὶ λόγων ἰσχύν.” οὐ δεῖ <δὲ> πλείστους γράφειν ἀλλὰ πλείστοις <τὸ μέντοι?> ὡς <οὔ?> μοι δοκεῖ ἀντὶ τοῦ λίαν <εἶναι> ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὥστε· οὕτως <θέλοιμι> ἄν πλείστοις πημονάς, <ὥστε τυχεῖν> αὐτῶν δηλονότι ὡς] λίαν πλείστοις] ἀνθρώποις πημονὰς] βλάβας τυχεῖν] αὐτοὺς τούτων οὐ δῆτ' οὐ πεισθήσομαί σοι κασιγνήτου] τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ τύχαι] δυστυχίαι τείρους] δαμάζουσι, λυποῦσι Ἄτλαντος] Ἐπιμηθεὺς Προμηθεὺς Ἄτλας καὶ Μενότιος ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰαπετοῦ. ^[10]

348 τοὺς τρεῖς μόνους ὁ Ζεὺς ἐκόλασεν ἐσπέρους] δυτικούς Supra vers.

349 κατεδικάσθη γὰρ ὑπὸ Διὸς ὑπανεchein τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς κίονα· ὅστις ἦν ὄρος τὸ νῦν καλούμενον Ἄτλας δοκοῦν οὐρανῶ ἐγγίζειν διὰ τὸ ὕψος ἐρείδων] ἐπιστηρίζων ἤγουν βαστάζων οὐκ εὐάγκαλον] ἀλλὰ δυσβάστακτον τὸν γηγενῆ] τὸν γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον.

351 τὸν ἐκ γῆς γεννηθέντα Κιλικίων οἰκήτορα] τὸν ἐν Κιλικίᾳ οἰκήσαντα κολασθέντα δ' ἐν Σικελίᾳ Ὅτι <ὁ Τυφῶς ἐν Κίλι> κίᾳ μὲν ἐγεννήθη <ἐν Σικελίᾳ δὲ ἐκε> ραυνώθη ἐν τοῖς ποσὶ τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης· ἔνθα φασὶ καθήμενον τὸν Ἥφαιστον χαλκεύειν· καλεῖται <δὲ ὁ τόπος οὗτος> κρατῆρες, διὰ τὸ μεστός εἶναι πυρός οὐκ ἔστιν ὁ Τυφῶς ἀδελφὸς Προμηθέως ὡς διδάσκει ἡ ἱστορία Τὸν γηγενῆ τε· μυθεύεται ὅτι <οἱ Τιτᾶνες Οὐρανοῦ καὶ Γῆς> παῖδες ὄντες ἀντήρην πόλεμον τῷ Διὶ καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ δέκα ἔτη ἐμάχοντο καὶ λύσις <τοῦ πολέμου οὐκ> ἦν ἀλλ' ἴση ἦν ἐν ἀμφοτέροις ἢ μάχη, ἔχρησεν ἡ Γῆ τῷ Διὶ τὴν νίκην ἐὰν σχῇ συμμαχοὺς τοὺς Κύκλωπας· ὁ δὲ οὐ μόνον τοὺς τρεῖς μονοφθάλμους ἔλαβε Κύκλωπας, τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην καὶ τὸν Ἄργον, ἀλλὰ καὶ τοὺς τρεῖς ἐκατόγχειρας, τὸν Κότον, τὸν Βριάρεων καὶ τὸν Γύγην· παῖδες δὲ καὶ οὗτοι Οὐρανοῦ τε καὶ Γῆς ἐχρημάτιζον· καὶ νέκταρ κεράσας εὐφρανε καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε· καὶ πόλεμον συνάρας μετὰ μεγάλου κρότου τοὺς

Τιτᾶνας κατετροπώσατο καὶ τῇ γῇ προσέδρησε καὶ κατεταρτάρωσε. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ τῷ Ταρτάρῳ μιγεῖσα τὸν ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἀπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλὰς καὶ τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς χρηματίζοντα, καὶ ἐξ ὀφθαλμῶν σέλας πυρὸς καταπληκτικὸν ἐξαστράπτοντα, ὃς πάλιν ἑτέραν συνῆψε τῷ Διὶ μάχην· κεραυνωθείς δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴτνην τῷ Ταρτάρῳ ἐκρύβη· ἐξ οὗ μυθολογεῖται πάντας τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους κυΐσκεσθαι χωρὶς ζεφύρου καὶ βορέου· θεογενεῖς γὰρ οὗτοι. εἴτα Προμηθεὺς Ἄτλας καὶ Μενόιτιος Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης ὄντες παῖδες, ἀντέστησαν τῷ Διὶ ὧν τὸν μὲν Προμηθεά προσήλωσεν ἐν Καυκάσῳ ἀετὸν πέμψας τοῦτου κατεσθίειν τὸ ἥπαρ. τὸν δὲ Ἄτλαντα πεποίηκεν ἐπ' ὤμων φέρειν τὸν τοῦ οὐρανοῦ κίονα, τὸν δὲ Μενόιτιον ἐκεραύνωσεν ἄντρων] σπηλαίων ὥκτειρα] ἠλέησα δαΐον] πολεμικόν, καταπληκτικόν ἑκατοντακάρηνον] ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα πρὸς βίαν χειρούμενον] ἤγουν βιαίως πιεζόμενον ἐν Αἴτνῃ χειρούμενον] κρατούμενον ὑπὸ Διὸς θοῦρον] τὸν ὀρμητικὸν καὶ θρασύν ἀντέστη] ἠναντιώθη σμερδναῖσι] καταπληκτικαῖς γαμφηλαῖσι] σιαγόσι συρίζων] ἐκπνέων· εἰκότως δὲ εἶπε τὸ συρίζειν, ἐπειδὴ ὄφρων κεφαλὰς εἶχε, τούτων δὲ ἐστὶ τὸ συρίζειν ὀμμάτων] αὐτοῦ ἤστραπτε] ἀπέλαμπε γοργωπὸν] καταπληκτικὸν σέλας] ἤγουν πῦρ τὴν Διὸς] ἤγουν τὸν Δία τυραννίδ' τὴν ἀρχὴν ἐκπέρσω] μέλλων καταβαλεῖν βίᾳ] βιαίως αὐτῷ] τῷ Τυφῶνι Ζηνὸς] τοῦ Διὸς ἄγρυπνον] ἀκοίμητον, ἄσβεστον Καταιβάτης· εἶδη τῶν κεραυνῶν εἰσι πέντε· πρηστήρ σκηπτὸς καταιβάτης ψολόεις καὶ ἐλικίας. ^[25]

359 γίνεται δὲ ὁ μὲν πρηστήρ, ὁ καὶ πυρόεις καλούμενος, καταφερομ <ένου> τοῦ πνεύματος ... ὁ δὲ σκηπτὸς ἐκπυ <ρωθέντος καὶ> λεπτυνθέντος τοῦ <πυρώδους πνεύ> ματος ... ὃς διὰ λεπτότητα <α οὐ φλέγει> ἀλλὰ μελαίνει· ὁ ψολόεις ὁ ἐν τῇ καύσει ὅλ <λύων· ἐλικίας> δὲ ὁ ἔλικας καὶ συστροφ <ἄς ποιῶν> διὰ παχύτητα καὶ ὕγρ <ότητα> τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος καταιβάτης] ὄνομα τοῦτο τοῦ κεραυνοῦ ἐκπνέων] ἐκπέμπων ἐξέπληξε] μετ' ἐκπλήξεως ἔπαυσε ὑψηγόρων] τῶν μεγαληγόρων κομπασμάτων] οἷς ἐχρήτο ἀπειλῶν τῷ Διὶ φρένας—τυπεῖς] εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν πληγεῖς καὶ παράφρων γενόμενος τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τῆς πληγῆς ἐφεψαλώθη] κατεκαύθη, φέψαλος γὰρ ὁ μικρὸς σπινθήρ κᾶξεβροντήθη] παρετράπη, ἐξησθένησεν, ὥσπερ οἱ βροντῆς ἤχῳ παρατραπέντες ἀχρεῖον—δέμας] ἄτιμον καὶ ἀπόβλητον, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξιούμενον στενωποῦ—θαλασσίου] τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ· εἰκότως δὲ προσέθηκε τὸ θαλασσίου ἐπεὶ στενωπούς φασὶ τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἀγυῖας ἥτοι τὰς ὁδοὺς Ὅτι ὁ Σικελικὸς πορθμὸς μέσον Σικελίας καὶ Ἰταλίας ἐστίν Ἰπνὸς λέγεται ὁ φοῦρνος· ἐκ γὰρ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω οὐ μόνον τὸ ἰάπτω γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἵπτος (ἵπος?) ἡ παγὶς τῶν μυῶν καὶ ἵπνοῦν (?) βλάπτειν παρὰ τε ἄλλοις καὶ <τῷδε τῷ> Αἰσχύλῳ <καὶ> παρὰ τῷ κωμικῷ <ὡς τὸ “ἵπνούμενος?”> ταῖς συμφοραῖς” (Eq. ^[5]

365 924, in A ἵπτούμενος, other Mss. ἵπούμενος). ἐκ τοῦ ἵπτω δὲ καὶ ἵψ ὁ σκ <ώληξ, ὁ> τοῖς κέρασιν ἐμφ <υόμενος, ὡς> τὸ “μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν” (ω 395). ἵπνούμενος] καιόμενος Αἰτναίαις] ταῖς τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης κορυφαῖς] αὐτῆς τῆς Αἴτνης ἡμενος] καθήμενος Μυδροκτυπεῖ ἥτοι χαλκεύει μύδρον καὶ πεπυρακτωμένον σίδηρον· μύδρος δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ὕδωρ. ^[5]

366 ἐξικμάζεται γὰρ ὁ τοιοῦτος καὶ οὐδόλως μετέχει ὑγρότητος, ἀλλὰ μόνης ξηρότητος· ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος ὑγρότητα ἔχων ποιεῖ καὶ ἰόν μυδροκτυπεῖ] σφυρηλατεῖ, χαλκεύει Τοῦτο κατὰ τοὺς χρόνους Ἰέρωνος γέ <γονεν> ἄρχοντος Σικελίας, <ὅτε καὶ> Αἰσχύλος ἤκμαζεν ἔνθεν] ἐκ τῆς Αἴτνης ἐκραγῆσονται] σφοδρῶς ἐκρεύσουσιν δάπτοντες] ἀφανίζοντες, ἐσθίοντες γνάθοις] στόμασιν ἡμέτερον δάπτοντες εἰπὼν εἰκότως προσέθηκε καὶ τὸ ἀγρίαις γνάθοις, ἤγουν στόμασιν ἀπὸ μέρους ἢ ὁδοῦσι. ^[5]

368

- τούτων γάρ ἐστι τὸ ἐσθίειν· ἀγρίαις δὲ διὰ τὸ ἀφανιστικὸν Σικελίας] τῆς νήσου λευράς] πλατείας γυίας] ἀρούρας τοιόνδε] τοιοῦτον ἐξαναζέσει] ἀναδώσει χόλον] μανίαν, ὀργήν θερμῆς] καυστικῆς ἀπλήστου] ἀκορέστου Ἀπλήστου ἀκορέστου, ἀκρατήτου· τὸ γὰρ πῦρ εὐρὸν ὕλην οὕτω βακχεύει ὡς μηδένα τῶν πάντων ἐπισχεῖν αὐτὸ δύνασθαι βέλεσι] ἐν.
- 371 ὀρμαῖς πυρπνούου] πυρώδους ζάλης] ταραχῆς, ἐκχύς <εως> Ζηνός] τοῦ Διὸς ἠνθρακωμένος] κεκαυμένος ὥς τινες ἄνθρακες οὐκ ἄπειρος] ἤγουν μὴ πεῖραν ἔχων τῆς γνώμης τοῦ Διὸς.
- 373 ἢ ὣν οἱ ἄλλοι πεπόνθασιν ὅπως] ὥσπερ ἐπίστασαι] γινώσκεις παροῦσαν] ἐμοί ἀντλήσω] καρτερήσω ἀνατλήσω, ὑπομενῶ Διὸς φρόνημα] ἤγουν ὁ Ζεὺς περιφραστικῶς λωφῆσῃ] παύσεται χόλου] τῆς κατ' ἐμοῦ ὀργῆς Προμηθεῦ] ὦ Ante vers.
- 378 γνωμικὸν νοσοῦσης] ἀυξομένης νόσος γὰρ ψυχῆς ἐστὶν ἡ ὀργή λόγοι] οἱ παρακλητικοὶ δηλονότι ἐάν] ναί ἐν καιρῷ] τῷ πρέποντι μαλθάσῃ] πράυνῃ καὶ ἡμεροῖ (Ms.
- 379 —ἦ) τὴν τοῦ θυμουμένου ψυχὴν σφριγῶντα] ἀκμάζοντα καὶ ζέοντα ἰσχυαίνει βίᾳ] λεπτύνει καὶ παύειν ἐπιχειρεῖ βιαίως μόχθον] πόνον μάταιον ὁρῶ εὐηθίαν] μωρίαν.
- 383 ἐπίθετον δὲ ταύτης τὸ κουφόνουν τὸ εὐηθίαν καὶ προμηθίαν καὶ τὰ τοιαῦτα Ἰωνικῆς ἐστὶ διαλέκτου. ἐκεῖνοι γὰρ τὰ <διὰ τοῦ> εἰα προπαροξύτονα παροξυτόνως ἐκφέρουσι συστέλλοντες τὴν δίφθογγον τήνδε] τὸ προθυμεῖσθαι δηλονότι ὑπὲρ τῆς τῶν φίλων βοηθείας κέρδιστον] ἤγουν κέρδος φέρει καὶ οὐ ζημίαν εὐφρονοῦντα] τινὰ δοκεῖν] φαίνεσθαι τοῖς ἄλλοις (ἐμὸν δοκεῖ σοι) Γράφεται τὸ δοκῆσει καὶ οὕτως ἡ δηλονότι καὶ διαφόρως. ^[5]
- 386 καὶ ἔχει οὕτως. εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ τοῦ Διὸς ἄκαμπτον εἰδώς, σὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν σπεύδοντα οὐκ ἐπίσχω, πᾶσιν ἂν δόξω μηδὲν τῶν δεόντων ἐπίστασθαι, καὶ Προμηθεὺς μάτην καλεῖσθαι· ἢ ἡ ἀποτυχία ἦν αὐτὸς ἀποτύχης ἰκετεύων τὸν Δία ὑπὲρ ἐμοῦ ἐμὴ λογισθήσεται. δόξω γὰρ ὡς ἐγὼ σὲ εἰς τοῦτο προύτρεψα Supra vers. ἤγουν ἐμὸν νομίζεις εἶναι τοῦτο ἀμάρτημα τὸ δοκεῖν σε μὴ φρονεῖν εὖ φρονοῦντα ἀμπλάκῃμ' ἀμάρτημα Supra vers. ^[5]
- 387 οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν τοῦ Προμηθεὺς σκοπὸν τρέπει τὸν λόγον σαφῶς] φανερώς οἶκον] τὸν ἐμὸν στέλλει] πέμπει μὴ] ναί θρηῆνος οὐμός] ἤγουν τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ θρηνεῖν καὶ ἀποκλαίεσθαι ἢ] ἄρα τῷ νέον θακοῦντι] βάλῃ εἰς ἔχθραν θακοῦντι] καθημένῳ παγκρατεῖς] τὰς πάντων κρατούσας τούτου] οὗ φῆς φυλάσσου] σκόπει, ἐπιτήρει ἀχθεσθῇ] βαρυνθῇ, χαλεπανῇ κέαρ] ἡ ψυχὴ Προμηθεῦ] ὦ συμφορὰ διδάσκαλος] ἤγουν τὰ σὰ πάθη τοὺς ἄλλους διδάσκουσιν στέλλου] πορεύου κομίζου] ὑπὸ τοῦ γυπὸς οἴκαδε σῶζε] φύλαττε τὸν παρόντα νοῦν] ὁ νῦν σοι δοκεῖ Τὸν παρόντα νοῦν: ἤγουν ὁ νῦν σοι δοκεῖ λέγω δὴ τὸ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν· ἵνα <μὴ> καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια <πάθησ> ὀρμωμένῳ] κινουμένῳ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐθώυξας] ἐκέλευσας, εἶπες.
- 394 (οἶμον αἰθέρος ψαίρει) οἱ γράφοντες λευρὸν οἶμον ψαύει καὶ φιλονεικοῦντες ἀποδείξαι ὡς οὐ γενικῇ μόνον ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ τὸ ψαύω συντάσσεται, οὗ μοι δοκοῦσι καλῶς φιλονεικεῖν· εὐρηται γὰρ ἔν τινι τῶν ἄγαν παλαιῶν ἀντιγράφων ψαίρει, ὃ <καὶ> κρεῖττον εἶναι δοκεῖ· ψαίρειν δὲ ἐστὶ ὅταν ἵππος <βουλόμεν> ὅς στρέφειν οἴκαδε αἴρων <τὸν πόδ> α τύπτῃ τὴν γῆν. καὶ γεν <έσθαι ἐ> μοι δοκεῖ τὸ ψαίρειν ἀπὸ τ <οὐ ὕψος?> αἶρειν ἥτοι κινεῖν τὸν πόδα δηλονότι· ἐνταῦθα δὲ ἐπεὶ οὐ τοῖς ποσὶν ὁ γυψ ἔψαιρεν ἀλλὰ τὰ πτερὰ κινῶν ἦν, οὐ γὰρ ἐπὶ <γῆσ> ἴστατο ἀλλ' εἰς ἀέρα ἐφέρετο, διὰ τοῦτο τὸ ψαίρει τὸν λευρὸν οἶμον τοῖς πτεροῖς εἶπεν. ἴσθι δ' ὅτι καὶ ὁ οἶμος δασύνεται· καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ φροιμίου· ἀπὸ γὰρ τοῦ προοιμίου τὸ φροιμίου γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο καὶ τρο <πὴν> τοῦ π εἰς δασὺ τὸ φ· τοῦτο δ' οὐκ ἂν ἐγένετό ποτε μὴ δασυνομένου τοῦ οἶμος λευρὸν] τὸν πλατύν ψαίρει] κινεῖ ἡρέμα πτεροῖς] τοῖς ἑαυτοῦ τετρασκελῆς] τετράπους οἰωνός] ὁ γυψ ἄσμενος] χαίρων σταθμοῖς ἐν οἰκείοις] ταῖς

καταγωγαῖς, τῇ φάτνῃ, αὐτοῦ· σταθμὸς γὰρ ὁ σταῦλος κάμψειεν] κλίνειε γόνυ] τὸ αὐτοῦ Ante vers. ^[10]

397 στροφή κώλων θ' στένω σε] καθ' ὅλον καὶ μέρος τὰς οὐλομένας] τὰς ἀξίας φθορᾶς ἢ φαρτικάς στένω σε τὰς οὐλομένας: ὅτι τὰ μὲν τῶν χορῶν καλεῖται παροδικὰ ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ "Τύριον οἶδμα λιποῦσα" (Phoen. 202) καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ στάσιμα ὅσα ἴσεται καὶ τῶν συμφορῶν τοῦ δράματος ἄρχεται, ὡς ἔχει ἄλλα τε πολλὰ καὶ τὰ παρόντα· ἰστάμεναι γὰρ ταῦτα ἥδον. διὸ καὶ Προμηθεὺς τὸ στάσιμον ἄσαι μέλος ταύτας προτρέπων πρότερον (v. 274) εἶρηκε "πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε." τὰ δὲ καλεῖται κομμάτια ὅσα κομματικῶς ἐν θρήνοις γίνεται· ὡς τὸ "θρεῦμαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ (Theb. 78) καὶ "τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων" (Pers. 1) καὶ ἄλλα τοιαῦτα. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα εἶδη καὶ μέλη ἐπωδικὰ ὡς Ἡφαιστίων φησὶν (66.24)· "ἐπωδικὰ δὲ ἐστὶν ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται· γίνεται δὲ ὥσπερ τριάς ἐπωδική, οὕτω καὶ τετράς καὶ πεντάς, καὶ ἐπὶ πλεῖον." ἔστι γοῦν τὰ παρόντα πεντάς ἐπωδική. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ β' τερον ἱαμβικὸν πενθημιμέρες. τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος καθαρὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ β' ἰωνικῶν. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ὁμοιον τῷ γ', ἐκ παίωνος γ' καὶ ἐπιτρίτου β' τέρου ἥτοι τροχαϊκῆς συζυγίας· εἰ δὲ βούλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμέρες, τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ζ' τὸ η' καὶ τὸ θ', ὅμοια κατὰ πάντα τούτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη <Τοῦτ'> ἔστιν ἄτοπον καὶ ἀντὶ αἰτιατικῆς λαμβάνειν τὸ οὐλομένας τύχας, καὶ ἀντὶ γενικῆς· τὸ μὲν γάρ ἐστὶν Ἀττικὸν καθ' ὅλον καὶ μέρος συνταττόμενον, οὕτω στένω σε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς τύχας λέγω τὰς σὰς τὰς οὐλομένας καὶ ὀλεθρίας· τὸ δὲ συντάσσεται λαμβανομένου τοῦ ἔνεκα ἔξωθεν, οὕτω· στένω σε, ὦ Προμηθεῦ, ἔνεκα τῆς τύχης τῆς οὐλομένης Προμηθεῦ] ὦ δακρυσίστακτον] ποταπόν; τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ρέος ἢ πρὸς τὴν παρειὰν συντακτέον ὅσων] ὀφθαλμῶν ῥαδινῶν] λεπτῶν, ἀπαλῶν ἥγουν παρθενικῶν περισσὸν ἢν ἐνταῦθα τὸ λειβομένα ρέος πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον· διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ^[25]

400 μὴ δυνηθέντες γάρ τινες τοῦτο συντάξαι, τὸ λειβομένα προσέθηκαν. σὺ δέ γε οὕτω σύντασσε· στένω σε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς τύχας τὰς οὐλομένας· ἔτεγξα καὶ ἔβρεξα τὴν παρειὰν ἐμοῦ δηλονότι ρέος καὶ ρεῦμα δακρυσίστακτον ἀπὸ τῶν ὅσων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμοῦ τῶν ῥαδινῶν καὶ ἀπαλῶν, ἐν νοτίοις λέγω πηγαῖς. δέον δὲ εἰπεῖν ἐποίησα τὴν παρειὰν δακρυσίστακτον καὶ διάβροχον ἐν πηγαῖς νοτίοις ἀπὸ τῶν ὅσων τῶν ῥαδινῶν, ὁ δὲ ἔτεγξα εἶπε ρέος δακρυσίστακτον τὴν παρειὰν. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα τοῖς ποιηταῖς ἔθος γράφειν καὶ εἶη ἂν περιττὸν τιθέναι νῦν παραδείγματα· εἶρηκε δὲ τοῦτο ἀσύνδετον ὡς καὶ τὸ "Ζεὺς ἰδίους νόμοις κρατύνων." οἱ προστιθέντες οὖν τὸ δὲ καὶ λέγοντες δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὅσων, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα ρέος] ρεῦμα παρειὰν] ἐμοῦ νοτίοις] ὑγραῖς ἔτεγξα] ἔβρεξα παγαῖς] ρεῦμασι δακρύων ἀμέγαρτα] ἀφθόνητα καὶ μεγάλα τάδε] ἅπερ πάσχεις ἐστὶ ἰδίους νόμοις] ἥγουν τῷ οἰκείῳ θελήματι κρατύνων] ἄρχων ὑπερήφανον] ὑπεροπτικήν, τραχεῖαν πάρος] τοῖς προτέροις αἰχμάν] ἐξουσίαν Ante vers. ^[10]

406 ἀντιστροφή κώλων θ' πρόπασα] ὅλη ἤδη] νῦν στονόεν] θρηνητικὸν λέλακε] ἤχησεν, ἐθρήνησε μεγαλοσχήμενα] ἥγουν μεγάλην ἀρχαιοπρεπῆ] τὴν ἀρχαίαν.

408 τὴν ἐξ ἀρχῆς σοι πρέπουσαν ξυνομαιμόνου] ἀδελφοῦ, τοῦ Ἄτλαντος λέγω οὐ χρὴ γράφειν ἐνταῦθα ξυνομαι <μόνων τι> μὴν, ἀλλὰ ξυνομαιμόνου· οὐ γάρ τινος ἐτέρου τῶν ἀδελφῶν Προμηθεὺς ἐνταῦθα μέμνηται, πλὴν αὐτοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἄτλαντος.

409

εἰ γὰρ καὶ τὸν Μενοίτιον τούτου φασὶν ἀδελφὸν εἶναι, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐνταῦθα τούτου Αἰσχύλος μέμνηται. καὶ μοι δοκεῖ ὡς οὐ πέπονθεν οὗτος ὑπὸ Διός· εἰ γὰρ πέπονθε, <ἐμν> ἦσθη <ἄν> ἐνταῦθα καὶ <τούτου> . <δῆλον> δὲ καὶ ἐκ τοῦ πρότερον εἰρημένου ” <καὶ> τοῦ κασιγνήτου τύχαι τ <εἴρουσ'> ” Ἀτλαντος” (347). ...ὃς ἦ (or οὗ) ἐκεῖ μέμνηται ἀδελφὸς Προμηθέως, ὥς τινες οἴονται, οὐκ ἂν αἱ τύχαι τοῦ κασιγνήτου εἴρηκεν, ἀλλὰ τῶν κασιγνήτων· ἐνταῦθα δὲ ξυνομαιμόνων εἰπών, οὐκ ἂν τοῦ ἐνὸς μνησθεῖς ἦτοι τοῦ Ἀτλαντος τὸν ἕτερον εἶασεν ἀλλ' ἐμνήσθη <ἄν> κακείνου. νῦν δὲ τούτων οὕτως εἰρημένων, συνάγεται μήτε τὸν Τυφῶνα Προμηθέως ἀδελφὸν εἶναι μήτε τὸν Μενοίτιον ὑπὸ <Διὸς> πεπονθέναι ἐπεὶ μὴ τούτου Αἰσχύλος ἐνταῦθα μέμνηται Πρῶτον κατὰ ἄθροισιν εἰπών πρόπασα χώρα, εἴτα κατὰ μερισμὸν ἐπήνεγκεν ὅποσοι ἔποικον] ποταπόν; ἐγκάτοικον ἀγνᾶς] καθαρᾶς διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν ἔδος] ἔδαφος νέμονται] ἡγουν οἰκοῦσι μεγαλοστόνοισι] τοῖς μεγάλων δεομένοις στεναγμάτων πῆμασι] δυστυχήμασι συγκάμνουσι] συμπάσχουσι θνατοί] οἱ ἄνθρωποι Ante vers. [10]

415 στροφή ἐτέρα κώλων ε' ἡμέτερα Κολχίδος τε γᾶς· τῆς β τέρας ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα ε' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' τὸ β τερον καὶ τὸ γ', τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δ' περίοδος ἦτοι δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας· οὕτω γὰρ τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται μέτρον· σύγκειται δὲ οὐ μόνον ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἀλλὰ καὶ ἀνάπαλιν, ἦτοι ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς. τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη Κολχίδος] ἥτις ἐστὶν ἐν Σκυθίᾳ ἔνοικοι] ἐγκάτοικοι παρθένοι] αἱ Ἀμαζόνες συγκάμνουσιν μάχας] κατὰ ἄτρεστοι] ἄφοβοι, ἀκαταγώνιστοι καὶ Σκύθης ὅμιλος] ἡγουν οἱ Σκύθαι περιφραστικῶς συγκάμνουσι ὅμιλος] τὸ πλῆθος ἔσχατον] ἀκρότατον ἀμφὶ Μαιῶτιν] περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην Ante vers. [10]

420 ἀντιστροφή κώλων ε' Ἀραβίας] ἀντὶ μιᾶς, ἡγουν οἱ Ἀραβες ἄρειον] τὸ πολεμικὸν καὶ ἐξαίρετον γένος συγκάμνει ἄνθος] διὰ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν ἄνθος αὐτοὺς καλεῖ οἱ προστιθέντες κἀνταῦθα τὸ τε καὶ λέγοντες ὑψίκρημνόν θ' <οἱ> πόλισμα, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα· σὺ δὲ οὕτω λέγε· καὶ τὸ ἄρειον καὶ πολεμικὸν ἄνθος τῆς Ἀραβίας, ἡγουν οἱ Ἀραβες περιφραστικῶς, οἱ νέμουσι καὶ οἰκοῦσι πόλισμα ὑψίκρημνον πέ <λας ἦτοι πλησίον> τοῦ Καυκάσου, ὁ δαῖος στρατὸς καὶ τὰ ἐξῆς· οὐ γὰρ οἶμαι τοὺς ἐν Ἀσίᾳ <λέγειν> Ἀραβας τοὺς τὴν Ἀραβίαν οἰκοῦντας τὴν καλουμένην εὐδαίμονα· εἰ καὶ καθόλου γὰρ τοὺς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντας ἔφη τοὺς συγκάμνοντας, ἀλλ' οὐδένα τούτων εἴρηκεν εἰ μὴ μόν <ους?> τοὺς περὶ τὸν Καύκασον οἰκοῦντας, Σκύθας λέγω καὶ Ἀμαζόνες, ἀλλὰ τινες ἐτέρους φησὶν Ἀραβας πέλας τοῦ Καυκάσου οἰκοῦντας. [5]

421 εἰ δ' οὐ βούλεται τις ἔχειν τοῦθ' οὕτως, ἀλλ' ἕτερον εἶναι νομίζει <δ?> φησι δαῖον στρατόν, ἀλλ' <οὔτ> ὡς λεγέτω ... (two short lines illegible) ὑψίκρημνον] τὸ τραχὺ καὶ κρημνῶδες πόλισμα] πόλιν Καυκάσου] τοῦ ὅρους πέλας] πλησίον νέμουσιν] οἰκοῦσι δαῖος] πολεμικός στρατός] οἱ Κολχοὶ συγκάμνουσιν ὀξυπρώροις] ὀξέα βέλη ἐχούσαις βρέμων] ἡχῶν, μεγαλαυχῶν αἰχμαῖς] βέλεσιν ἢ δόρασιν Ante vers. [10]

425 ὁπῶδὸς κώλων ἰβ' μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλων· τοῦτο καλεῖται ἐπῶδὸς διὰ τὸ μετὰ τὰς στροφὰς ἄδεσθαι καὶ ἔστι κώλων ἰβ'. τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτων πρῶτων δύο καὶ ἱάμβου. τὸ β τερον προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β τέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου. τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικῶν δύο καὶ δακτύλου. τὸ δ' ὅμοιον ἀπ' ἐλάττονος, ἐξ ἐπιτρίτου γ' παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ δακτύλου· <εἰ δὲ βούλει> , εἴη ἂν καὶ ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ τρίτου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ε' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διιάμβου παίωνος γ' ἀντὶ

ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς συζυγίας. τὸ ζ' ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον ἐφθημιμερές. τὸ ζ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται καὶ αὐτὸ Ἀνακρεόντειον. τὸ η' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ θ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διῖαμβου καὶ χοριάμβου. τὸ ι' ὅμοιον τῷ ζ', ἰαμβικόν. τὸ ια' δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές ὅμοιον τῷ ζ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς καὶ παράγραφος· ταῦτα γὰρ εἰσι σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπωδοῦ μόνον] ὃν (οἷον?) πρόσθεν] πρότερον ἄλλων] θεῶν δηλονότι δαμέντ'] κολασθέντα ἀκαμαντοδέτοις] μεγάλαις, ἰσχυραῖς οὐ χρὴ λέγειν ἐνταῦθα μόνον θεὸν Τιτᾶνα τὸν Τυφῶνα, ὥς τινες οἶονται· οὐ γὰρ περὶ Τυφῶνός ἐστι τῷ χορῷ νῦν λόγος, ἀλλὰ περὶ Προμηθέως καὶ Ἄτλαντος. ^[15]

426 οὕτω δὲ λέγε· μόνον σὲ θεὸν Τιτᾶνα <εἰσιδόμεν δαμέντα> ἐν πόνοις ἀκαμαντοδέτοις ἐν λύμαις λέγω, πρόσθεν τῶν ἄλλων θεῶν δηλονότι, καὶ τὸν <Ἄτλαντα καὶ τὰ ἐξῆς> Τιτᾶνα] Τ <υφῶνα?> λύμαις] βλάβαις εἰσιδόμεν] εἶδον Οὐ μόνον Ἄτλας Ἄτλαντος ἀλλὰ καὶ Ἄτλας Ἄτλα· καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀτλαγενέων. ^[5]

428 ἔστιν οὖν ἐνταῦθα Ἄτλαν κατὰ ποιητικὴν κλίσιν. τὸ γὰρ θ, τέ ἐστιν· ἢ τὸ Τιτᾶνα μὴ ἐκκληπτέον εἰς τὸν Τυφῶνα, ἀλλὰ συναπτέον πρὸς τὸ Ἄτλαντα. καὶ οὕτως οὐκ ἂν τὸ θ ἀντὶ τοῦ τε εἴποις, ἀλλὰ Ἄτλαντα. τὸ δὲ μέγα σθένος καὶ τὸ κραταῖον οὐράνιον πόλον, ἐκ παραλλήλου· ἐνέβαλε δὲ διαμέσου τὴν τοῦ Ἄτλαντος ἱστορίαν Ἄτλας ἀλληγορικῶς ὁ ἄξων ἐστίν, ὁ διακρίνων τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· Ἰαπετοῦ δὲ ἡγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ' ἀρχὰς γὰρ συγκεχυμένου τοῦδε τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος συνέβη καθ' Ἑλληνας τὸν ἀέρα ἡγουν τὸν Δία σφοδρτέρας κινήσεως τετυχηκέναι καὶ οὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα· κίονες δέ, οὓς ὁ ἄξων οὗτος κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος, “οἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι” καθ' Ὅμηρον (α 54) Ἄτλανθ'] εἶδον, ἀπὸ κοινοῦ ὑπείροχον] ὑπέροχον, μέγα κραταῖον] ἰσχυρὸν λέγω οὐράνιον] τὴν οὐρανίαν σφαῖραν ὑποστενάζει] μετ' ὀδύνης ὑπανέχει καὶ στεναγμοῦ βοᾷ] διὰ τὸ σὸν πάθος πόντιος κλύδων] ἡγουν ὁ πόντος περιφραστικῶς ξυμπίπτων] συγκρούων στένει] στενάζει βυθός] τὸ βάθος τῆς θαλάσσης κελαινός] σκοτεινός, μέλας ὑποβρέμει] ὑπηχεῖ καὶ οἶον θρηνεῖ ἀγνορύτων] τῶν καθαρῶς ῥεόντων· ἦτοι τῶν καθαρῶν διὰ τὸ μέτρον στένουσιν] στενάζουσιν ἄλγος] τὸ σὸν ἄλγος οἰκτρόν] ἡγουν τὴν σὴν λύπην τὴν ἀξίαν οἴκτου <μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε· αἱ ἐξῆς αὐται> συστηματικαὶ περίοδοι <στίχων εἰσὶν ἰαμβι> κῶν τριμέτρων <ἀκαταλήκτων ρ'>, ὧν τελευταῖος “δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δῦας ἐκφυγάνω” (525). ^[15]

436 <ἐπὶ ταῖς> ἀποθέσει παράγραφος· <ἐπὶ δὲ τῷ> τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν καὶ εἰσιόντος τοῦ χοροῦ Μή τοι χλιδῇ: σιωπῶσι τὰ πρόσωπα παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἢ δι' αὐθάδειαν ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν Φρυγί Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφορὰν ὡς Νιοβή παρ' Αἰσχύλῳ, ἢ διὰ περίσκεψιν ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ (Α 512) πρὸς τὸν ... κᾶνταῦθα ... φησιν ... ὁ Ζεὺς χλιδῇ] ἀκ <κ> ἰσμῶ, θρύψει, τρυφῇ αὐθαδία] ὑπεροψία. Ἰωνικόν συννοία] κατὰ νοῦν φροντίδι καὶ σκέψει δάπτομαι] τιτρώσκομαι κέαρ] τὴν ψυχὴν ὧδε] οὕτω προσσελούμενον] ὑβριζόμενον, ἀτιμαζόμενον ἐκ τούτου· καὶ πρόσσελοι οἱ ὑβρισταὶ τοῖς νέοις τούτοις] τοῖς συνοῦσι τῷ Δί γέρα] τιμὰς Εἰ καὶ ὁ Ζεὺς <ἀπονέμει> τὰς τιμὰς, <οὗτος δὲ κατὰ τὸ> προσῆκον ἐκάστω διετάξατο· ἢ τὸ θεοῖς τοῖς νέοις διὰ τὸν Δία μόνον νοητέον· αὐτῷ γὰρ τὴν βασιλείαν, <ὡς καὶ πρόσθεν ἔφη>, Προμηθεὺς συγκατεσκεύασεν, ἴν' ἢ τὸ διώρισεν ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως τῶν ἄλλων αὐτῷ παρέσχεεν παντελῶς] τελείως διώρισεν] διεμέρισε κατ' ἀξίαν εἰδυΐαισιν] γινωσκούσαις πῆματα] ἅπερ ἔπασχον πρότερον ὡς] πῶς ἢ ὅτι σφᾶς] αὐτοὺς ἡπίους] ἄφρονας ἔθηκα] ἐποίησα φρενῶν] γνώσεως ἐπηβόλους] μετόχους μέμψιν οὕτιν'] ἡγουν οὐ μεμφόμενος αὐτοῖς δέδωκ'] αὐτοῖς εὔνοϊαν] ἡγουν τὸ φίλτρον οἱ πρῶτα] οἱ ἄνθρωποι βλέποντες] τοῖς

ὀφθαλμοῖς ἔβλεπον μάτην διὰ τὸ τοὺς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοὺς τυφλοὺς ἔχειν καὶ μὴ εἰδέναι τί δεῖ ποιεῖν κλύοντες] ἀκούοντες οὐκ ἤκουον] διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸν νοῦν ἐν τοῖς ἀκουομένοις· νοὺς γὰρ ὄρᾳ καὶ νοὺς ἀκούει ἐναλίγκιοι] ὅμοιοι μορφαῖσι] εἰδῶλοις, ἤγουν μὴδὲν ὄντες χρόνον] τὴν ζωὴν αὐτῶν ἡμέτερα τοῦτο λέγει ὡς μακρὸν χρόνον ζώντων τῶν τότε ἀνθρώπων, πολυχρόνιοι γὰρ ἐγένοντο· εἰ δὲ μακρὸν βίον καὶ τὸν αἰὲ ἐκτεινόμενον ἐρεῖς καὶ μηδαμοῦ λήγοντα, οὐκ ἀπεικότως δόξεις ἐρεῖν ἔφυρον] ἐκύκων, ἐτάραττον εἰκῇ] μάτην πλινθυφεῖς] ἐκ πλίνθων κατεσκευασμένους (προσείλους εἶσαν) ἐν τοῖς ἄγαν παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων καὶ τὸ προσείλους διὰ διφθόγγου εὔρηται καὶ τὸ εἶσαν· καὶ δοκεῖ μοι οὕτω βέλτιον εἶναι ταῦτα γράφειν ἢ διὰ τοῦη· τὸ μὲν γὰρ προσείλους σημαίνει τὸ θέρμην ἔχοντας, ἀπὸ τοῦ εἴλη ἢ θέρμη· τὸ δὲ εἶσαν, ἀντὶ τοῦ κτίσαντες ᾧκουν. ^[5]

451 δῆλον δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔναιον. γίνεται δὲ τὸ εἶσαν ἀπὸ τοῦ εἶδω, τὸ κτίζω, εἶσω εἶσα προσείλους] θέρμην ἔχοντας εἶσαν] ἤγουν κτίσαντες ᾧκουν ξυλουργίαν] ἤγουν οἰκίαν ἐκ ξυλουργίας κατεσκευασμένην. ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν κατώρυχες] ὑπὸ γῆν κατορωρυγμένοι ἔναιον] ᾧκουν ἀείσυροι] αἰὲ συρόμενοι καὶ ἔρποντες ἄντρων] τῶν ὑπογείων σπηλαίων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις] βάθεσι, σκοτεινοῖς τόποις ἔνθα οὐ φωτίζει ἥλιος χείματος] χειμῶνος τέκμαρ] σημεῖον τοῦτο πρὸς τὸ μακρὸν βίον συναπτόν, οὕτως· ἔφυρον δὲ καὶ συνέχεον πάντα τὸν μακρὸν βίον εἰκῇ καὶ μάτην. ^[5]

454 οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτοῖς σημεῖον οὔτε χειμῶνος οὔτε ἔαρος οὔτε θέρους <οὔτε φθιν> οπώρου· ἤγουν οὐδὲν τούτων ἥδεσαν <ὡς ἐκάστω> τὰ πρόσφορα τεχνάζεσθαι καὶ ... τέθεται. τοὺς τρεῖς δὲ καιροὺς θεῖς τὸ φθινόπωρον παρέλιπεν ἑάσας κάκεῖνο τοῖς τρισὶ ...εἶσθαι ... οὗτος παρὰ ...ατισμός ἀνθημῶδους] ἄνθη ἔχοντος, ἀνθηροῦ ἤρος] ἔαρος καρπίμου] τοῦ τοὺς καρποὺς φέροντος βέβαιον] πιστόν ἄτερ γνώμης] ἄνευ τοῦ λελογισμένου ἔπρασσον] ἐποίουν ἔστε] ἕως οὗ σφιν] αὐτοῖς ἀντολὰς] δι' ὧν τοὺς καιροὺς γινώσκοιεν ἄστρων] ἤγουν τῶν ζωδίων δυσκρίτους] δυσγνώστους ἔξοχον] ὑπέρτατον τῶν ἄλλων μηχανημάτων συνθέσεις] συνθήκας ἀπάντων] ὧν εἶδον καὶ ἤκουσα Μουσολήτορα· ἢ τὴν συνετωτάτην μητέρα, ἢ τὴν τῶν Μουσῶν μητέρα. ^[5]

461 ὁ γὰρ μνημονικώτατος σοφώτατός τέ ἐστι καὶ πάνθ' ὅσα βούλεται πράττειν μεστά εἰσι γνώσεως μουσολήτορ'] τὴν τῆς γνώσεως μητέρα κνώδαλα] ἤγουν βόας ἢ ὑποζύγια Ζεύγλαισι δουλεύοντα· ἤγουν οὐ μόνον τῷ ζεύγνυσθαι ὑπηρετοῦντα ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐπισάττεσθαι καὶ φόρτους ἐπάνω σωμάτων αἴρειν σκευοφοροῦντα.

463 ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα στικτέον, ἴν' ἢ τὸ σώμασι διὰ τοὺς ἵππους· οὕτω καὶ ὑφ' ἄρματα ἤγαγον φιληνίους ἵππους ὅπως γένωνται τοῖς θνητοῖς διάδοχοι τῶν μεγίστων <μοχθ> ημάτων ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν δηλονότι. κρεῖττον δὲ τοῦτο τοῦ προτέρου· ὥστε τὸ δουλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὑπεύκοντα νοητέον. κνώδαλα δὲ νῦν τοὺς βόας λέγει ἢ τὰ ὑποζύγια καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ κνώδαλα τὰ θηρία τὰ τε θαλάσσια καὶ τὰ χερσαῖα. καὶ Ἡσίοδος, “κνώδαλ', ὅς' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα” (Theog. 582) ζεύγλαισι] ἤγουν τοῖς ζυγοῖς ἀπὸ μέρους δουλεύοντα] ὑπεύκοντα σώμασιν] ἐν θνητοῖς] ἤγουν τοῖς ἀνθρώποις διάδοχοι] αἴροντες αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐῶντες μοχθεῖν περὶ βαδ <ίζοντασ> φιληνίους] τοὺς φιλοῦντας <τὸν χαλινόν> ἄγαλμα] καλλώπισμα ὄντας δηλονότι ὑπερπλούτου χλιδῆς] τῆς μεγάλης τρυφῆς θαλασσόπλακτα] τὰ ἐν θαλάσῃ ἐρχόμενα ἢ πλανώμενα καὶ πορευόμενα λινόπτερ'] τὰ ἔχοντα τὰ πτερὰ ἥτοι τὰ ἄρματα ἐκ λίνου ναυτίλων] πλωτήρων ὀχήματα] ἤγουν τὰ σκάφη οἷς ἐποχοῦν <ται οἱ ναῦται> τοιαῦτα] ἀπόθεσις ἥτοι συμπέρασμα μηχανήματ'] εὐρήματα σοφισμ'] τέχνασμα καὶ πανουργίαν παρούσης] ἐμοὶ πημονῆς] βλάβης ἥτοι τοῦ δεσμοῦ πέπονθας] ἔπαθες ἢ πάσχεις ἀεικέας] ἀπρεπὲς καὶ ἀνάρμοστον ἀποσφαλεῖς φρενῶν] ἐκπεσὼν τοῦ λελογισμένου· οὐ γὰρ ἔδει σε τοιαῦτα λέγειν ἀνάξια τοῦ ὀνόματος Εὔρηται καὶ πλάνη καὶ πλανᾶ· πρὸς μὲν οὖν τὸ πλάνη

οὕτω λέγε· ἀποσφαλείς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ, τουτέστιν ἐκπεσὼν τοῦ φρονεῖν καὶ πλανηθεῖς.
[10]

- 473 εἰ δὲ πλανᾷ γράψεις πρὸς τὸ πῆμα στίξας, ἀσυνδέτως τὸ λοιπὸν ἐρεῖς, οὕτως ἀποσφαλείς καὶ ἐκπεσὼν τῶν φρενῶν πλανᾷ καὶ πεπλανημένος φέρῃ κακὸς] ἀμαθής ὡς] ὥσπερ ἄθυμεις] δυσχεραίνεις καὶ ὀλιγοψυχεῖς οὐκ ἔχεις] ἡγουν οὐ δύνασαι ὁποίοις] ἡγουν τίσι ἰάσιμος] ἡγουν δυνατὸς θεραπευθῆναι ἔσται τὰ λοιπὰ] σοφίσματα δηλονότι κλύουσα] ἀκούουσα πλέον] ἢ νῦν ἐθαύμασας πόρους] μηχανάς ἐμυσάμην] ἐβουλεύσάμην καὶ ἔβαλον αὐτοῖς κατὰ νοῦν πράττειν τις] αὐτῶν πέσοι] ἔπεσεν, Ἀττικόν ἦν] αὐτῷ ἀλέξῃμ' ἀποσόβησις τῆς νόσου βρώσιμον] ὁ φαγὼν ραῖσει τῆς νόσου καὶ παύσεται ἡμέτερον ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ μὲν εἰσι βρώσιμα, τὰ δέ, πιστά, ἡγουν πινόμενα, τὰ δέ, χρυστὰ ἡγουν χριόμενα, τὰ δέ, παστὰ ἡγουν παττόμενα. [5]
- 479 ἐνταῦθα δὲ τῶν τριῶν μνησθεῖς τὸ ἐν εἶασεν. ἀλλὰ καὶ Θεόκριτος (II.1—3) τῶν δύο μνησθεῖς τὰ λοιπὰ εἶασε· φησὶ γάρ· οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον, ἢ ταὶ Πιερίδες χρυστόν] χριόμενον πιστόν] πινόμενον ἀπὸ τοῦ πῖω πίσω.
[5]
- 481 κατεσκέλλοντο] ἀπέθνησκον· οἱ γὰρ θανόντες ξηροὶ εἰσιν. κατετήκοντο ξηραίνόμενοι πρίν] ἕως οὔ κράσεις] ἐνώσεις, μίξεις ἡπίων] ἡμέρων ἀκεσμάτων] τῶν τὰς ἀλγηδόνας παυόντων φαρμάκων.
- 482 θεραπευμάτων αἷς] κράσει ἐξαμύνονται] καταγωνίζονται, ἀποσοβοῦσι τρόπους] ὁδοὺς ἐστοίχισα] ἔταξα κᾶκρινα] <δι> ἐκρίνα, κεχωρισμένως εἶπον χρή] ἀπόκειται ὕπαρ] φανερώς κληδόνας] μαντείας δυσκρίτους] δυσγνώστους ἐγνώρις] γνωρίμους ἐποίησα ἐνοδίου τε συμβόλους] τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συναντήματα δι' ὧν δεῖ συμβάλλειν καὶ μαντεύεσθαι γαμψωνύχων] ἀγκύλους ἐχόντων ὄνυχας οἰωνῶν] ὀρνέων ἀπλῶς σκεθρῶς] ἀκριβῶς διώρις] διωρισμένως καὶ κεχωρισμένως ἔταξα δεξιοῖ] ἐπιτήδειοι πρὸς μαντείαν εὐωνύμους] κακὰ μαντευσόμενους δίαταν] διαγωγὴν Δέον εἰπεῖν καὶ οἵτινές εἰσιν εὐώνυμοι, εὐωνύμους εἶπε πρὸς τὸ διώρισα, ὥσπερ καὶ προίων ἐρεῖ τὸ λειότητα καὶ τὸ ποικίλῃν εὐμορφίαν ἕκαστοι] τούτων στέργηθρα] φιλῖαι συνεδρίαι] κοινωνίαι καὶ συναγελασμοὶ σπλάγχνων] τῶν ἐγκάτων λειότητα] τοιαῦτα γὰρ τὰ ἔγκατα λεῖα ἔχοντ' ταῦτα τὰ σπλάγχνα δαίμοσι] τοῖς θεοῖς ἡδονήν] εὐφροσύνην Ὅτι οἱ θύοντες καὶ τὴν χολὴν εὐρόντες τοιάνδε ἢ τοιάνδε, καὶ τὸν λοβόν, τοιοῦτον ἐσημαίνοντο καὶ τὸ πρᾶγμα γενήσεσθαι· εἰ δ' ἄλλως πάλιν εὖρον, τοιόνδε λοβοῦ] τοῦ ἄκρου τοῦ ἥπατος ποικίλῃν εὐμορφίαν] τοιοῦτον γὰρ τὸ χρῶμα τοῦ ἥπατος κνίσσα κυρίως ὁ ἀπὸ τῆς πιμελῆς ἀτμός· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν πιμελὴν λέγει, ἐν ἣ τοὺς μηροὺς περιεκάλυπτον, ἀπὸ μέρους.
- 496 ὄσφυν δὲ μακρὰν, οὐ τὴν κοιλίαν φησίν, ὡς τισιν ἔδοξεν, ἀλλὰ τὸ τῆς ράχεως ὅστουν, ὅπερ ἀπὸ τῶν νεφρῶν διήκει μέχρι τῆς κεφαλῆς· τοῦτο γὰρ χωρίζοντες οἱ μάντιες τῶν τε μηρῶν, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν παραφυομένων αὐτῷ ὀστέων ἐπὶ τῷ πυρὶ ἐτίθουν, καὶ διὰ τούτου τὰ συμβησόμενα ἐτέκμαιρον. διὰ τὸ ἐπίμηκες οὖν τυγχάνειν, ὄσφυν μακρὰν ὠνόμασε τοῦτο· ὄσφυν γὰρ τοὺς νεφροὺς καλοῦσι καὶ τὰ περὶ αὐτοὺς μέρη, ὅθεν καὶ <ἐκ τῆς> ὄσφυος τοῦ δεινός τὸν δεινα γεγενῆσθαι φαμεν, ἡγουν τοῦ σπέρματος· ἐν τοῖς νεφροῖς γὰρ τὸ σπέρμα συνίσταται. κνίσση] πιμελῇ κῶλα] τοὺς μηροὺς λέγει συγκαλυπτὰ] περιεκαλυμμένα μακρὰν] ἐπίμηκη ὄσφυν] ἡγουν τὸ ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τῶν νεφρῶν ὅστουν τῆς ράχεως πυρώσας] καύσας δυστέκμαρτον] δυσκατανόητον τέχνην] ἡγουν τὴν θυτικὴν μαντείαν ὠδῶσα] ὠδοποίησα, ὠδήγησα φλογωπὰ σήματα] τὰ διὰ τῆς φλογὸς γινόμενα σημεῖα πρὸς τὸ μαντεύεσθαι ἐξωμμάτωσα] ἐφάνέρωσα πρόσθεν] πρότερον Ἐπάργεμα· σκοτεινά, τυφλά, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς γινομένου ἐπιχύματος, ὃ καλοῦσι λεύκωμα. [10]

499 ἐπάργεμα] σκοτεινά, τυφλά τοιαῦτα] ἀπόθεσις ταῦτ’] ἃ ἔφην ἔνερθεν] ὑποκάτω χθονός] τῆς γῆς ὠφελήματα] ἐγνώρισα ἀπὸ κοινοῦ φήσειεν] εἴποι πάροιθεν] πρότερον σάφ’] σαφῶς οἶδα] γινώσκω μάτην] ἤγουν ψευδῶς φλυσαί] φλυαρῆσαι βραχεῖ] συντόμῳ μύθῳ] λόγῳ συλλήβδην] συλληπτικῶς καὶ ἡνωμένως βροτοῖσιν] τοῖς ἀνθρώποις ἐκ Προμηθέως] ἤγουν ἐξ ἐμοῦ Μὴ τὴν σὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν διεξιὼν διάτριβε· ἡ γὰρ τοιαύτη διατριβὴ ἔξω τοῦ πρέποντός ἐστιν· ἀλλὰ δεῖ καὶ σαυτοῦ πεποιῆσθαι φροντίδα καιροῦ πέρα] ἔξω τοῦ πρέποντος ἀκήδει] ἀμέλει, μὴ ποιοῦ φροντίδα ὡς] ὅτι εὐελπὶς] ἤγουν λίαν ἐλπίζω ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς μεῖον] ἔλαττον ἰσχύσειν] δυνήσεσθαι ταῦτα] ἤγουν τὸ λυθῆναί με ταύτῃ] οὕτως ἤγουν νῦν πῶ] ἀκμήν τελεσφόρος] ἡ εἰς τέλος φέρουσα πάντα ἡμέτερον δέον εἰπεῖν οὕπῳ πέπρωκεν ἡ μοῖρα ἡ τελεσφόρος κραθ <ῆναι> καὶ τελεσθῆναι ταῦτα οὕτως, ὁ δὲ πρὸς τὴν μοῖραν τὸν λόγον ἀπέδωκεν, εἰπὼν ἡ τελεσφόρος μοῖρα οὕπῳ πέπρωται καὶ μεμοίρασται κρᾶναι καὶ τελέσαι ταῦτα οὕτως ὥστε νῦν λυθῆναί με ἀλλὰ μετὰ πολλὰς πημονὰς κρᾶναι] τελέσαι πέπρωται] μεμοίρασται μυρίαῖς] πολλαῖς πημοναῖς] βλάβαις δύαις] κακοπαθείαις καμφθεῖς] κατεργασθεῖς, τάλαιπωρήσας ὥδε] οὕτως φυγάνῳ] φεύξομαι τέχνῃ—ἀσθενεστέρα] ὥστε καὶ ἡ ἐμὴ τέχνη πρὸς τὴν τῶν Μοιρῶν ἀνάγκην οὐδέν τι πρᾶξαι δύναται μακρῶ] καταπολύ ἀνάγκης] τῆς οἰακοστρόφος] κύριος, διοικητής, κυβερνήτης ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων Μοῖραι] Κλωθὼ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος Μνήμονες· αἱ μνημονεύουσαι τῶν παρ’ ἀνθρώποις κακῶν καὶ ἀντιδιδούσαι ποινὰς Ἐριννύες] Ἀλητῶ Μέγερα καὶ Τισιφόνῃ ἄρα] συμπερασματικὸν τὸ ἄρα οὐκ ἐρωτηματικὸν οὐκ οὐν] ναί τὴν πεπρωμένην] αὐτῷ μοῖραν τί γὰρ πέπρωται] ποίαν πεπρωμένην Ζηνὶ] τῷ Δίῃ πλήν] εἰ μὴ κρατεῖν] ἄρχειν πύθοιο] μάθοις λιπάρει] ἰκέτευε ἦ] ὄντως που] ἀργὸν σεμνὸν] μέγα, σεβάσμιον ξυναμπέχεις] κατέχεις παρὰ σαυτῷ καὶ οὐκ ἐκφαίνεις ἡμῖν. [5]

521 περικαλύπτεις ἄλλου—μέμνησθε] ἤγουν περὶ ἄλλου ἐρωτᾶτε τόνδε] τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς πεπρωμένης καιρὸς γεγωνεῖν] πρέπον λέγειν συγκαλυπτέος] ἄξιος ὑπάρχει κρύπτεσθαι ὅσον] ἤγουν λίαν σώζων] φυλάττων παρ’ ἐμαυτῷ καὶ μὴ ἐκφαίνων ἐκφυγάνῳ] ἐκφεύξομαι· ἵνα γὰρ αὐτὸν εἴπω, ἐκλύσεται με Ζεὺς τοῦ δεσμοῦ Ante vers.

526 στροφή κώλων θ’ ἡμέτερον μηδὰμ’ ὁ πάντα νέμων· τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορ <ῶν> καλεῖται κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δέ ἐστιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν (64.22), ὅσα δουλεύων ὁ ποιητὴς ἀνταποδόσει καὶ ἀνακυκλήσει γράφει. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὰ ἐπωδικὰ κατὰ σχέσιν ἐστίν. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα στροφῶν β’ τῆς μὲν οὖν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα θ’ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α’ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν πενθημιμερές καθαρὸν. τὸ β’ τερον ὅμοιον χοριαμβικόν, ἐξ ἐπιτρίτου β’ τέρου καὶ δακτύλου· εἶη δὲ καὶ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ’ χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ’ ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου β’ τέρου χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ ε’ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. τὸ ς’ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β’ τέρου ἢ διτροχ <αίου> χοριάμβου καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ χοριάμβους εὐρήσεις, καὶ ἀμφοτέρων. τὸ ζ’ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ η’ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ θ’ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος Εἰς φόβον ἔλθων ὁ χορὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν Προμηθεᾶ ὁμιλίαν, φησὶ μήποτε γένοιτο ὁ Ζεὺς ἐχθρὸς ἔμοιγε, μὴδὲ παυσαίμην πρὸς τοὺς θεοὺς ἐρχομένη ἐν θυσίαις μεγάλαις ὁσίαις παρὰ τὸν Ὀκεανόν, τουτέστι μήποτε παυσαίμην τῆς πρὸς θεῶν τιμῆς μηδὰμ’] μηδαμῶς νέμων] διεξάγων, διοικῶν γνώμα] γνώσει κράτος] ἰσχύν ἀντίπαλον] ἐναντίον, ἐχθρόν ἐλιννύσαιμι] βραδύναιμι καὶ ἀμελήσαιμι ὁσίαις] ἐντίμοις, ἀγίαις θοίναις] εὐωχίαις, θυσίαις ποτινισσομένα] προσερχομένη βουφόνοις] μεγάλαις ἢ ταῖς ἐκ βοῶν γινομέναις πατρὸς] ἡμῶν

(πατὴρ πόρον) περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἄσβεστον [πόρον]· διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ· ὅμοιον γὰρ χρὴ τὸ κῶλον εἶναι πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις· μηδὲ προσκρούσαιμι πρὸς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πρὸς τὸν Προμηθεά διαλέγεσθαι· ἢ τὸ λόγοις ἀντὶ τοῦ μηδὲ διὰ λόγων ποτὲ πρὸς τὸν Δία ἀμάρτω ἀλίτοιμι] ἀμάρτοιμι λόγοις] ἐν τόδ' τὸ τιμᾶν τοὺς θεοὺς ἐκτακείη] παυθείη, ῥεύση ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κηροῦ καὶ τῆς χιόνος Ante vers. ^[20]

- 536 ἀντιστροφή κῶλων θ' ἡδύ] εὐφραντόν θαρσαλέαις] θαρρεῖν παρεχούσαις τὸν μακρόν] τὸν πολὺν τείνειν] ἐκτείνειν, διαβιβάζειν βίον] τὴν ζωὴν ἡμῶν λαμπραῖς] ἐνδόξοις λαμπραῖς χρὴ γράφειν ἐνταῦθα, οὐ φαναῖς, ἴν' οἰκεῖον ἦ τὸ κῶλον τῷ τῆς στροφῆς· ὡσαύτως καὶ οἰκεία γνώμη γράφε, μὴ ἰδίᾳ· τροχαϊκὸν γὰρ ἔστι τὸ κῶλον.
- 538 εἰ δὲ τὸ μὲν τῆς στροφῆς κῶλον ἐκ τροχαίων συνίσταται, τοῦτο δ' ἐκ σπονδείου, οὐδὲν ἀπεικός· οἰκεῖοι γὰρ οἱ πόδες· τὸ ἰδίᾳ δὲ βραχέα ἔχει ἀμφοτέρω. εἰ δέ γ' ἐν τῷ φαναῖς δύο νν εὐρήσῃς <εις?> που κείμενα, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ ἀληθές θυμὸν] τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀλδαίνουσαν] αὖξουσιν εὐφροσύναις] ἃς ἔχοιμ' ἂν εἰ τοὺς θεοὺς τιμῶν ἂν εἰ φρίσσω] τρέμω τὸν Δία δερκομένα] βλέπουσα μυρίοις] πολλοῖς μόχθοις] τιμωρίαις διακναιόμενον] κατεργαζόμενον, λυπούμενον Ζῆνα] τὸν Δία τρομέων] τρέμων, φοβούμενος οἰκεία γνώμη] ἰδίῳ θελήματι σέβῃ] τιμᾶς θνατοῦς] τοὺς ἀνθρώπους ἄγαν] λίαν Προμηθεῦ] ὦ Ante vers. ^[5]
- 545 στροφή ἐτέρα κῶλων θ' ἡμέτερον φέρ' ὅπως· τῆς β' τέρας ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰς δισσύλλαβον. τὸ β' τερον χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ γ' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ δ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ε' ὅμοιον, τοῦ α' καὶ β' τέρου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ς' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς· ἦτοι ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ η' δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ θ' ἱαμβικὸν καθαρὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνὶς μόνη Φέρε, ὦ φίλος, ἐπεὶ δὴ ἦν εἰς τοὺς βροτοὺς πεποίηκας χάριν, ἄχαρις καὶ οὐκ ἀποδεκτὴ ἔδοξε τῷ Δίῳ, εἰπέ τί δύνανται νῦν οἱ ἄνθρωποι βοηθῆσαί σοι κακῶς δι' ἐκείνους πάσχοντι. ἢ οὕτως· ἐπεὶ δὴ ἢ εἰς τοὺς βροτοὺς χάρις ἄχαρις ἔδοξε καὶ οὐδ' ἠντινοῦν ἀπ' αὐτ' <ὦν ἔσχες> ὠφέλειαν διὰ τούτους παθόντων, λέξον τίς ἄλλη ἀλκή καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλαγὴ ἔστί σοι ὅπως] ἐπεὶ ἄχαρις] ἔστί χάρις] ἢ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀλκᾷ] δύναμις, βοήθεια Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις· ἤγουν τί δύνανται οἱ βροτοὶ βοηθῆσαί σοι. ^[15]
- 547 ἢ οὕτως· ἢ βοήθεια ἦν πρὸς τοὺς βροτοὺς εἶργασαι, τί ὠφέλησέ σε; οὐδὲν ἐφαμερίων] ἀνθρώπων ἄρηξις] βοήθεια ἐδέρχθη] ἐθεάσω ὀλιγοδρανίαν] ὀλίγην καὶ ἀσθενὴ δύναμιν ἄκικυν] φαύλην, ἀδύνατον ἰσώνειρον] ἤγουν ἀνυπόστατον ἄ] ἦτινι φωτῶν] τῶν ἀνθρώπων ἡμέτερον περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἀλαδόν· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ.
- 550 χρὴ γὰρ εἶναι τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς· ἦν γὰρ “ἀλαδὸν γένος” ἐμπεποδισμένον] πεπεδημένον, κεκρατημένον ἔστιν οὕτω] οὐδαμῶς τὰν Διὸς ἀρμονίαν] ἤγουν ὅπερ ἀρμόσεται καὶ ὀρίσει καὶ τάξει Τὰν Διὸς ἀρμονίαν· ἤγουν ὅπερ ἀρμόσεται καὶ ὀρίσει καὶ τάξει· ὁ γὰρ θεὸς μετὰ ἀρμονίας καὶ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ προσήκοντος λόγου πάντα ποιεῖ.
- 551 ἢ οὕτως· ὃν ὁ Ζεὺς κολάσει, οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐξελεῖν δύναται θνατῶν] τῶν ἀνθρώπων παρεξίασι] ὑπερβαίνουσι, νικῶσιν Ante vers. ^[5]
- 553 ἀντιστροφή κῶλων θ' ἔμαθον] ἔγνω τὰδε] ἄ φημι προσιδοῦς] ἰδοῦσα ὁλοᾶς] ὀλεθρίας Προμηθεῦ] ὦ διαμφίδιον] διπλοῦν Τὸ διπλοῦν δὲ μέλος ἐπήλθέ μοι κατ' <ἂ νοῦν τό τε μέ> λος ἤγουν τόδε ὃ νῦν ἄδω, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἀμφὶ τὰ σὰ λουτρὰ καὶ ἀμφὶ τὸ σὸν λέχος ὑμεναίου καὶ ἦδον, ὅτε τὴν Ἡσιόνην ἡγάγου γυναῖκα ὁμόλεκτρον καταπείσας ἐν ἔδνοις ἤγουν δώροις, τὴν ὁμοπάτριον ἡμῖν, ἥτις ἦν μία τῶν Ὠκεανίδων ὡσπερ καὶ ἡμεῖς τοῦτο (?) γὰρ λέγει τὸ

ὁμοπάτριον ἡμέτερον ὅπερ δηλῶσαι βούλεται τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπῆλθέ μοι κατὰ νοῦν καὶ ὁ νῦν ἄδω μέλος, καὶ ὁ ἦδον ἐν τοῖς σοῖς γάμοις, καὶ ἐκπλήττομαι λογιζομένη πῶς τὸ μὲν ἦν χαρὰς τε καὶ εὐφροσύνης <πρόξενον> · τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὑμέναιοι· τὸ δὲ ἐστὶν λυπηρὸν κατακλῶν καὶ πρὸς <οἶκτον> τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς ἐκκα <λούμενον>.^[10]

555 οὕτω> τὸ τόδε καὶ ἐκεῖνο <νοεῖν χρή· οἱ δ'> ἄλλως λέγοντες, οὐ <καλῶς> , οἶμαι, λέγουσιν, ὅτι ἔδνα λέγονται τὰ ἀπ' ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα δῶρα, προῖξ δὲ τὰ ἀπὸ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα προσέπτα] ἐπῆλθε κατὰ νοῦν ὅ] ὅπερ ἀμφὶ] περὶ λουτρᾶ] ἃ ὡς νυμφίος λέλουσαι λέχος] τὸ ὑμεναῖον] γαμικὸν ὕμνον ἦδον <περισσὸν ἦν> ἐνταῦθα τὸ ἰότητι γάμων· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ.

558 ὅμοιον γὰρ χρή εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς <ἀντιστροφῆς· οὐ> χρή δέ, εἰ ἐν τῷ τελευταίῳ κῶλῳ τῆς ἀντιστροφῆς ἱάμβος εὗρηται, θαυμάζειν ὅτι μὴ σπονδεῖον ... ἱαμβικὸν γάρ ἐστι τὸ κῶλον, καὶ οἱ πόδες οἰκεῖοι τῷ μέτρῳ τὰν ὁμοπάτριον] τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῖν οὕσαν ἔδνοις] ἡγουν προξίν.^[5]

559 ἐν ἄγαγες] ἡγουν ἡγάγου δάμαρτα κοινόλεκτρον Ἑσιόναν] τὴν πιθῶν] καταπείσας δάμαρτα] γυναῖκα κοινόλεκτρον] ποταπὴν; ὁμόκοιτον Ante vers.

561 στροφή κῶλων λβ' ἡμέτερον τίς γῆ, τί γένος; τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικά, μονοστροφικά δὲ εἰσιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν (60.21), ὅποσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται· καλεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα οὔτε ἀνακύκλησιν (Herphaestion 65.3). εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους· οἶμαι δὲ ὅτι διὰ τὸ παράφορον τῆς Ἰοῦς καὶ τὸ τῆς φρενὸς ἄστατον, διαφόροις μέτροις ἐχρήσατο καὶ ἀνίσοις κῶλοις. εἰσὶν οὖν τῆς παρούσης στροφῆς πάντα τὰ κῶλα λβ' τὸ α' τὸ β' καὶ τὸ δ' ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γ' καὶ ε' μονόμετρα ἦτοι ἀναπαιστική βάσις. τὸ ζ' δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν· τούτῳ γὰρ ἐν ταῖς ἀποθέσεσι τῶν ἀναπαιστικῶν χρῶνται. τὸ ζ' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἱαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν Ἀρχιλόχειον. τὸ θ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές. τὸ ια' ὅμοιον τῷ η'. τὸ ιβ' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δύο ἀντὶ ἰωνικῶν, δ' καὶ β' τέρου , καὶ διῖάμβου. τὸ ιγ' ὅμοιον τῷ η'. τὸ ιδ' ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ ιε' ὅμοιον τῷ η', τοῦ ε' ποδὸς χορείου. τὸ ις' παιωνικὸν ἡμιόλιον καθαρὸν, ἐκ παιώνος δ' οὐ καὶ τροχαίου. τὸ ιζ' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ ιη' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου παιώνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ ιθ' καὶ κ' ἱαμβικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ κα' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων τετάρτων. τὸ κβ' τερον ἀντισπαστικὸν Γλυκῶνειον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κγ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β' τέρου καὶ παίωνος β' τέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ κδ' ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ δ' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κε' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ κς' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου παίωνος πρώτου καὶ τροχαίου. τὸ κζ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ δ' οὐ ποδὸς χορείου. τὸ κη' ἀντισπαστικὸν πενθημιμερές, ὃ καλεῖται δογμαϊκόν. τὸ κθ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου καὶ διῖάμβου. τὸ λ' ἱαμβικὸν ὅμοιον τῷ κζ', τοῦ β' τέρου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ λα' ἱάμβος τρίμετρος καθαρός. τὸ λβ' τερον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλ[λ]ικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη Ἡ τοῦ Ἰνάχου Ἰὼ εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα παρὰ Διὸς ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν, καὶ οἰστρηλατουμένη, ἐλθοῦσα καὶ ἐτέρους διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἦν Προμηθεὺς δεδεμένος· καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως ἔχοντα, θαυμάζουσα ταῦτά φησιν τίς γῆ] ἐστὶν ἦν βαίνω τί γένος] τὸ ἐνταῦθα οἰκοῦν φῶ] εἶπω λεύσσειν] βλέπειν

χαλινοῖς] δεσμοῖς Τὸ πετρίνοις ἢ ἀντὶ τοῦ στερροῖς, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ τοῦ Καυκάσου πέτρᾳ
προσηλοῦσθαι τοῦτό φησιν χειμαζόμενον] δαμαζόμενον, πάσχοντα Τίνος ἀμπλακίας· ἔνεκα
τίνος κολάσεως, πταίσματος, ὀλέκη καὶ φθείρη· ἤγουν τί πταίσας καὶ κολασθεὶς ἐνταῦθα
προσηλώσαι. ^[40]

563 καὶ εἰ μὲν περισπᾶται τὸ ποινᾶς, οὕτως, εἰ δὲ βαρύνεται, οὕτω· τίνος πταίσματος ὀλέκη καὶ μετὰ
φθορᾶς δίδως ποινᾶς ἀμπλακίας] ἀμαρτίας ποινᾶς ὀλέκη] τιμωρίας μετὰ φθορᾶς δίδως
σήμνηνον] δήλωσον, εἰπέ ἢ μογερά] ἢ ἀθλία πεπλάνημαι] ἤγουν πλαν[ω]μένη ἤλθον χρίει]
κεντεῖ, διεγείρει· ἤγουν οἰστροῦμαι καὶ ἀναβακχεύομαι φανταζομένη τὴν τοῦ Ἄργου τοῦ
κυνὸς εἰκόνα εἰδῶλον] εἰκόνα Ἄργου] λέγω γηγενοῦς] τοῦ πανόπτου ἡμέτερον οὐ χρὴ γράφειν
ἐνταῦθα ἄλευ ὦ δᾶ, ὡς ἐν τισι τῶν βιβλίων εὔρηται, ἀλλὰ Ἀλευάδα, οὐ μόνον ὅτι ἐν τοῖς
παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὔρηται, ἀλλ' ὅτι καὶ ἱαμβικόν ἐστιν ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ Ἀλευάδα]
τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεύα Τὸν μυριωπὸν· ἐπειδὴ ὑπὸ Διὸς ἐρασθεῖσα Ἰὼ εἰς βοῦν ὑπ' αὐτοῦ
μετεβλήθη ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν, γνοῦσα αὕτη φύλακα ταύτην ἐπέστησε κύνα Ἄργον
καλούμενον, ὡς ἐν Ἀργεὶ γεγονότα· ὃν Ἑρμῆς ἀνελὼν Διὸς κελεύσαντος Ἀργειφόντης
κέκληται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν ταῶν τοῖς ἀνθρώποις ἔδειξε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πτερῶν ὅμοιον
ἐκεῖνῳ τυγχάνοντα· <Ἥρα δὲ> ἐποίησε τὴν Ἰὼ καὶ ἀποθανόντα αὐτὸν δοκεῖν ὄραν. ^[5]

569 βούταν δὲ αὐτὸν καλεῖ ὡς ταύτην τηροῦντα καὶ βόσκοντα μεταβληθεῖσαν εἰς βοῦν· τὸν αὐτὸν
δὲ καὶ βουκόλον ἐξῆς (v. 677) λέγει· οὕτω γὰρ καλοῦσι τοὺς τῶν βοῶν ἐπιμελουμένους τὸν
μυριωπὸν] τὸν μυριόφθαλμον· τὸν διὰ παντὸς τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βούταν] βοσκόν
ὁ δὲ πορεύεται] εἰς φαντασίαν ἐμοὶ ἔρχεται δόλιον] κακόν· εἰς οἷστρον γὰρ με φανεὶς ἐπαίρει
κατθανόντα] ἀποθανόντα κεῦθει] κρύπτει, ἀλλ' ὡς ζῶν μοι φαντάζεται αὖ] πάλιν τὰν
τάλαιναν] τὴν ἀθλίαν ἐνέρων] τῶν νεκρῶν περῶν] ἐρχόμενος Supra vers. ^[10]

573 ἀνιχνεύει καὶ πανταχῇ φοιτῶση παρίσταται καὶ πλανᾶσθαι ποιεῖ νῆστιν ἤγουν ἐστερημένην
σιτίων ἢ στάσεως. παραλίαν] παραθαλασσίαν ὑπὸ] ὑποττοβεῖ, ὑπηχεῖ κηρόπλαστος] ὁ
πεπλασμένος καὶ ἀληλιμμένος κηρῷ δόναξ] ἤγουν ἢ σύριγξ ἀχέτας] ὁ ἡχητικός, ὁ ἐμμελής
ὑπνοδόταν] ὕπνον διδόντα νόμον] μέλος Ὑπνοδότην· διὰ τοῦτο λέγει τοῦτο, ἐπειδὴ νῦξ ἦν ὅτε
ἐκεῖσε κατέ <λαβ> εν.

575 ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ ποιμένες αὐλοῦσι παυσάμενοι τῆς νομῆς καὶ πρὸς μάνδραν
εἰσαγαγόντες τὰ ποίμνια· ἢ ὅτι πᾶν μέλος ἐπαγωγόν ἐστι πρὸς ὕπνον σαῖνον <καὶ>
κατακλῶν τοὺς ἀκούοντας. <ἔστ> ι δὲ καὶ τὸ νόμον πρὸς τὸ ὑποττοβεῖ ἰὼ ἰὼ] φεῦ ποῖ ποῖ]
φεῦ ποποῖ] φεῦ ποποῖ] φεῦ ἄγουσι] φέρουσι τηλέπλανοι] οἱ μακρὰν πλανῶντες Εὔρηται οὐ
μόνον πλάνη, ἀλλὰ καὶ πλάνος ἢ πλάνη ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὐθυνος· καὶ μαρτυρεῖ
Ἰσοκράτης λέγων τοὺς φυγαδικοὺς πλάνους (9. ^[5]

577 28) ποτέ] ἄρα Κρόνιε παῖ] ἤγουν παῖ τοῦ Κρόνου Ζεῦ ποτε] ἄρα ἐνέζευξας] ἐνέβαλες
ἀμαρτοῦσαν] πταίσασαν πημοναῖς] βλάβαις ἤγουν τοῖς δεσμοῖς ἔξ] τοῦτο διαμέσου
οἰστροηλάτῳ δὲ δείματι] δι' οἷστρου ἐλαύνοντι καὶ ἀναβακχεύοντι φοβήματι ὃ πάσχω Ἄργον
φανταζομένη παράκοπον] φρενοβλαβῇ, μανικὴν καὶ παρακεκομμένην τὸν νοῦν τείρεις]
δαμάξεις πυρὶ φλέξον] ἤγουν κεραύνωσον χθονὶ κάλυψον] τῇ γῇ· ἤγουν σχίσας τὴν γῆν
κάλυψον ποντίοισι] θαλασσίοις δάκεσι] θηρίοις βοράν] τροφήν μὴ δέ] μηδαμῶς φθονήσης·
φθονῷ σοὶ τοῦδε καὶ φθονῷ σοὶ τότε εὐγμάτων] τῶν εὐχῶν ἄναξ] ὦ Ζεῦ ἄδδην] δαψιλῶς καὶ
ἀρκοῦντως πολὺπλανοι] ποταποί; πολλὰ γῆς φέροντες γεγυμνάκασιν] ἐδάμασαν ἐκ
μεταφορᾶς τῶν γυμναζομένων ζώων ὅποι] ἐν ποίῳ καιρῷ πημονὰς ἀλύξω] τὰς παρεστώσας
μοι κακοδαιμονίας ἐκφεύξομαι Ante vers.

588

σύστημα ἡμέτερον κλύεις φθέγμα: σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ε', ὧν ὁ πρῶτος ἀντισπαστικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος, ἐξ ἀντισπάστου διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· οἱ δὲ λοιποὶ ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος κλύεις] ἀκούεις φθέγμα] τὸ. τὸν λόγον βούκερω] τῆς βοὸς κέρατα ἐχούσης κλύω] ἀκούω οἰστροδινήτου] τῆς ὑπὸ οἴστρου κινουμένης ὃν αὐτῇ ἐμβάλλει ἢ Ἥρα Ἴνα δείξει ὅτι θεὸς ἐστὶ καὶ οἶδε πάντα, διὰ τοῦτο πατρόθεν αὐτὴν ὠνόμασεν ἐξ ἀρχῆς, καὶ πόθεν τοιαῦτα πάσχει προεῖρηκεν τῆς Ἰναχείας] τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰνάχου Διὸς] τοῦ θάλλει] ἐκκαίει κεάρ] τὴν ψυχὴν ἔρωτι] τῷ αὐτῆς ὑπερμήκεις δρόμους] τοὺς μακροὺς ἤγουν τὴν μακρὰν πλάνην Ἥρα] τῇ στυγητὸς] μεμισημένη καὶ ζηλοτυπουμένη Ἰδίωμα Ἀττικόν ἐστὶ τοῦτο· εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς ἣ λήγοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὰ ἀρσενικά· οἷον στυγητὸς Ἥρα καὶ κλυτὸς Ἴπποδάμεια (B 742) πρὸς βίαν] βιαίως γυμνάζεται] δαμάζεται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων Ante vers. ^[5]

593 στροφή ἐτέρα κώλων ιη' ἡμέτερον πόθεν ἐμοῦ σὺ: καὶ ἡ παρούσα στροφή μονοστροφικὴ ἐστὶν ὡς καὶ ἡ προειρημένη· ἐστὶ δὲ κώλων ιη'. τὸ α' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων τετάρτων· κατὰ μονοπεδίαν γὰρ μετρεῖται τὰ τοιαῦτα μέτρα διὰ τὸ τετρασυλλάβους εἶναι τοὺς πόδας, ὡς ἐν ἄλλοις εἴρηται. τὸ β' τερον ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β' τέρου παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ γ' παιωνικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' ου καὶ ἱάμβου. τὸ δ' ἰωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας ἥτοι ἐπιτρίτου β' τέρου καὶ ἱάμβου. τὸ ε' ὅμοιον καθαρὸν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ ἱάμβου. τὸ ς' ὅμοιον τῷ πρῶτῳ παιωνικόν. τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον Γλυκῶνειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ διῖάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου καὶ παίωνος β' τέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ θ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ ἥτοι ἀμφιμάκρου, ὃ καλεῖται Φαλαίκειον. τὸ ι' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος πρώτου καὶ τροχαίου. τὸ ια' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων β', δ' ου καὶ πρώτου, καὶ τροχαίου. τὸ ιβ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διῖάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ιδ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διῖάμβου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ ις' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου διτροχαίου καὶ συλλαβῆς. τὸ ιζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου χοριάμβου καὶ τροχαίου. τὸ ιη' περίοδος ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκοῦ καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς πόθεν] ἐκ ποίας αἰτίας, πῶς οἶδας ἀπύεις] φωνεῖς, λέγεις τᾷ μογερά] τῇ ἀθλίᾳ τάλας] ἄθλιε ταλαίπωρον] τὴν ἀθλίαν ὧδ'] οὕτως ἔτυμα] ἀληθῇ προσθροεῖς] προσφθέγγη, προσαγορεύεις θεόσυτόν τε νόσον] τὴν θεόθεν ἤγουν ὑπὸ τῆς Ἥρας ὠρμημένην μανίαν ὠνόμασας] εἶπες ᾧ] ἥτις μαραίνει] τήκει καὶ καταβάλλει χρίουσα] κεντοῦσα φοιταλέοις] ὀρμητικοῖς, μανικοῖς ἔξ'] τοῦτο διαμέσου ἡμέτερα σκιρτήματα λέγεται τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ προβάτων καὶ βοῶν κινήματα καὶ πηδήματα· εἶωθε δὲ ταῦτα σκιρτᾶν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ οὕτω τὴν πορείαν ἀνύειν· καὶ Ἰὼ τοίνυν εἰκότως τὰ αὐτῆς κινήματα σκιρτήματα εἶρηκεν, οὐ μόνον ὡς βοῦς κινουμένη, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς μανίας σκιρτῶσα σκιρτημάτων] κινήματων νήστησιν] ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στάσεως αἰκίαις] μᾶστιξιν λαβρόσουτος] λίαν ὀρμωμένη ἐπικότοις μήδεσι] ὀργίλαις βουλαῖς τῆς Ἥρας δαμεῖσα] δαμασθεῖσα δυσδαιμόνων] εἰσὶν. ^[5]

603 ἥτοι δυσδαίμονες οἱ] οἵτινες ἔξ'] διαμέσου οἱ] οἷα μογοῦσιν] πάσχουσιν τορῶς] ἀληθῶς, σαφῶς τέκμηρον] διασάφησον, σήμενον ἐπαμμένει] ἀπόκειται χρή] ἀπόκειται φάρμακον νόσου] θεραπεία καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς τῆς μορφῆς ἀλλοιώσεως καὶ μανίας οἶσθα] οἶδας θρόει] λέγει φράζε] ἐκ παραλλήλου τᾷ δυσπλάνῳ] τῇ κακῶς καὶ μανικῶς πλανωμένη λέξω τορῶς σοι: αἱ

ἐξῆς αὐται συστηματικαὶ καὶ ἀμοιβαῖαι περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων οἱ, ὧν τελευταῖος “αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

609 ” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς τορῶς] σαφῶς οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ’] ἤγουν οὐκ αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς φράζων ἀπλῶ] σαφεῖ Supra vers.

611 ἤγουν ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον λέγειν φίλον πρὸς φίλον οἶγιν] ἀνοίγειν βροτοῖς] τοῖς ἀνθρώποις Προμηθεά] ἤγουν ἐμέ ὦ κοινὸν ὠφέλημα] ἤγουν ὦ Προμηθεῦ ὁ κοινῶς πάντας ὠφελήσας ἀνθρώπους θνητοῖσιν] ἀνθρώποις τλήμον] ἄθλιε διὰ τὰ παρόντα τοῦ] τίνος πράγματος ἢ πταίσματος δίκην] τιμωρίαν Τίνος πταίσματος ἢ πράγματος τιμωρίαν πάσχεις τάδε· τουτέστι τί ἀμαρτῶν πάσχεις ταῦτα τὰ δυστυχήματα κόλασιν τοῦ πταίσματος· τὸ γὰρ οὕτως ἀθλίως προσηλωσθαι σε, κόλασίς ἐστιν, ὡς ἔοικε, τινὸς ἀμαρτίας· τίς οὖν ἐστὶν αὕτη ἀρμοῖ] νεωστί θρηνῶν πόνους] ἤγουν μετὰ θρήνου διηγούμενος πρὸς τὸν χορόν οὔκουν] οὐδαμῶς πόροις] παράσχοις αἰτῇ] ζητεῖς πάντα γὰρ πύθοιο μοι] πάντα γὰρ ἂν μάθοις τὰ ἐν ἐμοί ἡμέτερα τινὲς τὴν δύναμιν ἀγνοοῦντες τοῦ μοι, πᾶν γὰρ ἐκπύθοιό μου γράφουσιν· ἀλλ’ οὐκ οἶμαι καλῶς. ^[5]

617 εὗρηται γὰρ ἐν τισι τῶν ἄγαν παλαιῶν ἀντιγράφων πάντα γὰρ πύθοιο μοι, ὃ καὶ ἄριστον εἶναί μοι δοκεῖ καὶ οὕτω συντάττειν· πάντα γὰρ ἂν πύθοιο καὶ μάθοις τὰ ἐν ἐμοί. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἡ τοῦ μοι δύναμις σήμερον] εἶπέ ἐν φάραγγι] ἐν τῷ κρημνῷδε τούτῳ τόπῳ ὄχμασεν] προσεπαττάλευσεν, ἔδησεν βούλευμα] ἢ βουλὴ τοῦ Διὸς τὸ Δῖον] ἤγουν τοῦ Διὸς Ἡφαίστου] οὗτος γὰρ αὐτῷ ὑπέρητησεν ποινὰς] δίκας, τιμωρίας ποίων ἀμπλακημάτων] ἤγουν τί ἀμαρτῶν ὧδε κολάζῃ τίνεις] δίδως τοσοῦτον] ὅσον εἴρηκα ἀρκῶ σοι] δέον εἰπεῖν ἀρκετόν ἐστιν ὅσον εἴρηκα δηλῶσαι σοι, τὰ κατ’ ἐμέ, ὃ δὲ ἀρκῶ εἶπεν πρὸς] σὺν τούτοις τέρμα] τέλος τίς—χρόνος] ἤγουν ἐν ποίῳ χρόνῳ τοῦ πλανᾶσθαι πεπαύσομαι κρεῖσσον] ἀκούσασα γὰρ τὰ μέγιστα λυπηθήσῃ τάδε] ἤγουν τὸ τέλος τῆς πλάνης σου ὅτι ἐντεῦθεν εἰληπταί τινα τῶν σοφῶν τοδὶ τὸ ῥητόν· εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ παθεῖν δεῖ ἃ δεῖ μαθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ χρή μή τοι] μηδαμῶς μεγαίρω] φθονῶ σοι τοῦδε] τοῦ εἰπεῖν σοι τοῦτο τί δῆτα μέλλεις] τί λοιπὸν βραδύνεις καὶ ἀναβάλλῃ ἐπεὶ οὐ φθονεῖς, ὡς λέγεις μὴ οὐ] συνίησις γεγωνίσκειν] λέγειν φθόνος οὐδεῖς] τοῦτο λέγειν ὀκνῶ] ἀναβάλλομαι θράξαι] ταραξαι φρένας] τὸν νοῦν Ἀπὸ τοῦ ταραξω γίνεται τὸ θράξω κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ διὰ τὸ κακόφημον προκῆδου] φρόντιζε μᾶσσον] μᾶλλον, μεῖζον ἢ δεῖ ὡς] ὅτι γλυκύ] ἐστὶ τοῦτο μαθεῖν χρή] πρέπει μήπω] μηδαμῶς λέγε μοῖραν] μερίδα ἡδονῆς] εὐφροσύνης πόρε] πάρασχε, δός ἱστορήσωμεν] μάθωμεν, ἀκούσωμεν νόσον] τὴν μανίαν ἢ τὴν μεταβολὴν τῆς μορφῆς τὰς πολυφθόρους τύχας] τὰς πολλῆς φθορᾶς καὶ δυστυχίας προξένους τύχας] τὰς δυστυχίας ἄθλων] τῶν αὐτῆς πόνων σου] παρὰ σοῦ Ἰοῖ] ὧ ὑπουργῆσαι] ὑπηρετῆσαι, δοῦναι χάριν] ἦν αἰτοῦσιν Ἄλλως τε πάντως: ἤγουν οὐ μόνον ὅτι δεῖ πείθεσθαι τοῖς κελεύουσιν λέγειν ἃ μὴ βάρος προσφέρει, ἀλλὰ καὶ κατ’ ἄλλον πάντως τρόπον δεῖ δοῦναι ταῖςδε χάριν ἀδελφαῖς οὔσαις τοῦ σοῦ πατρός. ^[5]

636 τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ αὐται μὲν Νηρηΐδες ἦσαν, ὃ δὲ πατὴρ αὐτῆς Ἰναχος ποταμὸς Ἄργους, ὃν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος υἱὸν λέγουσιν εἶναί ἄλλως] κατὰ ἄλλον τρόπον πάντως] ἀληθῶς κασιγνήταις] ἀδελφαῖς πατρὸς] ὑμῶν. τοῦ Ὠκεανοῦ ἀποκλαῦσαι] συλλυπηθῆναι ἀποδύρασθαι] θρηνησαι τύχας] τὰς σὰς Ante vers. ^[5]

638 γνωμικόν Ἐνταῦθ’ ὅποι: ἤγουν εἰς ὃ πρᾶγμα τοὺς συναλγήσοντας ἔξει τις, εἰ διατρίψει διηγούμενος τοῦτο, οὐκ εἰς κενὸν αὐτῷ ἢ διατριβῇ ἔσται ἐνταῦθ’] ἤγουν εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα οἴσεσθαι] κομίσεσθαι, λήψεσθαι πρὸς τῶν κλυόντων] παρὰ τῶν ἀκουόντων τριβὴν] διατριβήν, ἀργίαν ὅπως] πῶς χρή] πρέπει σαφεῖ] ἀληθεῖ μύθῳ] λόγῳ προσκρήζετε] κρήζετε πεύσεσθε]

- μαθήθεσθε καὶ λέγουσ'] οὐ μόνον πάσχουσα δηλονότι ἀλλὰ καὶ λέγουσα θεόστυτον] τὸν
θεόρμητον· ἦγουν τὴν ἐκ τῆς Ἥρας ὀρμηθεῖσάν μοι δυστυχίαν χειμῶνα] τὸν διαφθορὰν] τὴν.
- 643 τὴν μεταβολὴν ὅθεν] ἀφ' ἧς αἰτίας σχετλία] τῇ ἀθλίᾳ προσέπτατο] προσῆλθε Ante vers.
- 645 διήγησις ὅψεις] φαντασῖαι, ὄνειροι ἔννυχτοι] νυκτεριναὶ πολεούμεναι] ἐπερχόμεναι,
περιπολούμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς] ἦγουν εἰς τοὺς θαλάμους ἐν οἷς ὡς παρθένος
διῆγον παρηγόρουν] παρέπειθον, ἡπάτων με λείοις] μαλακοῖς, θελκτικοῖς, κολακευτικοῖς
μύθοις] λόγοις ὧ] λέγουσαι δηλονότι μέγ'] μεγάλως εὐδαιμον] μακαρία παρθενεύεις] ἦγουν
παρθένος μένεις δαρόν] ἐπιπολύ ἐξόν] δυνατοῦ ὄντος σοι ἡμέρου] ἐπιθυμίας τῆς σῆς βέλει] ἐν.
- 649 κέντρῳ πρὸς] παρὰ τέθαλπται] ἐκκέκασται, τέτρωται συναίρεσθαι] συνάψιν Κύπριν] ἦγουν
συνάφειαν Συναίρομαί σοι τοῦδε, καὶ συναίρομαί σοι τόδε, ὡς καὶ ἐνταῦθα Ἐπειδήπερ τὸν
ἔρωτα καὶ βέλη καὶ πῦρ φέρειν φασί, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε τέτρωται πρὸς τὸ βέλει, ἀλλὰ
τέθαλπται, παριστῶν ἐντεῦθεν τὸ πῦρ τοῦ θεοῦ ὁπορίσσης] ἀπορρίψης, ἀτιμάσης λέχος] τὴν
κοίτην Ζηνός] τοῦ Διὸς Λέρνης] Λέρνη πηγὴ Ἄργους βαθὺν] ποιῶδη λειμῶνα] ἄλσος
βουστάσις] τὰς τῶν βοῶν μάνδρας πατρός] τοῦ σοῦ τὸ Δῖον] τὸ τοῦ Διὸς λωφήσῃ] παύση
τοιοῖσδε] τοιούτοις εὐφρόνας] νύκτας ὀνειράσιν] φαντάσμασι ξυνειχόμεν] ἐκρατούμην ἦγουν
συνῆν δύστηνος] ἡ. ^[5]
- 656 ἡ ἀθλία ἔσται] ἕως οὗ πατρὶ] τῷ ἐμῷ ἔτλην] ἐτόλμησα γεγωνεῖν] εἶπεῖν νυκτίφοιτ'] τὰ ἐν τῇ
νυκτὶ φοιτῶντα καὶ ἐπερχόμενά μοι ἕξ τε Πυθῶ] εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος
Δωδώνης] ἦν γὰρ ἐκεῖ δρυς μαντευομένη Πόλις Αἰτωλίας ἡ Δωδώνη, ἔνθα Διὸς ἱερὸν ἦν ἔχον
δρῦν λαλοῦσαν καὶ μαντευομένην Θεοπρόπος οὐ μόνον ὁ μάντις ὁ τὰ τῶν θεῶν προπέμπων
καὶ προφέρων καὶ λέγων, ἀλλὰ καὶ ὁ πεμπόμενος δέχεσθαι παρὰ τῶν θεῶν χρησμούς· ὃν καὶ
θεωρὸν καλοῦσιν θεοπρόπους] θεωροὺς ἱάλλεν] ἔπεμπε ὡς] ἵνα δρῶντ'] πράττοντα δαίμοσι]
τοῖς θεοῖς φίλα] προσφιλεῖ ἦκον] ἤρχοντο ἀναγγέλλοντες] μηνύοντες, λέγοντες αἰολοστόμους]
ποικίλους χρησμούς] μαντείας ἀσήμους] ἀσαφεῖς, ἀγνώστους Τὸ ἀσήμους καὶ τὸ δυσκρίτως
εἰρημένους ἐρμηνεῖα ἐστὶ πρὸς τὸ αἰολοστόμους δυσκρίτως] δυσδιακρίτως ἐναργῆς] φανερά
βάξις] ῥῆσις, φήμη ἦλθεν] ἐκ τοῦ μαντείου Ἰνάχω] τῷ σαφῶς] φανερώς ἐπισκῆπτουσα]
παραينوῦσα, προστάττουσα μυθουμένη] λέγουσα δόμων] τῶν οἴκων αὐτοῦ πάτρας] τῆς
πατρίδος ὠθεῖν] ἐκπέμπειν ἄφετον] ἀπολελυμένην, ἐλεύθερον ἀλᾶσθαι] πλανᾶσθαι,
περιφέρεισθαι πυρωπὸν] πυρώδη, καυστικὸν μολεῖν] ἐλθεῖν ὅς] ὁ κεραυνὸς ἐξαῖστώσει]
ἀφανίσει γένος] αὐτοῦ τοιοῖσδε] τοιούτοις πεισθεῖς] καταπεισθεῖς Λοξίου] τοῦ Ἀπόλλωνος
ἐξήλασεν] ἐξέβαλεν δωμάτων] τῶν οἴκων ἄκων] ἦγουν οὐχ ἐκὼν με ἐξέβαλεν ἀλλ' ὑπὸ τῆς
τοῦ Διὸς ἀνάγκης νιν] αὐτόν χαλινὸς] ἡ ἐξουσία πρὸς βίαν] ἦγουν βιαίως πράσσειν] ποιεῖν
μορφῇ] ἡ φρένες] αἰ.
- 673 ἐμοῦ διάστροφοι] διεστραμμένοι, παρηλλαγμένοι κεράστις] κερασφόρος ὀρατ'] βλέπετε
ὀξυστόμῳ] ὀξυτάτῳ Ἐπειδὴ βοῦς ἡ Ἰὼ γέγονεν, εἰκότως τὸ μύωπι καὶ χρισθεῖσα, ὅπερ ἐστὶ
κεντηθεῖσα, Αἰσχύλος τέθεικε· κέντροις γὰρ οἱ βόες πρὸς τὸ ὁδοιπορεῖν καὶ ἐργάζεσθαι
νύττονται μύωπι] κέντρῳ τῷ τῆς μανίας χρισθεῖς'] κεντηθεῖσα, τρωθεῖσα ἐμμανεῖ] μανικῶ
σκιρτήματι] κινήματι ἥσσον] ὥρμων εὐποτον] ἡδύ, πότιμον Κερχνείας] Κερχνεῖα πηγὴ Ἄργους
ἄκρην] διὰ τὸ ἐν ὑψηλῷ τινι τόπῳ κεῖσθαι τὴν Λέρνην, ἄκρην εἶπεν ἄκρατος] μὴ κεκραμένος
ἀλλὰ λίαν ὀργίλος Ἄργος] οὕτως ὁ κύων ὠνομάζετο ὠμάρτει] ἡκολούθει μοι πυκνοῖς]
πολλοῖς, συνεχέσιν ὄσσοις] ὀφθαλμοῖς, οὓς διὰ παντὸς εἶχε τοῦ σώματος καταστιβους] τὰς
ὁδοὺς ἀπροσδόκητος μόρος] ἀνέλπιστος μόρος, ὃν αὐτῷ Ἑρμῆς ἐπήγαγε λίθῳ βαλὼν
κελευσθεῖς ὑπὸ Διὸς οἰστροπλήξ] ὑπὸ οἴστρου πληγεῖσα θείᾳ] τῇ τῆς Ἥρας γῆν] εἰς πρὸ γῆς]

πρὸ ἄλλης γῆς ἢ ἀπὸ γῆς εἰς γῆν ἡμέτερον οὐ χρὴ γράφειν ἐνταῦθα γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται, ἀλλὰ γῆν πρὸ γῆς. ^[5]

682 οὐ μόνον γὰρ ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων οὕτως εὕρηται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέτρον οὕτω μᾶλλον ἔχει ὀρθῶς. οὕτω δὲ λέγε· ἐλαύνομαι εἰς γῆν πρὸ γῆς ἤγουν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τήνδε τὴν γῆν εἰς ἄλλην ὑπὸ τοῦ οἴστρου ἐλαύνομαι. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπο ἢ προ δοκεῖ κεῖσθαι, οἶον ἀπὸ γῆς εἰς γῆν· καὶ οἶμαι ὡς εὐρεθεῖν ἂν καὶ ἄλλοθι πού το τοιοῦτον. εἰ δέ τις τὸ “τὰς δεσποσύνους σκηναὺς προλιποῦσαι” παρ’ Εὐριπίδῃ (Hec. 99) ἀντὶ τοῦ ἀπολιποῦσαι νοήσῃ, εὐρήσειεν ὡς ἔστιν ὅτε καὶ ἡ προ ἀντὶ τῆς ἀπο τίθεται. καὶ τὸ “προλείπω· λύεται δέ μου μέλη” παρ’ αὐτῷ (Hec. 438) τῆς αὐτῆς ἔχεται διανοίας. προλείπω γάρ φησιν ἀντὶ τοῦ ἀπολιμπάνω ἐμαυτὴν ἐξ ἀθυμίας καὶ παραλύεται μου τὰ μέλη ἐλαύνομαι] διώκομαι κλύεις] ἤγουν ἤκουσας πραχθέντ’] ἃ ἐπράχθη ἐν ἐμοὶ ὑπὸ Διὸς καὶ Ἥρας ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς σήμαινε] λέγε, δήλου ἐμοὶ οἰκτίσας] κατελεήσας ζύνθαλπε] ἀπάτα, κολάκευε μύθοις] λόγοις Post vers. ^[10]

685 γνωμικόν αἰσχιστον] αἰσχρόν, μισητόν συνθέτους] ψευδεῖς καὶ μὴ ὄντας ἀλλὰ πεπλασμένους Ante vers.

687 στροφή κῶλων ι’ ἡμέτερον ἕα ἕα: τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται, ὡς εἴρη <ται> , μονοστροφικά. ἔστι δὲ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα ι’. τὸ α’ ἰωνικὸν ἀπ’ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διῆμβου καὶ παίωνος δ οὐ ἀντὶ ἰωνικοῦ· εἰ δὲ βούλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ τρίτου ποδὸς χορείου. τὸ β’ τερον τροχαϊκὸν ἰθυφαλ[λ]ικόν. τὸ γ’ περίοδος καταληκτική, ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὸ δ’ χοριαμβικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον. τὸ ε’ ἱαμβικὸν καθαρὸν ἐφθημιμερές. τὸ ς’ ὁμοῖον δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ’ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἐπιτρίτου πρώτου. τὸ η’ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ θ’ περίοδος τελεία, ἐξ ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. τὸ ι’ τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἄπεχε] ἀφίστασο καὶ μὴ λέγε ἡμῖν τοιαῦτα φρικώδη ἡῦχουν] ἐθάρρουν ξένους] παραδόξους, ἀτόπους μολεῖσθαι] μολεῖν, ἐλθεῖν ὧδε] οὕτως δυσθέατα] κακὰ εἰς τὸ θεαθῆναι δύσοιστα] δυσυπομόνητα, δύσκολα εἰς τὸ παραδέξασθαι Ὅτι τὸ μὲν δυσθέατα εἶρηκε διὰ τὴν τῆς μορφῆς ἀλλοίωσιν· τὸ δὲ δύσοιστα, διὰ τὰ παρὰ τῆς Ἥρας αὐτῇ γεγονότα πῆματα] ἤγουν τιμωρίας, βλάβας λύματα] ἤγουν λύμας, βλάβας δείματ’] φοβήματα ἀμφήκει] διστόμῳ ψύχειν] ψυχραίνειν, νεκροῦν, πλήττειν ἰὼ] ὦ ἰὼ] ὦ πέφρικ’] φοβοῦμαι καὶ καταπλήττομαι πρᾶξιν] τὴν δυστυχίαν, τὸ πάθος ἡμέτερα πρᾶξις οὐ μόνον ἢ ἐνέργεια ἀλλὰ καὶ τὸ πάθος, ὡς ἐνταῦθα· φησὶ γὰρ πρᾶξιν Ἰοῦς, ἤγουν τὸ πάθος τὸ γεγονὸς αὐτῇ. ^[10]

695 πράττω γὰρ οὐ μόνον τὸ ἐνεργῶ ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ καὶ ἔτι τὸ πάσχω. ὅθεν καὶ κακῶς πράττειν τὸν δεῖνὰ φαμεν ἀντὶ τοῦ πάσχειν· καὶ δυσπραγεῖ τις ἀντὶ τοῦ κακῶς πράττει ἤγουν πάσχει πρό γε στενάζεις· αἱ ἐξῆς αὐτὰι περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρπ’ ὧν τελευταῖος “εἰπεῖν, σύ τ’ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς” (876). ^[5]

696 μετὰ δὲ τὸν μς’ς’ (741), κῶλον ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς πρό] ἤγουν πρὸ τοῦ τὰ πάντα ἀκοῦσαι πλέα] πεπληρωμένη ἐπίσχες] καρτέρησον προσμάθοις] σὺν τοῖς προλαβοῦσι ἐκδίδασκε] ἤγουν τελείως δίδασκε ἄλλος] ὃ μέλλουσι παθεῖν προυξεπίστασθαι] προγινώσκειν τορῶς] ἀληθῶς, ἀκριβῶς τὴν πρίν] τὴν προτέραν χρεῖαν] ἢν ἐχρήζετε ἡνύσασθ’] ἐπληρώσατε ἤγουν ἠκούσατε ἐμοῦ πάρα] ἐκίνησα γὰρ αὐτὴν διηγῆσα <σθαι> κούφως] <ἐλαφρῶς> , εὐκόλως τὸν ἀμφ’ ἑαυτῆς] τὸν περὶ αὐτῆς ἄθλον] τὸν μόχθον, ὃν ὡς ἀθλητῆς τις ὑφίσταται. ^[5]

703 χρῆ] ἀπόκειται τλῆναι] ὑπομεῖναι πρὸς] παρὰ τῆς νεανίδα] ἤτοι τὴν Ἰώ σύ τ’] <ἀπο> στροφή τὸ σχῆμα Ἰνάχειον σπέρμα] ἤτοι τοῦ Ἰνάχου θύγατερ θυμῷ] ἐν τῇ σῇ ψυχῇ τέρματ’] τὰ τέλη τῆς

ὁδοιπορίας καὶ τῆς πλάνης ἐνθὲνδ'] ἀπὸ τοῦ Καυκάσου ἀντολάς] ἀνατολάς στεῖχ'] πορεύου ἀνηρότους γυίας] ἤγουν τὰ ὄρη ἃ οὐ δυνατόν ἐστιν ἀροῦσθαι διὰ τὸ πετρῶδες ἀφίξη] ἔλθης νομάδας] τὰ γὰρ παρατυχόντα ἐσθίουσι δίκην τῶν νεμομένων κτηνῶν νομάδας φησὶ τοὺς Σκύθας ὅτι τοιοῦτον ζῶσι καὶ οὗτοι βίον οἷον οἱ νομεῖς τῶν ζώων, νῦν μὲν ἐνθάδε, νῦν δ' ἐκεῖσε μεταναστεύοντες.

709 ἐπ' ἀμαζῶν γὰρ ἔχοντες πλεκτὰς στέγας ἐν θέρει μὲν πρὸς τὸ βόρειον ἐν δὲ χειμῶνι πρὸς τὸ νότιον μεταβαίνουσι μέρος πεδάρσιοι] μετέωροι τῆς γῆς ναίουσ'] οἰκοῦσιν εὐκύκλοις] εὐτρόχοις ὄχοις] ἄρμασιν ἐκηβόλοις] μακρὰν βάλλουσι ἐξηρητημένοι] ἐκκρεμεῖς ὄντες ἤγουν ὠπλισμένοι Ἐξηρητημένοι ἤγουν τόξα μεταχειριζόμενοι καὶ οἷον ἐν ἐκείνοις κρεμώμενοι καὶ τοὺς πολέμους διὰ τούτων ποιοῦντες οἷς] <τοῖς Σκ> ὑθαις μὴ] θέλε πελάζειν] πλησιάζειν ἀλιστόνοις] ὑπὸ τῆς θαλάττης τυπτομέναις Ἀλιστόνοις ταῖς ὑπὸ τῆς ἀλὸς ἦτοι τῆς θαλάσσης τυπτομέναις καὶ ἠχούσαις καὶ οἷόν τινα στεναγμὸν ἀποτελούσαις ὡς παραθαλασσίαις χρίμπτουσα] πλησιάζουσα ῥαχίαισιν] κρημνῶδεσι καὶ ὀρινοῖς τόποις ἐκπερᾶν] διέρχεσθαι θέλε χθόνα] τὴν γῆν λαιᾶς δὲ χειρὸς] ἤγουν ἐπὶ τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι σιδηροτέκτονες] οἱ τὸν σίδηρον κατασκευάζοντες φυλάξασθαι] ἤγουν ἐκφυγεῖν ἀνήμεροι] ἄγριοι πρόσπλαστοι] πλησιαζόμενοι ἀλλ' ἀπλησίαστοι ἤξεις] ἔλθης ὑβριστὴν ποταμὸν] εἰς. ^[5]

717 τὸν ἀτιμάζοντα τὰ πλησιάζοντα αὐτῷ, ἤγουν τὸν Ἄραξιν Ὑβριστὴν ὀνομάζει τὸν Ἄραξιν διὰ τὸ ἐξάγεσθαι τῶν ὄρων καὶ κατακλύζειν ἀτάκτῳ φορᾷ καὶ διαφθείρειν τὰ προστυχόντα, καὶ ἀραγμούς τινας καὶ πλήξεις ἐν ταῖς ὄχθαις ἐργάζεσθαι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀληθῶς ἔσχεν Ἄραξις κληθεῖς ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἀράσσω τὸ πλήττω γίνεται. τῷ γὰρ ὀνόματι τούτῳ καὶ ἡ πρᾶξις ἐστὶ συνάδουσα οὐ ψευδώνυμον] τὸν οὐ ψευδῶς οὕτω κληθέντα οὐ γὰρ εὐβάτος] ἀλλὰ δύσβατος περᾶν] ὥστε. ^[5]

718 αὐτόν αὐτὸν Καύκασον] ἤγουν πρὸς ἕτερον μέρος τοῦ Καυκάσου μόλης] ἔλθης ποταμὸς] οὗτος δηλονότι ὁ Ἄραξις ἐκφυσᾷ] ἐξάγει, ἐκρέει μένος] τὴν ὁρμὴν τοῦ ρεύματος κροτάφων] τῶν κορυφῶν τοῦ Καυκάσου ἀστρογεῖτονας] τὰς ὑψηλὰς τὰς μέχρι τῶν ἄστρων διηκούσας κορυφὰς] τοῦ Καυκάσου ὑπερβάλλουσαν] ὑπερβᾶσαν, διελθοῦσαν μεσημβρινήν] ἤγουν πρὸς νότιον ὁδεύειν· οὕτω γὰρ τὰ πρὸς νότιον ὀνομάζουσι μέρη βῆναι] πορευθῆναι κέλευθον] ὁδὸν ἤξεις] ἔλθης στυγάνορ'] τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα αἶ] αἱ Ἀμαζόνες Θεμίσκυραν] πόλιν Σκυθίας ποτὲ] μετὰ χρόνους πολλοὺς κατοικιοῦσιν] μέλλουσι κατοικήσειν ἀμφὶ] περὶ τὸν ἵνα] ὅπου τραχεῖα] σκληρὰ πόντου] τοῦ Εὐξείνου Ἡ Σαλμυδησσία ἐστὶ ῥαχία ἀκρωτηριώδης εἰκοῦα ὄνου γνάθῳ.

726 καλεῖται δὲ οὕτως ἀπὸ τινος Σαλμυδησοῦ ποταμοῦ ἐνταῦθα εἰσρέοντος εἰς τὴν θάλασσαν γνάθος] στόμα ἢ ἀκρωτήριον ἐχθρόξενος ναύταισι] ἐνταῦθα γὰρ πλεῖστα ναυάγια γίνεται νεῶν μητρὶα νεῶν] τροπικόν· τὸ γὰρ μητρὶα ἐπὶ μόνων γυναικῶν λέγεται αὐταῖ] αἱ Ἀμαζόνες μάλ'] λίαν ἀσμένως] φιλήσουσι γὰρ ὡς γυναῖκα Τὸ ἰσθμὸν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πορθμὸν νόει.

729 ἰσθμὸς γὰρ ἢ μέσον δύο θαλασσῶν γῆ, πορθμὸς δὲ ἢ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα, οἷος ἦν ὁ Κιμμερικὸς Βόσπορος ἡμέτερον ἰσθμὸν ἐμοὶ δοκεῖ λέγειν, οὐ τὸν στενὸν τῆς Μαιώτιδος λίμνης αὐλόν, τὸν κατερχόμενον μέχρις Εὐξείνου πόντου, ὃν Κιμμερικὸν ὀνομάζουσι Βόσπορον· πορθμὸς γὰρ τοῦτο καλεῖται, καὶ ὅσοι τῷδ' εἰσὶ παραπλήσιοι, ὁποῖός ἐστι καὶ ὁ Σικελικὸς πορθμὸς· ἀλλὰ τὴν μέσον Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος γῆν, ὡς μέσον δύο θαλασσῶν οὖσαν. τοῦτο δὲ καλεῖται ἰσθμὸς, ὁποῖός ἐστι καὶ ὁ τῆς Πελοπο <ν> νήσου ἰσθμὸς, ὃ τι δὲ ἐστὶ, δημοῖ διὰ τῶν ἐξῆς. λιποῦσαν γὰρ φησὶ τὸν ἰσθμὸν τὸν Κιμ <μ> ερικό, χρή σε περᾶν τὸν αὐλῶνα τὸν Μαι <ώτιδος> στενόν, ὃ <σ> περ ἀπὸ σοῦ ὀνομασθήσεται Βόσπορος ἰσθμόν] τὴν μέσον Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης λέγει γῆν στενοπόροις] ἤγουν στεναῖς

λίμνης] τῆς Μαιώτιδος Κιμμερικὸν] ἐνταῦθα γὰρ οἰκοῦσιν οἱ Κιμμέριοι θρασυσπλάγχχνως] θαρσαλέως αὐλῶν] τὸν στενὸν αὐλὸν τῆς Μαιώτιδος θνητοῖς] τοῖς ἀνθρώποις εἰσαεῖ] διηνεκῶς μέγας] ἤγουν πολὺς πορείας] τῆς ὁδοῦ Βόσπορος] ἦτοι βοὸς πόρος ἐπώνυμος] σοῦ, τῆς βοὸς κεκλήσεται] ὀνομασθήσεται οὗτος ὁ ἰσθμὸς Εὐρώπης πέδον] ἤγουν τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἤπειρον] τὴν γῆν Ἀσιάδ' τὴν τῆς ἀνατολῆς ὑμῖν] πρὸς τὸν χορὸν ὁ λόγος ὁ] ὁ Ζεὺς τύραννος] ὁ βασιλεὺς ὁμῶς] ὁμοίως βίαιος] ἀπηνῆς θνητῇ] οὔση θεὸς] ὦν μιγῆναι] γαμικῶς ἐνωθῆναι ἐπέρριψε] ἐπέφερε ἔκυρσας] ἐπέτυχες κόρη] Ἰοῖ μνηστῆρος] ἤγουν νυμφίου ἐπῶν] λόγων προοιμίους] ἐν Μηδ' ἐπῶν προοιμίους τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν οὓς μέλλεις ἀκοῦσαι λόγους, ὥς οὐδὲ προοίμια ἐκείνων εἶναι οὓς ἀκήκοας αὖ] δὴ ἡ πάλιν κέκραγας] βοᾷς ἀναμυθίζῃ] ποιά φωνή· ἤγουν ἀναμυκᾶ που] ἴσως δράσεις] πράξεις πυνθάνῃ] μανθάνῃς ἢ] ὄντως, ἄρα τῇδε] ταύτῃ πημάτων] ὦν πάσχει κακῶν ἐρεῖς] λέξεις δυσχεῖμερόν γε] οὐκ ἐρῶ αὐτῇ τί λοιπὸν ἤγουν ἔν τι πάθος· ἀλλὰ πέλαγος] ἤγουν πληθὸς ἀτηρᾶς δύης] σκληρᾶς καὶ ἀφορήτου δυστυχίας ἐμοὶ] ὑπάρχει ἐν τάχει] ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ταχέως στύφλου] σκληρᾶς, τραχείας ὅπως] ἵνα πέδω] ἐν τῇ πεδινῇ γῇ σκήψασα] δίκην σκηπτοῦ πεσοῦσα τῶν πάντων πόνων] ὦν ἔχω καὶ μέλλω παθεῖν ἀπηλλάγην] ἠλευθερώθην εἰσάπαξ] ἤγουν μίαν θανεῖν] τινὰ ἢ ἐμέ ἀπάσας] ἃς μέλλει τις ζῆν πάσχειν κακῶς] ἤγουν πόνους καὶ θλίψεις ὑφίστασθαι ἢ] ὄντως δυσπετῶς] δυσκόλως τοὺς ἐμοὺς ἄθλους] ἤγουν τὰς ἐμὰς δυστυχίας ἅς, ὥσπερ τινὰ ἀγῶνα, ὑφίσταμαι ἄθλους] πόνους ὅτῳ] ὥτινι, ἐμοὶ πεπρωμένον] μεμοιρασμένον· θεὸς γὰρ εἰμι Αὕτη γὰρ· ἤγουν τὸ ἀποθανεῖν. ^[10]

754 ἀπέδωκε δὲ τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ἀπαλλαγῇ. καὶ ἔστι τοιοῦτον ὥσπερ τὸ “ξύλινον μόρον εὐρόντες, ἦν παγίδα καλέουσιν” (Batrachom. 115—117) αὕτη] ἤγουν τὸ ἀποθανεῖν πημάτων] τῶν μόχθων, τῶν πόνων ἀπαλλαγῇ] ἠλευθερία τέρμα] τέλος προκείμενον] ἤγουν φανερόν μόχθων] πόνων ἐκπέση τυραννίδος] βιαίως ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας ἢ] ὄντως ποτ'] τοῦτο τὸ ποτὲ πρὸς τὸ ἐκπεσεῖν σύναπτε Δία] τὸν ἥδοι' εὐφρανθείης οἶμαι] ὑπολαμβάνω συμφοράν] τοῦ Διὸς οὐκ ἄν] ἡδοίμην ἐγὼ ὥς τοίνυν ὄντων] ὥς βεβαίως ὄντων καὶ οὐκ ἀμφιβόλως τῶνδε] ὦν ὁ Ζεὺς πείσεται, λέγω τοῦ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν ἡμέτερον τῶνδ' εἰ σοὶ μαθεῖν πάρα γράφε· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. ^[5]

760 δέον δὲ εἰπεῖν ὥς γενησομένων τῶνδε, ὄντων εἶπεν, ὥς βεβαίων καὶ ἀμετατρέπτων ὄντων καὶ οὐκ ἀμφιβόλων. ὃν γὰρ κυρίως λέγουσι τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον καὶ <μὴ μεταβαλλόμενον> πρὸς τοῦ] παρὰ τίνος τύραννα σκῆπτρα] τὰ βασιλικά ἤγουν τὴν βασιλείαν συληθήσεται] μετὰ δόλου ἀφαιρεθήσεται Παρὰ τίνος, φησίν, ἀφαιρεθήσεται τὰ σκῆπτρα τύραννα, τουτέστι τυραννικῶς οὕτω γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν. ^[5]

761 νῦν δὲ πρὸς τὸ σκῆπτρα τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν. ἢ τὰ τύραννα σκῆπτρα ἀντὶ τοῦ τὰ βασιλικά Τινὲς λέγουσι τὸ πρὸς, οὐ πρὸς τὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ βουλευμάτων, οὕτως, αὐτὸς πρὸς τῶν βουλευμάτων αὐτοῦ τῶν κενοφρόνων· σὺ δὲ πρὸς τὸ αὐτοῦ σύναπτε, ἵν' ἢ τὸ κενοφρόνων βουλευμάτων ἐρμηνεῖα τοῦ πρὸς αὐτοῦ πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ] αὐτὸς παρ' ἑαυτοῦ βουλευμάτων] ἔνεκα ποίω] ἐν σήμηνον] δήλωσον βλάβῃ] ἐμοὶ τε καὶ σοὶ γαμεῖ] γαμήσει ἤγουν μεταχειρίζεται γαμήσαι ᾧ] ἐν ᾧ ἀσχαλᾷ] λυπηθήσεται θέορτον ἢ βρότειον] ἐκ θεοῦ ὀρμώμενον ἥτοι θεῖᾱς (θεῖον?) ἢ βροτοῦ γυναικὸς ῥητόν] ἄξιον λεχθῆναι φράσον] εἶπέ τί] ἐρωτᾷς ὄντιν'] ποῖον ῥητόν] ἄξιον λεχθῆναι αὐδᾶσθαι] λέγεσθαι ἢ] ἄρα πρὸς] παρὰ δάμαρτος] τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐξανίσταται] ἐκβληθήσεται θρόνων] ἤγουν τῆς βασιλείας Εἰκότως εἶπε τὸ ἐξανίσταται· ἐπειδὴ γὰρ θρόνων εἴρηκεν, ἐν δὲ τοῖς θρόνοις καθήμεθα, διὰ τοῦτο ἐξανίσταται εἶπεν ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσεται ἢ τέξεταί γε] ναὶ πρὸς ἐκείνης τῆς δάμαρτος ἥτις γεννήσει φέρτερον] κρεῖττονα πατρός] τοῦ. ^[5]

768

αὐτοῦ ἀποστροφῇ] ἀποφυγὴ τύχης] τῆς δυστυχίας οὐ δῆτα] οὐδαμῶς πλὴν] εἰ μὴ ἡμέτερον μὴ γράφε ἐνταῦθα πρὶν ἂν, οὐ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ, ἀλλὰ πλὴν ἂν ἦγουν εἰ μὴ ἐγὼ ἐκ δεσμῶν λυθῶ· οὕτω γὰρ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων εὔρηται, καὶ πρὸς τὸ μέτρον ἔχει ὀρθῶς ἄκοντος] μὴ βουλομένου Διός] τοῦ τιν’] τὸν λύσοντα ἐκγόνων] ἀπογόνων χρεῶν] ἦγουν ἀποκείμενόν ἐστιν εἶναι αὐτὸν τινὰ τῶν σῶν ἐκγόνων ἦ] ὄντως ἀπαλλάξει] ἐλευθερώσει κακῶν] τῶν γένναν] κατὰ τὴν γενεάν πρὸς] σὺν Ἀπ’ Ἰοῦς Ἐπαφος· οὗ Λιβύη· ἦς Βῆλος· οὗ Δαναός· οὗ Ὑπερμνήστρα, ἢ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον Λιγγέα· ἦς Ἀβας· οὗ Προῖτος· οὗ Ἀκρίσιος· οὗ Δανάη· ἦς Περσεύς· οὗ Ἥλεκτρυν· οὗ Ἀλκμήνη· ἦς Ἡρακλῆς· ὁ <μοῦ> πάντες ἄνευ Ἰοῦς εἰσι δεκατρεῖς εὐξήμβητος sic] εὐγνωστος, εὐκατάληπτος, εὐνόητος χρησιμῶς] ἢ μαντεία καὶ μηδὲ] ἦγουν ἐπεὶ ἂ λέγω οὐ γινώσκεις πόρους] τοὺς μόχθους οὓς πληθ <υνεῖς?> προτείνων] ἦγουν προυποσχόμενος εἰπεῖν ἂ παθεῖν μέλλω ἀποστέρει] τούτου θατέρῳ] τῷ ἐτέρῳ ἦγουν τῷ ἐνὶ δωρήσομαι] δεξιῶσομαι ἡμέτερα τὸ μὲν δωροῦμαι τὸ δεξιοῦμαι, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ἔχει τὴν ἀπόδοσιν τῆς συντάξεως, ὡς κἀνταῦθα καὶ παρ’ Εὐριπίδῃ· “Ἐλένη ς’ ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς” (Ores. ^[5])

778 117). τὸ δωροῦμαι δὲ τὸ ἀποχαρίζομαι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν. φησὶ γὰρ οὗτος “μέγ’ ὠφέλημα τοῦτ’ ἐδωρήσω βροτοῖς” (253). γράφεται δὲ καὶ ἀμφοτέρω παθητικῶς ποίειν] λόγειν αἵρεσιν] ἐκλογὴν, πρόκρισιν ἐλοῦ] πρόκρινε φράσω] λέξω σαφηνῶς] σαφῶς, φανερώς ὅρα τὴν οἰκονομίαν ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ· ἵνα γὰρ καὶ ἀμφοτέρους εἴποι τοὺς λόγους, προβάλλει τὸν χορὸν αἰτήσασθαι τοῦδε χάριν εἰπεῖν τὸν ἕτερον· καὶ φησί, τὴν μὲν λοιπὴν αὐτῆς πλάνην εἰπέ, τῇδε χαριζόμενος, τὸν δὲ γε λύσοντά σε χάριν ἐμήν. ^[5]

782 ἵνα δὲ τοῦτον πρόθυμον εἰς τοῦτο ποιήσῃ, τοῦτο γάρ, φησί, ποθῶ τούτων] τῶν χαρίτων τὴν μὲν] ἦγουν τὴν λοιπὴν αὐτῆς πλάνην τῇδε] τῇ Ἰοῖ τήνδ’] ἦγουν τὸν λύσοντά σε θέσθαι] ποιῆσαι ἀτιμάσης] ἀπορρίψῃς καὶ οὐκ ἐθελήσης εἰπεῖν λόγους] τοὺς αὐτῆς ἢ τοὺς ἐμούς τῇδε] τῇ Ἰοῖ γέγωνε] εἰπέ λύσοντα] σὲ τῶν δεσμῶν ποθῶ] ἀγαπῶ ἐναντιώσομαι] ὑμῖν μὴ οὐ] συνίζῃσι γεγωνεῖν] εἰπεῖν προσχρήζετε] σὺν τοῖς ἄλλοις Ἰοῖ] ὦ πολύδονον] πολυτάραχον, πολύστροφον φράσω] λέξω ἐγγράφου] ἐγχαράττε, ἐντύπου μνήμοσιν] μνημονευτικαῖς δέλτοις] βίβλοις καὶ Πίνδαρος “ποτὶ φρένας ἐμὰς γέγραπται” (Ol. ^[5])

789 10.3) ῥεῖθρον] ἦτοι τὸν Τάναϊν ἡπείρων] Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ὅρον] ὁρ <ισμόν> Ὅρον· ὁ Τάναϊς ὅρος ἐστὶ τῶν δύο <ἡπείρων> Ἀσίας καὶ Εὐρώπης, ὡς ὁ περὶ <ηγ> ητῆς μαρτυρεῖ, λέγων· “Εὐρώπην δ’ Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὀρίζει” (Dionysius, Orbis descript. ^[5])

790 14). ὁ δὲ γε Νεῖλος Ἀσίαν καὶ Λιβύην ὀρίζει. ἡμέτερον οὐ χρὴ γράφειν ἐνταῦθα φλογωπάς ἀντολάς, ἀλλὰ φλογῶπας, ἵνα οἰκείως ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον· φλογῶπες γὰρ εἶεν ἀνατολαὶ αἱ φλογεροὺς οἷον ἔχουσαι ὥπας, διὰ τὸ φωτεινὸν καὶ φλογῶδες τοῦ ἡλίου.

791 ἀπὸ τοῦ φλογῶπες οὖν καὶ φλογῶπας χρὴ γράφειν ὡς εἴρηται. οὕτω γὰρ ἔσται τὸ πας βραχὺ καὶ οἰκεῖον τῷ μέτρῳ φλογῶπας] καυστικὰς ἡλιοστιβεῖς] ἔνθα ὁ ἥλιος στίβει καὶ διατρίβει πόντον] ἦγουν τὸν Βόσπορον φλοῖσβον] ἦγουν τὸν ἡχητικόν ἔστ’ ἂν] ἕως ἂν ἐξίκη] ἔλθῃς Γοργόνεια] ἦγουν τὰ τῶν Γοργόνων Κισθίνης] πόλις Αἰθιοπίας αὕτη ἵνα] ὅπου Κισθίνη πόλις Αἰθιοπίας· περὶ αὐτὴν δὲ εἰσι τὰ Γοργόνεια πεδία, ἐν οἷς κατοικοῦσι Δινῶ Πεφριδῶ καὶ Ἐνυῶ, αἱ τοῦ Φόρκυνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Γῆς, ὅς μιγείς τῇ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ Κητοῖ ταύτας ἀπέτεκε. ^[5]

793 κατώκουν δὲ ὑπὸ γῆν, καὶ οὔτε ἡλίῳ οὔτε σελήνῃ ἦσαν θεαταί, κυκνόμορφοι δὲ ἦσαν διὰ τὴν λευκότητα, ἢ διὰ τὸ τραχήλους ἔχειν μακρούς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος κύκνου αἱ Φορκίδες] αἱ τοῦ Φόρκυνος θυγατέρες ναίουσι] οἰκοῦσιν δῆναιαι] πολυχρόνιοι ἦγουν αἱ γηραιαὶ ἢ αἱ ἀθάνατοι κυκνόμορφοι] διὰ τὴν λευκότητα κοινὸν κτὲ] ἑτέρα γὰρ παρ’ ἑτέρας ἐλάμβανεν ὅτε ἤθελε

βλέπειν κεκτημένα] ἔχουσαι μονόδοντες] ἤγουν ἀνὰ ἓνα ὀδόντα ἔχουσαι οὐθ' ἥλιος] διὰ τὸ
ὑπὸ γῆν κατοικεῖν προσδέρκεται] προσβλέπει ἀκτῖσιν] ἐν ταῖς ἡ νύκτερος] ἡ ἐν νυκτὶ φαίνουσα
μήνη] ἡ σελήνη πέλας] τὸ πέλας πρὸς τὸ τῶνδε σύναπτε οὐ πρὸς τὸ ἀδελφαί κατάπτεροι]
πτερωταὶ διόλου δρακοντόμαλλοι] ἀντὶ γὰρ πλοκάμων ὄφεις ἔχουσιν ἐξαπτομένους τῆς
κεφαλῆς Γοργόνες] Σθενὼ Εὐρυάλεια Μέδουσα.

799 βροτοστυγεῖς] αἱ τοῖς βροτοῖς στυγούμεναι Βροτοστυγεῖς: αἱ τοῖς βροτοῖς στυγούμεναι καὶ
μισούμεναι διὰ τὸ φοβερὸν αὐτῶν· εἶχον γὰρ καὶ αὐταί, ὡς φασίν, ὀφθαλμὸν ἓνα, συῶν
μεγάλων ὀδόντας, καὶ χεῖρας χαλκᾶς θνητῶν] ἄνθρωπος εἰσιδὼν] ἰδὼν ἔξει πνοᾶς] ἀπολιθοῦται
γὰρ αὐτίκα τοιοῦτο μὲν σοι: ἐνταῦθα τὸ ὅταν ἀποδίδεται, καὶ οὐχ ὡς φασὶ τινες ὀπισθεν,
λέγοντες οὕτως ἦν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν, τό τε ὅταν περάσης τὸν τῆς Ἀσίας
καὶ Εὐρώπης διορισμὸν Τάναϊν. ^[5]

801 εἰπὼν γὰρ ὅταν περάσης τὸν Τάναϊν, ἔστ' ἂν εἰς τὰς Φόρκυνος θυγατέρας καὶ εἰς τὰς Γοργόνας
ἀφίξῃ, ἐπιφέρει τοῦτο· τοιοῦτο μὲν σοι φρούριον λέγω, τουτέστιν ἃς ἄνωθεν εἶπον Γοργόνας
καὶ Φορκίδας δεῖ σε φυλάττεσθαι ἵνα μὴ τὸ ζῆν ἀπολέσης. δόξει δέ τισι τουτὶ δυσχερές, πλὴν οὐ
τοῖς ἄριστα μεταχειριζομένοις τοὺς λόγους τοιοῦτο μὲν σοι] ταῦτά σοι λέγω φυλάξασθαι τοῦτο]
ἤγουν τὰς Φορκίδας καὶ Γοργόνας φρούριον] ἤγουν φύλαγμα ἄλλην δ' ἄκουσον: διὰ τὸ
διηγείσθαι αὐτῇ ἃ μέλλει ἰδεῖν δυσχερῇ, ἄκουσον, εἶπε, θεωρίαν καὶ οὐκ ἰδέ. ^[5]

802 τὴν γὰρ θεωρίαν ὀφθαλμοῖς βλέπομεν, ἀκούομεν δὲ διηγουμένων ἐτέρων ἃ ἴσως ἰδεῖν
μέλλομεν ἄλλην δ' ἄκουσον] ἤγουν ἄκουσον περὶ ἧς μέλλεις ἰδεῖν θεωρίαν δυσχερῇ] δύσκολον
καὶ ἀφόρητον ὀξυστόμους] ὀξὺς (sic) ἔχοντας ὀδόντας Ζηνὸς] τοῦ Διὸς ἀκραγεῖς] καταπολὺ
κράζοντας, πολυφώνους φύλαξαι] μὴ τι κακὸν πάθῃς ὑπ' αὐτῶν μουνῶπα] τὸν μονόφθαλμον
στρατὸν] τοὺς κυνοκεφάλους ἔοικε λέγειν ἀριμασπὸν] ἤγουν τὸν μέγαν ἔχοντα ὀφθαλμόν·
τοιούτους γὰρ λέγουσι τοὺς κυνοκεφάλους εἶναι Ἀριμασποὶ καλοῦνται <διὰ> τὸ ἓνα
ὀφθαλμὸν ἔχειν. ^[5]

805 <ἀρι γὰρ κατὰ γλ> ὥσαν τὸ ἓν, καὶ μασπὸς <ὁ ὀφθαλ> μός, καὶ αὐτὸ κατὰ γλῶ <σαν
Αἴγυ> πτίαν δοκεῖ ... <?> ἀριμασπὸν ἐμοὶ δοκεῖ λέγειν, οὐ τὸν μονόφθαλμον, ὥς τινες
λέγουσιν, ἀλλὰ τὸν <μέγαν> ἔχοντα ὀφθαλμόν, ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ μασπὸς ὁ
ὀφθαλμός. <εἰπὼν δὲ> μονῶπα στρατὸν ἐπήγαγε καὶ ἀριμασπὸν, δεικνὺς μέγαν εἶναι τὸν ἓνα
αὐτῶν ὀφθαλμόν καὶ ἱκανὸν βλέπειν. τοιούτους δέ ... οὓς ἱστοροῦσι κυνοκεφάλους, ἐν τῷ
μετώπῳ ἓνα μέγαν ὀφθαλμόν ἔχοντας καὶ δίκην κυνὸς ὀξὺ στόμα ἱππόβαμον] ἱππικὸν
χρυσόρρυτον] τὸ χρυσὸν ῥέον ἀμφὶ] περὶ πόρον] περὶ τὸν. ^[10]

806 λέγω Πλούτωνος πόρον: φασὶν ὡς ἀπὸ τοῦ πολὺν ἐν τούτῳ χρυσὸν εὐρίσκεισθαι, τοῦτο τὸ
ὄνομα ἔσχηκεν. ἕτεροι δὲ τὸν Πλούτωνα οὐκ ὄνομά φασι ποταμοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ τὸν Νεῖλον
αὐτόν, ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλούτων καὶ χρυσορρόας καλεῖται. σὺ δὲ μὴ οὕτω νόει·
κάτω γὰρ περὶ τοῦ Νεῖλου διεξέρχεται πέλαζε] πλησίαζε τηλουργόν] εἰς. ^[5]

807 μακράν γῆν] ἤγουν τὴν Αἰθιοπίαν ἥξεις] ἔλθῃς κελαινὸν] τὸ μέλαν φύλον] γένος πρὸς] ἐν ταῖς
ναίουσι] οἰκοῦσι πηγαῖς] ἀρχαῖς ἔνθα] ὅπου ἐστὶ Αἰθίοψ] ὁ Γάγγης ἔρφ'] ἔρπε, διέρχου ἐξίκῃ]
ἔλθῃς καταβασμόν] ὄρος διορίζον Ἀσίαν καὶ Λιβύην.

811 εἰς τὸν Ἀπὸ τίνος βοτάνης βύβλου καλουμένης καὶ φυομένης ἐν τοῖς ὄρεσι τούτοις, Βύβλινα τὰ
ὄρη ὠνόμασεν ἴησι] πέμπει σεπτὸν] σεβάσμιον διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον εὐποτον] ἡδὺ εἰς
τὸ πίνειν αὐτὸ ῥέος] ῥεῦμα οὗτος] ὁ Νεῖλος ὀδώσει] ὁδοποιήσει, ὁδηγήσει χθόνα] τὴν Αἴγυπτον
Τρίγωνον χθόνα τὴν Αἴγυπτον λέγει· τοιοῦτον γὰρ ἔχει σχῆμα· ἦν καὶ Δέλτα καλοῦσι διὰ τὸ
ἐοικέναι τῷ δέλτῳ στοιχείῳ.

813

ταύτην εἰς τρία διεμήρισαν Αἰγύπτιοι <ἵ> ν' ἐπίσης ὁ Νεῖλος ταύτην ἀρδεύη Νειλῶτιν] τὴν ὑπὸ Νείλου ἀρδευομένην οὗ] ὅπου μακρὰν] διὰ τὸ ἀπ' Ἄργους μετοικῆσαι αὐτήν, μακρὰν εἶπεν Ἰοῖ] ὃ πέπρωται] μεμοίρασται τέκνοις] τοῖς σοῖς κτίσαι] ἤγουν ποιῆσαι τῶν δ'] ἀπόθεσις καὶ συμπέρασμα ψελλόν] παρακεκομμένον καὶ δύσγνωστον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων δυσεύρετον] δυσνόητον ἐπαναδίπλαζε] ἤγουν πάλιν ἐρώτα σαφῶς] ἀληθῶς, φανερώς ἐκμάνθανε] ἤγουν μάνθανε Σχολή ἢ διατριβή τῶν παίδων, καὶ ἡ ἄδεια καὶ ἀργία· σχολὴν γὰρ ἄγω φαμέν καὶ ἔστιν ὄνομα, σχολῇ δὲ ἀντὶ τοῦ βραδέως, καὶ ἔστιν ἐπίρρημα· ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς λαμβάνουσιν σχολή] ἄδεια δὲ] γὰρ πλείων ἢ θέλω] διὰ τὸ ἐσταυρῶσθαι καὶ μὴ δύνασθαι κινεῖσθαι ἀλλαχοῦ λοιπὸν] ἐπίλοιπον παρειμένον], παροφθέν, παραλελειμμένον γεγωνεῖν] λέγειν πολυφθόρου] τῆς πολλὰς φθορὰς αὐτῇ προξενούσης εἴρηκας] εἶπες αἰτούμεθα] ἤγουν αἰτοῦμεν που] ἴσως ἡμέτερα δέον εἶπεῖν τὸ τέλος πάσης τῆς ὁδοῦ, τὸ πᾶν εἶπεν ἀντιστρόφως πρὸς τὸ τέρμα. ^[5]

823 τὸ πᾶν γὰρ ἐπὶ τοῦ καθόλου τίθεται, τὸ τέρμα δὲ ἐστὶ μερικόν τὸ πᾶν πορείας] ἀντὶ τοῦ τὸ τέλος πάσης τῆς ὁδοῦ ἦδε] ἡ ἰὼ τέρμ'] τὸ τέλος ἀκήκοεν] ἤκουσεν εἰδῆ] γνωρίση μὴ μάτην κλύουσά μου] ἤγουν ὅσα παρ' ἐμοῦ ἤκουσεν οὐ ψευδῶς ταῦτα ἀκήκοεν πρὶν] πρὸ τοῦ μολεῖν] ἐλθεῖν δεῦρ'] ἐνταῦθα ἐκμεμόθηκε] μετὰ μόχθου καὶ κόπου ὑπέμεινεν φράσω] λέξω τεκμήριον] σημεῖον τοῦτ'] τὸ τὰ πρόσθεν ἐρεῖν ἃ πέπονθεν μύθων ἐμῶν] οὕς ἔφην αὐτῇ περὶ τῆς λοιπῆς πλάνης.

826 ὅτι ἀληθεῖς εἰσιν ὄχλον] ἤγουν τὸ πλῆθος τὸν πλεῖστον] τὸν πολὺν ἐκλείψω] καταλείψω δέον εἶπεῖν κἀνταῦθα πληθυντικῶς τῶν πλείστων καὶ πολλῶν λόγων τὸ πλῆθος ἐκλείψω καὶ καταλείψω, πλεῖστον ἐνικῶς εἶπε πρὸς τὸ ὄχλον.

827 ὄχλος δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τοῦ λαοῦ πλῆθος, ἐξ οὗ γίνεται καὶ ἡ ὀχλοκρατία ὅταν ὁ ὄχλος ἄρχῃ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δήμου δημοκρατία. ἐνταῦθα δὲ ὄχλον τὸ πλῆθος μόνον εἴρηκε καταχρηστικῶς. λέγεται ὄχλος καὶ ἡ ὄχλησις, ἐξ οὗ φαμεν δι' ὄχλου ἐγενόμην τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ ἠνώχλησα αὐτόν. ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ τὸ ἐνοχλῶ γίνεται καὶ διενοχλῶ καὶ παρενοχλῶ εἴμι] πορεύσομαι τέρμα] τέλος Ante vers. ^[5]

829 διήγησις Μολοσσά] μεταξὺ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας οἱ Μολοσσοί, οἱ ἀπὸ τίνος οὕτως ἐκλήθησαν Μολοσσοῦ αἰπύνωντον] τὴν ὑψηλὴν· αἰπὺν γὰρ τὸ ὑψηλόν ἀμφὶ] περὶ ἴνα] ὅπου θῶκος] ἤγουν ναός Θεσπρωτοῦ] ἀπὸ Θεσπρωτίδος γῆς ὠνομασμένου Τέρας ἄπιστον· ἀπιστοῦσι γὰρ ἄνθρωποι εἶναι δρυὺν φωνητικὴν, ἰδόντες δ' ἐκπλήττονται· τὸ δὲ προσήγοροι ἀντὶ τοῦ φωνητικά.

832 μία δὲ ἦν εἰ καὶ πληθυντικῶς οὗτος λέγει ἄπιστον] δυσκόλως εἰς πίστιν ἐρχόμενον προσήγοροι] αἱ φωνητικά, αἱ προσφθεγγόμεναι ὦν] δρυὼν λαμπρῶς] φανερώς οὐδὲν] οὐδαμῶς αἰνικτηρίως] αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς προσηγορήθη] ἐκλήθη Διὸς] τοῦ κλεινῆ]. ^[5]

834 .. ἔνδοξον δάμαρ] γυνὴ Τῶνδε προσσαίνει σέ τι· τοῦτο διαμέσου εἴρηται.

835 λέγει δὲ ὅτι προσσαίνει σέ τι τούτων ἀντὶ τοῦ θέλγει καὶ κατέχει, καὶ οὐκ ἄλλης τινὸς ἢ σοῦ ταῦτα γνωρίζεις παθ <ήματα> τῶνδε] ὦν φημι προσσαίνει] προσθέλγει καὶ οἶον κολακεύει καὶ εἰς ἡδονὴν ἐστὶν ἐντεῦθεν] ἐκ τούτου τοῦ τόπου οἰστρήσασα] ὑπὸ οἴστρου ἐκβακχευθεῖσα τὴν] εἰς παρακτίαν] τὴν παραθαλασσίαν κέλευθον] ὁδὸν ἥζας] ὥρμησας κόλπον Ῥέας] τὸ Ἴόνιον λέγει πέλαγος Ὅτι ὁ νῦν καλούμενος Ἴόνιος κόλπος πρώην Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι οὗ] κόλπου πολυπλάκτοισι] πολυπλάνοις χειμάζῃ] δαμάζῃ ὥς ὑπὸ τίνος χειμῶνος χρόνον] μετὰ τὸν μέλλοντα] τὸν ὕστερον ἤγουν κατὰ τοὺς ἐξῆς χρόνους πόντιος μυχὸς] ἤγουν ὁ μέγας κόλπος τῆς Ῥέ <ας> σαφῶς] φανερώς ἐπίστας'] γίνωσκε

κεκλήσεται] κληθήσεται πορείας] τῆς ὁδοῦ βροτοῖς] ἀνθρώποις ἀπόθεσις σημεία] γνωρίσματα ὅτι μαντική ἐστὶ καὶ προορᾷ τὰ μέλλοντα φρενὸς] γνώσεως ὥς] ὅτι δέρεται] βλέπει πλέον κτὲ] ἡγουν καὶ τὰ κρυπτὰ οἶδεν τοῦ πεφασμένου] τοῦ φανεροῦ, τοῦ φαινομένου ὑμῖν] ἡγουν σοί, τῷ χορῷ τῇδὲ τ'] καὶ τῇ Ἰοῖ κοινὸν] ἡγουν κοινῶς φράσω] λέξω τῶν πάλαι λόγων] ὧν εἶπον πρότερον ἵχνος] τὸ τέλος Ante vers. ^[5]

846 ἐτέρα διήγησις. Κάνωβος ἦν κυβερνήτης τῶν νεῶν Μενελάου, ὃν μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἀπόβασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὅφιν δακῶν ἀναιρεῖ, καὶ Μενέλαος νεῶν αὐτοῦ καὶ πόλιν κτίζει ἐπώνυμον ἐσχάτῃ χθονός] τελευταία ἡγουν εἰς τὸ τέλος τῆς Αἰγύπτου ἢ τῆς Λιβύης πρὸς] ἐν προσχώματι] ἡγουν τῇ ὄχθῃ Πρόσχωμα λέγεται ὁ ἀναχωματισμὸς καὶ οἶονεὶ ὁ ὑπερανεστηκὼς τόπος τῶν ποταμῶν.

847 κυρίως δὲ ἐκεῖνο ἔνθα καταρρέον ὕδωρ ἰλὺν καὶ ψαμμὸν περιττὴν τίθησι σωρηδόν ἐνταῦθα] ἡγουν κατὰ τὴν Κάνωβον τίθησιν] ἀντὶ τοῦ ποιήσει Ἀττικῶς εὐφρονα] ἡγουν πάλιν εἰς ἄνθρωπον μεταμείψει σε νοῦν ἔχουσαν ἐπαφῶν] ἐφαπτόμενος ἀταρβεῖ] ἡγουν μὴ φόβον ποιούσῃ Ἀταρβεῖ χειρὶ λέγει θίγων, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ κακῷ ἀλλ' ἐπὶ καλῷ αὐτῆς θιγῶν θίγων μόνον] ψαύων μόνον καὶ μὴ ἄλλο τι ποιῶν γεννημάτων] τῆς ἐπαφῆς καὶ ψαύσεως Γεννήματα Διὸς λέγει τὴν ἐπαφὴν ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς ἐτεκνοποίησεν· αὕτη γὰρ ἀντὶ σπέρματος ἤρκεσε.

850 δέον δὲ εἰπεῖν σπερμάτων, γεννημάτων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ποιουμένου τὸ ποιοῦν τέξεις] γεννήσεις κελαινὸν] μέλανα καρπώσεται] ἡγουν κτήσεται πλατύρρους] ὁ πλατὺ ἔχων ρεῦμα ἀρδεύει] διέρχεται, πιαίνει χθόνα] ἡγουν τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν ἄλλην Αἰθιοπίαν Πέμπτην γένναν τὸν Δαναὸν λέγει φεύγοντα εἰς Ἄργος διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῶν αὐτοῦ θυγατέρων τὸν γάμον συνάψαι τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου παισί.

853 γεγράφαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἑκάβῃ πεντηκοντόπαις] πεντήκοντα παίδων οὔσα οὐχ ἔκοῦς'] ἀλλ' ἄκουσα ἐλεύσεται] ἀφίξεται θηλυσπόρος] ἡγουν θήλεια συγγενῇ] συγγενικὸν γάμον] συνάφειαν ἀνεψιῶν] ἐξαδέλφων ἐπτοημένοι] περισπασμένοι καὶ τεταραγμένοι φρένας] τὸν νοῦν τῷ ἔρωτι Κίρκους ὠνόμασε τοὺς Αἰγύπτου υἱοὺς διὰ τὸ ἀρπακτικὸν αὐτῶν, πελείας δὲ τὰς Δαναοῦ θυγατέρας διὰ τὸ ἀφροδισιαστικόν· τοιαῦτα γὰρ καὶ ἐμφότερα τὰ ὄρνεα κίρκοι] ὀξύπτεροι οἷον ὄντες πελειῶν] περιστερῶν λελειμμένοι] ἀπολειφθέντες ἤξουσιν] ἐλεύσονται θηρεύοντες] ἀγρεύοντες οὐ θηρασίμους] ἐκεῖνοι γὰρ ἡγρεύθησαν ὑπ' αὐτῶν· ἀλλ' οὐκ αὐτὰς ἡγρευσαν φθόνον δὲ σωμάτων] ἡγουν φθονήσιν τοῖς αὐτῶν σώμασι καὶ ἀπολέσει αὐτὰ θεός] ἡ Ἀφροδίτη ἢ ἡ Τύχη Πελασγία] γῇ ἦτοι τὸ Ἄργος δέξεται] τὰ αὐτῶν σώματα θηλυκτόνῳ] αἱ Δαναΐδες γὰρ αὐτοὺς ὤλεσαν Ἄρει] πολέμῳ δαμέντων] δαμασθέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει] νυκτὸς γὰρ φυλαξάμεναι τούτους ἀνέϊλον αἰῶνος] τῆς κατ' αὐτὸν ζωῆς στερεῖ] στερήσει δίδηκτον] ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον ἡγουν δίστομον τοιάδ'] <τοιαύ> τη ἐχθροῦς] ἡγουν τὸν Δία καὶ τοὺς λοιποὺς ἔλθοι] ἡγουν αἰτία θανάτου γένοιτο τούτοις Κύπρις] ἦτοι γάμος Κύπρις θεὰ παρ' Ἑλλησιν ἔφορος τῆς συνουσίας καὶ τῶν γάμων καὶ τῶν ἀφροδισίων ἐπιστάτης.

864 λέγεται δὲ Κύπρις καὶ αὐτὸς ὁ γάμος καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους τῶν γαμούντων συνάφεια [μίαν] δὲ παίδων] <Ἑπερμνήστραν> Λιγγεῖ γὰρ μιγεῖσα ἔλεον ἔσχεν αὐτοῦ ἡμέρος] ἐπιθυμία, ἔρως ξύνευνον] τὸν Λιγγέα ἀπαμβλυνθήσεται] ἐξασθενήσει, μαλακισθήσεται ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ξίφους γνώμην] τὸν νοῦν δυοῖν δὲ θάτερον] ἐν τῶν δύο ὧν μέλλει ἐρεῖν βουλήσεται] θελήσει κλύειν] ἀκούειν, ὀνομάζεσθαι ἄνακτις] ἀσθενὴς μαιφόνος] ἡγουν μιανθεῖσα ἐν φόνῳ ἡγουν φονεύτρια αὕτη] ἡ Ἑπερμνήστρα τέξει] γεννήσει δεῖ] χρεῖα ἐστὶ ἐπεξελεῖν] διελεῖν καὶ εἰπεῖν τορῶς] σαφῶς καὶ κατὰ λεπτόν πορᾶς] ἡγουν τοῦ σπέρματος γε μὴν] δὲ τῇσδε] τῆς Ἑπερμνήστρας φύσεται] γεννηθήσεται θρασύς] ἀνδρεῖος ἡγουν ὁ Ἡρακλῆς τόξοισι] ἐν κλεινός]

ἔνδοξος πόνων] ἤγουν τῶν δεσμῶν λύσει] τοξεύσας τὸν τοῦμόν ἦπαρ ἐσθίοντα ἀετόν τοιόνδε] τοῦτο διαμέσου χρησμόν] μαντείαν ἢ παλαιγενῆς] ἢ γηραιά διήλθε] διηγῆσατο, εἶπεν Τιτανίς] ἢ ἐκ Τιτάνων καταγομένη ἡμέτερα ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀντιγράφων οὕτως εὗρηται· ὅπως δ' ἔχω, πῇ ταῦτα δῆ. ^[5]

875 καὶ μοι δοκεῖ τοιοῦτό τοι λέγειν, ὅπως δὲ ἔξω κατ' ἀντιχρονισμόν Ἀττικῶς, ἤγουν πῶς τὰ κατ' ἐμὲ ἔξει· καὶ πῇ ταῦτα δῆ, ἤγουν ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔσται δηλονότι. τουτέστι πότε πληρωθήσεται, μακροῦ λόγου ὑπάρχει εἰπεῖν ἤγουν διηγῆσασθαι ἔχω] ἤγουν ἔξω πῇ ταῦτα δῆ] ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔσται δηλονότι μακροῦ λόγου] ὑπάρχει εἰπεῖν] ἤγουν διηγῆσασθαι τ'] καὶ ἐκμαθοῦσα] ἤγουν μαθοῦσα κερδανεῖς] ὠφελήθησῃ ἐλελελελελελεῦ· σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων ἀναπαιστικῶν ι', ὧν τὸ α' καὶ δ' μονόμετρα, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τετραβράχους ἦτοι προκελευσματικοῦ καὶ ἀναπαίστου, τὸ δὲ δ' καθαρόν. ^[5]

877 τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ μέντοι δέκατον δίμετρόν ἐστι καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθιμιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν, ὡς ἀποθετικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος ἐλελελελελελεῦ] μίμημα θρήνου πεπονημένον σφάκελος] πάθος περὶ τὸν ἐγκέφαλον φρενοπληγεῖς] τὴν φρένα πλήττουσαι καὶ συγχέουσαι θάλπους'] ὑπεκκαίουσι ἄρδις] βέλος χρίει] κεντεῖ, νύττει ἄπυρος] μὴ ἔχων πῦρ λακτίζει] τύπτει Λακτίζει ἤγουν τύπτει ἦτοι παραφρονῶ καὶ τοῦ καθεστηκότος ἐξίσταμαι ὑπὸ τοῦ φόβου. ^[5]

881 φόβου γὰρ τῇ καρδίᾳ συμβάντος αὕτη παλλομένη τὰς γείτονας φρένας πλήττει· φρένες δὲ εἰσιν τὸ περὶ τὸ ἦπαρ ὑμενῶδες διάφραγμα, ὃ ὑπεζωκότα καλοῦσιν. ἢ ὅτι τῆς καρδίας πασχούσης ἀχλὺς ἀναθυμιάσεως πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἀνιούσα συνθολοῖ τὰς φρένας καὶ τοῦ καθεστηκότος ἐξίστησιν τροχοδινεῖται] περιφέρεται, δίκην τροχοῦ στρέφεται ὄμματ'] τὰ ἐλίγδην] περιστραμμένως δρόμου] τοῦ καθεστηκότος καὶ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ λύσεως] μανίας μάργῳ] μανικῶ, ὀρμητικῶ γλώσσης ἀκρατῆς] παραφρονοῦσα γὰρ καὶ παραπαίουσα λάλος ἦν θολεροὶ δὲ λόγοι· λόγοι δὲ προσκρούουσι πρὸς κύμασι στυγνῆς καὶ χαλεπῆς μανίας θαλεροὶ καὶ συγκεχυμένοι, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῆς μανίας ἀναταραχθεῖσα τὸν λογισμόν θολερούς λόγους προῖεμαι. ^[5]

885 θολεροὶ] συγκεχυμένοι παῖους' εἰκῇ] παραπαίουσιν ἤγουν παραφόρως καὶ ματαίως ἐξέρχονται τοῦ στόματος στυγνῆς] χαλεπῆς, λυπηρᾶς πρὸς] ἐν ἄτης] βλάβης ἦτοι τῆς μανίας Ante vers. ^[5]

887 στροφή κώλων θ' ἡμέτερον ἢ σοφὸς ἢ σοφός· τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικὰ ὡς εἴρηται· ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπωδική· τῆς μὲν οὖν στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ β' τερον προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ὁμοίου χοριάμβου καὶ συλλαβῆς· εἶη δὲ καὶ ἀναπαιστικὸν ἐφθιμιμερές. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β' τέρῳ ἐξ ἐπιτρίτου β' τέρου καὶ χοριάμβου. τὸ ε' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ κρητικοῦ ἦτοι ἀμφιμάκρου. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ η' προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου β' τέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου· τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κώλων ἐπιτρίτους ἔχει καὶ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας. τὸ θ' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνῃ ἡμέτερον περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐν γνώμῃ· ἦν γὰρ “ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ·” διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὅμοιον γὰρ χρὴ εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. νοεῖν δὲ χρὴ τὸ ἐβάστασεν, ἐν τῷ νῶ δηλονότι. ἐβάστασε δὲ εἶπε καὶ οὐκ ἐνόησεν, ὅτι οἱ νόμους τινὰς τιθέντες, οὐχ ἅμα τῷ νοῆσαι τούτους προφέρουσιν, ἀλλὰ πολὺν πρότερον καθ' ἑαυτοὺς μελετῶντες χρόνον καὶ

ἀνελίττοντες καὶ τὸ μὴ καλῶς ἔχον διορθούμενοι, οὕτω τούτους καὶ διὰ γλώττης ἐκφαίνουσιν ἵνα μή τις τούτοις ἀντειπεῖν ἔχοι Ἡ σοφὸς ἢ σοφὸς ἦν: τὸν Πιττακὸν λέγει, ὃν ποτέ τις βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν οὔσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτόν, τῆς δὲ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθεῖη ἀνὴρ, ἐρώτησε ποία γυναικὶ χρήσαιτο· τοῦ δὲ εἰπόντος μέτει πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίζοντας, ὃ ἔστι στρόμβους, καὶ παρ' αὐτῶν μαθήσῃ ποία ἂν χρῆση γυναικί, ἀπελθὼν ἐκεῖνος καὶ ἀκούσας τῶν παίδων πρὸς ἀλλήλους λεγόντων τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, τουτέστιν ἔλαυνε, καὶ τοῦ λόγου αἰσθόμενος τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί, ὡς τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξία ἦ] ὄντως ἦ] ὄντως σοφὸς] ἦν. ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦγουν ὁ Πιττακὸς ἐβάστασε] ἐν τῷ νῷ, ἦγουν ἐνόησε διεμυθολόγησεν] διὰ λόγου εἶπεν ὡς] ὅτι τὸ κηδεῦσαι] ἦγουν τὸ συγγένειαν ποιήσασθαι τινα καθ' ἑαυτὸν] ἦγουν οἷος αὐτός ἐστι ἀριστεύει] ἀριστόν ἐστι μακρῷ] καταπολύ διαθρυπτομένων] τρυφόντων, σοβούντων τῶν γέννα] ἦγουν τῶν εὐγενῶν μεγαλυνομένων] ἐπαιρομένων καὶ μεγαλαυχούντων χερνήταν] χειροτέχνην ἥτοι εὐτελεῖ ἔραστεῦσαι] ἐπιθυμῆσαι Ἐραστεῦσαι ἦγουν ἐπιθυμῆσαι, ἐρασθῆναι. ^[30]

893 τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ τὴν Ἰὼ ὁμιλῆσαι Διὶ τὰ ἐρωτικά καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα παθοῦσαν Ante vers.

894 ἀντιστροφή κώλων θ' μήποτε] μηδαμῶς λεχέων] ἦγουν ἐν λέχει κειμένην ἅμα τῷ Δί εὐνάτειραν] σύγκοιτον ἴδοισθε] ἴδετε πέλουσαν] ὑπάρχουσιν πλαθείην] πελάσαιμι, πλησιάσαιμι γαμέτᾳ] ἀνδρὶ τινὶ— οὐρανοῦ] ἦγουν τινὶ τῶν οὐρανίων θεῶν ἢ τῶν ἐξ Οὐρανοῦ καταγομένων ταρβῶ] φοβοῦμαι ἀστεργάνορα] ὃν οὐκ ἔστερξεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ζεὺς Ἡ σύνταξις οὕτω· ταρβῶ γὰρ καὶ φοβοῦμαι τὴν ἀστεργάνορα παρθενίαν τῆς Ἰοῦς, εἰσορώσα αὐτὴν δαπτομένην καὶ δαμαζομένην ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Διός. ^[5]

898 ἢ τὸ ἀστεργάνορα ἐπίθετον παρθενίας νοῶμεν. πᾶσα γὰρ παρθενία οὐ στέργει ἄνδρας· ἢ γὰρ μὴ πρὸς αὐτοὺς τὸ παράπαν συνάφεια οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ παρθενία ἐστίν. ἢ πρὸς μὲν τὸ ταρβῶ ὑποστικτέον, πρὸς δὲ τὸ ὀρώσα συναπτέον τὸ ἀστεργάνορα παρθενίαν εἰσορώς] βλέπουσα γάμῳ] τοῦ Διός δαπτομένην] δαμαζομένην δυσπλάνοις] κακῶς πλανώσαις ἀλατείαις] πλάναις ἅς Ἰοῖ περιέβαλεν Ante vers.

901 ἐπωδὸς κώλων θ' ἡμέτερον ἔμοι δ' ὅτι μὲν: τῆς παρούσης ἐπωδοῦ τὰ κῶλα θ'. τὸ α' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β' καὶ γ' καὶ δ' ποδὸς ἐκ χορείων. τὸ β' τερον παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' ὡν δύο καὶ ἱάμβου ἢ σπονδείου. τὸ γ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ δ' ὅμοιον καταληκτικὸν ἥτοι ἐφθημιμερές. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ τριῶν χορείων καὶ συλλαβῆς. τὸ ς' ἱαμβικὸν ὅμοιον πενθημιμερές, ἐκ δύο χορείων καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ η' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ θ' ἱαμβικὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος Supra vers. ἦγουν λίαν ὑπάρχει ἔμοι ὁ ὀμαλὸς καὶ ἴσος γάμος ἄφοβος οὐ δέδια] οὐ φοβοῦμαι τοῦτον τὸν ἴσον δηλονότι γάμον κρεισσόνων] μειζόνων ἔμοι ἄφυκτον] ὃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν προσδέρκοι] προσίδοι, θεάσαιτο Ἐς ἄπορα πόριμος· ἐφευρετικὸς μηχανῶν· ἔνθα γὰρ οὐ δύναται τις εὐρεῖν μηχανήν, οἱ θεοὶ εὐρίσκουσιν ἐρῶντες. ^[10]

903 καὶ μαρτυρεῖ Ζεὺς χρυσὸς γενόμενος καὶ καταρρυεὶς ἀπὸ τοῦ τέγους πρὸς τὴν Ἀκρίσιου Δανάην ἐντὸς οὔσαν πύργου χαλκοῦ. ὁ γὰρ πατήρ αὐτῆς Ἀκρίσιος χρησμὸν λαβὼν ὡς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καθελεῖ αὐτόν τῆς ἀρχῆς, καθεῖρξε τὴν παῖδα ἐς ἄπορα] εἰς ἀμήχανα πόριμος] πόρον καὶ μηχανὴν διδούς γενοίμαν] εἰ ὑπὸ Διὸς ἐρασθείην μήτιν] βουλήν ὅπα] ὅπου ἢ μὴν ἔτι Ζεὺς· αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι, καὶ οἱ λοιποὶ ἀμοιβαῖοι στίχοι, ἱαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρ' λγ', ὧν τελευταῖος “πέιθου, σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. ^[10]

- 907 " ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς ἦ] ὄντως ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς αὐθάδης] ὦν φρενῶν] ἔνεκα ἔσται] γενήσεται οἶον] μέγαν ἐξαρτύεται] ἐτοιμάζεται, κατασκευάζει ὃς] ὁ γάμος τυραννίδος] τῆς βασιλείας τ'] καὶ ἄϊστον] ποταπόν; ἀφανῆ τ'] καὶ τότε' ἤδη] ἐκ παραλλήλου κρανθήσεται] τελεσθήσεται ἐκπιτνῶν] ὑπ' αὐτοῦ ἐκπίπτων ἡρᾶτο] κατηρᾶτο αὐτῷ δηναιῶν] τῶν παλαιῶν καὶ ἀρχαίων μόχθων] τῶν δυστυχιῶν ἐκτροπήν] ἐκφυγὴν δύναιτ'] δυνηθείη σαφῶς] ἀληθῶς τάδ'] ἃ πείσεται ῥ] ῥτινι τρόπῳ] ἐκφυγή (first hand ἐκφύγοι) νῦν] δὴ θαρσῶν] ἐπαιρόμενος καὶ κομπάζων τοῖς—κτύποις] τοῖς ὑψηλοῖς ἤγουν ταῖς ἐν ὕψει ὑπ' αὐτοῦ γινομέναις βρονταῖς πιστός] θαρσαλέος, βέβαιος τινάσσω] κινῶν πύρπνουν βέλος] τὸν πῦρ πνέοντα κεραυνόν ταῦτ'] αἱ βρονταὶ καὶ ὁ κεραυνὸς ἐπαρκέσει] βοηθήσει μὴ οὐ] συνίζησις ἀτίμως] κακῶς καὶ μετὰ αἰσχύνῃς οὐκ ἀνασχετά] ὑπομονητὰ ἀλλ' ἀφόρητα τοῖον] τοιοῦτον παλαιστήν] ἀντίμαχον παρασκευάζεται] ἐτοιμάζει ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ] αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ καθ' ὑπερβατὸν δυσμαχώτατον] δυσκαταγώνιστον κρείσσον'] ὑπερτέραν, πλεον τὸ καυστικὸν ἔχουσιν Supra vers. ^[5]
- 923 ἤγουν καὶ κτύπον εὐρήσοι ὑπερβάλλοντα καὶ νικῶντα τὸν καρτερόν καὶ ἰσχυρόν κτύπον τῆς βροντῆς τινάκειραν] ἥτις τὴν γῆν σειεῖ νόσον] ἐκ πάθους γὰρ τ <οιοῦτο> σεισμοὶ γίνονται Supra vers.
- 925 ἤγουν κἂν τῷ Ποσειδῶνι βοηθῶ χρήσαιτο, οὐδ' οὗτος ἀνύσει τι σκεδᾶ] ἀφαν <ἴσει> πταίσας] προσκρούσας τῷδε] τῷ παλαιστῇ πρὸς] παρὰ κακῶν] ὧν μέλλει πείσεσθαι (τῷδε, πρὸς κακῶν:) Τὸ πρὸς κακῶν ἢ παρὰ τῶν κακῶν αὐτοῦ τουτέστι διὰ τὰ κακὰ αὐτοῦ ἐμπέση γὰρ ἂν τῇδε τῇ δυστυχίᾳ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ.
- 926 ἢ πρὸς τῶν κακῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προσπταῖσαι καὶ δυστυχεῖν καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον, ὑπόστιξον εἰς τὸ πρὸς κακῶν, πρὸς δὲ τὸ β τερον εἰς τὸ τῷδε ὅσον τό τ'] ἐστὶ κεχωρισμένον ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν] ἤγουν τὸ εἶναι τινα ἄρχοντα καὶ τὸ εἶναι δοῦλον δίχα] κεχωρισμένον θῆν] παραπληρωματικὸς σύνδεσμος τὸ θῆν. ^[5]
- 928 δὴ ἐπιγλωσσᾶ] καταβοᾶ τελεῖται] τελεσθήσεται λέγω πρὸς] καὶ σὺν τούτῳ βούλομαι] θέλω προσδοκᾶν] ἐλπίζειν τινα χρῆ] πρέπει Ζηνὸς] τοῦ Διὸς τινά] ἄλλον τῶνδε] ὧν λέγω, ἢ ὧν ἐγὼ πάσχω δεικτικῶς δυσλοφωτέρους] ὑψηλοτέρους καὶ ἀφορητοτέρους ταρβεῖς] εἰς φόβον πίπτεις τοιάδ'] ἤγουν τολμηρὰ ἐκρίπτων] ἐκπέμπων ἀκρατῶς ῥ] ῥτινι, ἐμοὶ οὐ μόρσιμον] οὐ μεμοιρασμένον ἀλλ'] ἦν μὴ ἀποθάνῃς ἄθλον] κάματον τοῦδε] οὐ ἔχεις ἄθλον ἀλγίω] ἀλγεινότερον πόροι] παράσχοι ὃ δ'] ὁ Ζεὺς πάντα] ὅσα ἂν ποιήσῃ προσδοκητὰ] ἐλπιστὰ προσκυνοῦντες] ἤγουν τιμῶντες καὶ σεβόμενοι Ἀδράστειαν] θεὰν τιμωρουμένην τοὺς ἀλαζόνας σοφοί] εἰσὶν Ἀδράστεια θεὰ ἔφορος μέμψεως.
- 936 λέγει οὖν ὡς οἱ μὴ μεμφθῆναι σπουδάζοντες φρόνιμοί εἰσιν. λέγοιτο δ' ἂν Ἀδράστεια ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ διδράσκω, ἦν οὐδεὶς δύναται ἐκφυγεῖν, οὐδεὶς γὰρ ἄμειπτος σέβου] τίμα θῶπτε] κολάκευε τὸν κρατοῦντ'] τὸν ἄρχοντα Τὸ αἰ πρὸς τὸ σέβου, καὶ οὐ πρὸς τὸ κρατοῦντα. ^[5]
- 937 πῶς γὰρ ἔμελλε Προμηθεὺς κρατοῦντα αἰετὸν Δία λέγειν, ἐπεὶ τάχιστα τοῦτον ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς διατείνεται; εἰ δὲ καὶ πρὸς τὸ κρατοῦντα βούλει συνάψαι, ἐκδέξῃ τὸν λόγον κατ' εἰρωνεῖαν εἰρήσθαι ἔλασσον] ὀλίγον μὴδὲν] οὐδὲν μέλει] φροντίς ἐστὶ δρᾶτω] πραττέτω ὃ βούλεται κρατεῖτω] ἀρχέτω τόνδε] κατὰ τὸν βραχύν] τὸν ὀλίγον ὅπως] ὥσπερ δαρὸν] ἐπιπολύ ἄρξει] ἄρχων ἔσται Δέον θεῶν εἰπεῖν, θεοῖς εἶπεν Ὀμηρικῶ ζήλῳ ἐκεῖνος γὰρ ἦνασσε τοῖς Ἀχαιοῖς λέγει. ^[5]
- 940 ἔστι δὲ πλαγιασμός ἀλλ'] τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ πάντως σὺναπτε τρόχιν] ἄγγελον Τρόχιν λέγει τὸν ἄγγελον ἀπὸ τοῦ τρέχειν.

- 941 δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προσταττόμενα παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοῦ τυράννου] τοῦ βασιλέως τοῦ νέου] ἡγουν τοῦ Διὸς διάκονον] ὑπρέτην πάντως] ἴσως ἢ ἀληθῶς καινὸν] νέον ἀγγελῶν] μηνύσων ἐλήλυθεν] ἦλθεν ἡμέτερον σοφιστῆς ὁ ῥήτωρ, ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων ἐτέρους, ὁ ἀπατεῶν, ὅθεν σοφιστὴν κακίας τὸν διάβολον λέγουσι, καὶ ὁ πλάσματά τινα γράφων, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα καὶ γεγονότα παριστῶν· τινὲς δὲ καὶ φιλοσόφους τοὺς πρὸς χάριν καὶ κατὰ ῥήτορας γράψαντας σοφιστὰς ὀνομάζουσιν, ὅποιοί εἰσιν ὧν τοὺς βίους ἀναγράφει Φιλόστρατος τὸν σοφιστὴν] τὸν σοφίαν ὑποκρινόμενον, ἢ ἀπατεῶνα ὑπέρπικρον] ἡγουν λίαν πικρὸν ἡμέροις] ἡγουν τοῖς ἐφημέροις, τοῖς ἀνθρώποις πορόντα] παρασχόντα πατὴρ] ὁ Ζεὺς ἄνωγε] ἐκέλευσεν ζ'] τὸ σε πάλιν τέθεικεν ἐπαναλήψεως συνηθεία κομπεῖς] μετὰ κόπμου λέγεις αὐδᾶν] λέγειν πρὸς ὧν] καὶ ἐκείνους ἐκπίπτει] ἡγουν ἐκπεσεῖται κατὰ ἀντιχρονισμόν μέντοι] δὲ αἰνικτηρίως] αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς αὐθ' ἕκαστα] αὐτὰ ἕκαστα· διὸ καὶ ὀξύνεται φράζε] λέγε Μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοῦς· εἰ γὰρ ἀσαφῶς εἶποις, πέμψει με πάλιν πρὸς σέ· ὁ Ζεὺς ἵνα σαφῶς εἴπῃς Προμηθεῦ] ὧ προσβάλης] ἡγουν προξενήσης τοιούτοις] τοῖς ἀσαφέσιν μαλθακίζεται] ἀπατᾶται, χαυνοῦται, παράγεται σεμνόστομος] κατ' εἰρωνεῖαν ὁ λόγος. ^[5]
- 953 ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ οἰήσεως γέμων φρονήματος] ἐπάρσεως πλέως] πεπληρωμένος ὁ μῦθος] ὁ λόγος τούτου ὑπρέτου] δούλου, ἀγγέλου νέον νέοι] νεωστί· οὐ γὰρ ἀρχαία ὑμῖν ἡ βασιλεία κρατεῖτε] ἄρχετε δοκεῖτε] νομίζετε Ἐπειδὴ ναίειν εἶπεν, ὁ δὲ ναίων ἐντὸς τείχους ναίει, διὰ τοῦτο πέργαμα εἶπε· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν.
- 956 πέργαμα γὰρ κυρίως λέγεται τὰ ὑψηλὰ τεῖχη, τουτέστι τὰ ὑπὲρ γῆν ὄντα καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενα ναίειν] οἰκεῖν ἀπενθῇ] ποταπά; δέον εἰπεῖν ἀπενθῶς, ὁ δὲ πρὸς τὸ πέργαμα τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν πέργαμ'] ἡγουν τὸν οὐρανὸν δισοῦς] τὸν Οὐρανὸν καὶ τὸν Κρόνον τυράννους] βασιλεῖς ἡσθόμην] ἡγουν ἔγνων, εἶδον κοιρανοῦντ'] βασιλεύοντα ἐπόψομαι] ἐκπεσόντα ἴδω αἴσχιστα καὶ τάχιστα] ἡγουν ἀτίμως καὶ ταχέως μὴ] μὴ ἄρα ταρβεῖν] φοβεῖσθαι ὑποπτήσσειν] ὑποστέλλεσθαι τοὺς νέους θεοὺς] ἡγουν τὸν Δία καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πολλοῦ] μέρους τοῦ παντός] ἡγουν οὐδαμῶς φοβοῦμαι τούτους κέλευθον] ὁδὸν ἐγκόνει] ἡγουν σπουδαίως τρέχε πεύση] μαθήσῃ ἄν· ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἄν σύναπτε (the verse has ἄν ἱστορεῖς) ἱστορεῖς] ἐρωτᾷς Ἱστορῶ τὸ ἐρωτῶ, ὡς ἐνταῦθα· τὸ ἱστορίαν τινὰ διηγοῦμαι· καὶ τὸ βλέπω, ὡς παρ' Εὐριπίδη· "οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν εἰ κατ' ὄμματα ἐξιστόρουν" (Ores. ^[5])
- 963 288) τοιοῖσδε] τοιούτοις καὶ πρίν] ὅτε τὸ πῦρ κέκλοφας αὐθαδίσμασιν] κομπάσμασιν· ἔλεγες γὰρ ὡς δικαίως κέκλοφας τάσδε] ἐν αἷς νῦν τυγχάνεις πημονὰς] βλάβας, τιμωρίας καθώρμισης] ὥσπερ εἰς λιμένα τινὰ ἐνέβαλες Τῆς σῆς λατρείας· τουτέστιν οὐκ ἐθελήσω τῷ Διὶ λατρεύειν ὥσπερ σὺ ἢ πάσχειν οὕτω κακῶς.
- 966 τοῦτο δὲ διὰ τῆς κατασκευῆς δηλὸν ποιεῖ. ἐπὶ τοῦ ἀλλάττω δὲ οὐ μόνον τὸ διδόμενόν ἐστι γενικὴ καὶ τὸ λαμβανόμενον αἰτιατικὴ, ἀλλὰ καὶ τοῦμπαλιν, ὡς κἀνταῦθα, καὶ παρ' Ὀμήρῳ· χρύσεια χαλκείων (Z 236) ἠλλάξατο. ἐκεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος χρύσεια δοὺς χάλκεα ἔλαβεν λατρείας] δουλείας δυσπραξίαν] ἡγουν τὴν τιμωρίαν ἐπίστας'] γίνωσκε ἀλλάξαιμ'] ἀντιδοίην κρεῖσσον] ἐστὶν οἶμαι] ὑπολαμβάνω λατρεύειν] δουλεύειν ἡγουν προσταλαιπωρεῖν φῆναι] φανῆναι πιστὸν] βέβαιον ἄγγελον] ἡγουν ὑπρέτην Οὕτως ὑβρίζειν· ἢ τὸν Ἑρμῆν λέγει, οὗτος γὰρ πρόσθεν τοῦτον ὑβρίσας τοιαῦτα παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν, ἢ ὑβρίζοντας λέγει πληθυντικῶς τὸν Δία, ἢ εἰ βούλει γε ἀμφοτέρους· διὸ καὶ πληθυντικῶς εἴρηται καὶ ἀμφοτέρων γὰρ ὕβριν ὁ λόγος ἔχει, τοῦ μέν, ὡς δούλου, τοῦ δέ, ὡς οὐκ ἀξίου ὄντος πιστοῦς ὑπρέτας ἔχειν χρεῶν] πρέπον χλιδᾶν] τρυφᾶν καὶ εἰς οὐδὲν ταῦτα λογίζεσθαι τοῖς παροῦσι πράγμασιν] ἡγουν ταῖς προσούσαις σοι νῦν δυστυχίαις χλιδῶντας] τρυφῶντας ὧδε] οὕτως ἦ] ἄρα συμφοραῖς] αἷς πάσχεις ἐπαιτιᾷ] ἐπὶ τούτοις αἰτιᾷ ἀπλῶ] σαφεῖ ἐχθαίρω] μισῶ παθόντες] παρ' ἐμοῦ κακοῦσι]

κακοποιούσι ἐκδίκως] ἀδίκως Εἰκότως εἶπε τὸ κλύω καὶ οὐχ ὀρώ· ἀκούσας γὰρ αὐτοῦ ἀπαιδεύτους λόγους κατὰ τῶν θεῶν προάγοντος ἐνταῦθα τουτὶ συνεπέρανεν κλύω] αἰσθάνομαι μεμνηνότε'] μαινόμενον οὐ μικρὰν] ἀλλὰ μεγάλην νόσημ'] ἐστί στυγεῖν] μισεῖν Εἷς φορητός· ἤγουν εἰ τοσοῦτοις κακοῖς συνὼν θρασύνῃ, τί ποτ' ἂν ἔδρασας εὐτυχῶν εἷς] οὐκ ἂν εἷς εἰ πράσσοις] ἤγουν ἔπραττες τόδε] τὸ οἶμοι οὐκ ἐπίσταται] οὐ γινώσκει ἐκδιδάσκει] ὥστε κάκεινος τοῦτο μαθήσεται ὁ γηράσκων] ὁ παλαιούμενος Οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι· ἐπειδὴ δυστυχῶν οὐχ ὑποκλίνῃ ταῖς συμφοραῖς, ἀλλὰ τοῦ Διὸς καταφέρῃ, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σοῦ μεῖζον ἰσχύει σύ γ' οὐπω] ἤγουν πολλῶν ἐτῶν ὧν οὐδέπω ἐφρόνησας ἐπίστασαι] γινώσκεις γὰρ] εἰκότως λέγεις προσηύδων] ἤγουν προσεφώνουν ὑπηρέτην] δοῦλον ἔοικας] φαίνῃ πατήρ] ἤγουν ὁ Ζεὺς Καὶ μὴν ὀφείλων· εἰπόντος τοῦ Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Προμηθεά ὡς ἔοικας οὐδὲν ἐρεῖν ὧν χρῆζει πατήρ, οὗτος εἰρωνευόμενός φησι πρὸς αὐτόν, καὶ μὴν ὀφείλων καὶ χρεωστῶν αὐτῷ χάριν τίνοιμι ἂν καὶ ἀνταποδοίην· ὅπερ ὁ Ἑρμῆς γνοὺς ἐν εἰρωνείᾳ ῥηθέν, οὐ γὰρ ὠφείλε Προμηθεὺς οὐδοτιοῦν τῷ Δίῃ, αἰτιᾶται τοῦτον κερτομήσαντα καὶ εἰρωνευσάμενον αὐτὸν ὡς παῖδα, ὥσπερ ἂν εἰ μὴδὲν ἐπήσθετο ὅτι ψεύδεται. ^[5]

985 τινὲς δὲ τὸ παῖδα ἀντὶ τοῦ δοῦλον νοοῦσιν, ἵν' ἢ ὁ λόγος διὰ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ δουλείαν, ὅτι σὺ μὲν ὡς δοῦλος πάντα ὀφείλεις ὑπηρετεῖν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ οὐ. ὅπερ ἐξελέγχεται διὰ τῆς τοῦ Προμηθεὺς κατασκευῆς καὶ μὴν] ἐν εἰρωνείᾳ ὁ λόγος ὀφείλων] χρεωστῶν τίνοιμ'] ἀποδοίην ἐκερτόμησας] ὠνείδισας δῆθ'] τάχα παῖδ'] νήπιον, νέον οὐ γὰρ] ναὶ παῖς] νήπιος τοῦδ'] τοῦ νηπίου ἀνούστερος] ἀνοητότερος προσδοκᾷς] ἐλπίζεις πευσεῖσθαι] μαθεῖν αἴκιςμ'] κόλασις προτρέπεται] παρακινήσει γεγωνῆσαι] εἰπεῖν πρὶν ἂν] ἤγουν πρὶν ἂν τοῦ προσόντος ἐμοὶ δεσμοῦ ἐκλυθῶ πρὸς ταῦτα] ἤγουν διὰ ταῦτα αἰθάλουσα φλόξ] καυστικός, ἤγουν ἀστραπαὶ τε καὶ κεραυνός λευκοπτέρῳ] ἤγουν λευκῇ νιφάδι] χιόνι βροντήμασιν] ἤγουν σεισμοῖς Ἐπειδὴ αἱ βρονταὶ ἄνωθεν γίνονται ῥηγνυμένων νεφῶν, διὰ τοῦτο βροντήμασι χθονίοις εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τῷ τὴν γῆν κινοῦντι σεισμῷ κυκάτω] ὁ Ζεὺς καὶ ταρασσέτω] ἐκ παραλλήλου γνάμψει] ἐπικλάσει, ἀλλάξει τῶνδε] τῶν βροντῶν καὶ σεισμῶν φράσαι] εἰπεῖν αὐτῷ πρὸς οὐ] παρ' οὔτινος χρεῶν] ἀποκείμενον ἐκπεσεῖν] ἐκβληθῆναι τυραννίδος] τῆς βασιλείας ὅρα] βλέπε νῦν] δὴ ταῦτ'] ἃ φῆς ἀρωγὰ] βοηθοῦντα, ὠφέλημα· κερδαίνεις γὰρ οὐδὲν ταῦτα λέγων ὥπται] τεθέαται πάλαι] ἐξ ἀρχῆς τάδε] ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦμαι ἐκ λόγων τὰς παρούσας πημονὰς] ἤγουν ἅφ' ὧν ἀσχεῖς κακῶν μάθε φρονεῖν ὀχλῆς] ἐνοχλεῖς ὅπως] ὥσπερ παρηγορῶν] παρ' ἃ φρονῶ πείθειν ἐπιχειρῶν Κῦμ' ὅπως παρηγορῶν· ἤγουν ὥσπερ παρὰ κῦμα ἀγορεύων καὶ λέγων. ^[10]

1001 παροιμία γάρ ἐστιν, ὥσπερ εἰς κῦμα λαλῶν, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων. ὡς γὰρ κῦμα προσκροῦον ἀεὶ παραλίαις πέτραις οὐδὲν ἀνύει ἀλλὰ μάτην πονεῖ, οὕτως οὐδ' αὐτός, φησὶν, ὀχλῶν μοι ἀνύσεις τι ὥστε ἃ χρῆζεις ἀκοῦσαι *Supra vers.* ^[5]

1002 ἤγουν ἐννόησον ὡς οὐδέπω ἐγὼ θηλυθῶ φοβηθεὶς γνώμην] ἐπεὶ σκληρός ἐστι θηλύνους] θῆλυς τὸν νοῦν, ἤγουν μαλακὸς καὶ ὑπέικων αὐτῷ λιπαρήσω] παρακαλέσω τὸν μέγα] τὸν μεγάλως στυγούμενον] μισούμενον ὑπ' ἐμοῦ γυναικομίμοις] γυναικα μιμουμένοις ὑπτιάζμασιν] ἤγουν ἐκτάσεσιν ὑπτίαις χειρῶν δέω] ἐλλείπω λέγων ἔοικα· τουτέστιν ἐπειδὴ οὐ πείθη τοῖς ἐμοῖς λόγοις, φαίνομαι καὶ ἄλλα πολλὰ λέγων ματαίως καὶ ἀνονήτως λέξιν ἔοικα] φαίνομαι ἐρεῖν] λέξιν *Supra vers.*

1008 ἤγουν ἐνδίδως ὥσπερ τὰ ὑπὸ ὕδατος μαλθακίζόμενα σκληρὰ οὐδὲν] οὐδαμῶς λιταῖς] ταῖς ἐμαῖς παρακλήσεσιν στόμιον] τὸν χαλινόν νεοζυγῆς] νεωστὶ ὑπελθὼν τῷ ζυγῷ πῶλος] ἡμίονος, ἵππος βιάζῃ] ἤγουν βία ἤκεις ἡνίας] ἤγουν τὴν ἰσχὺν τοῦ Διὸς ἀτάρ] δὲ σφοδρύνῃ] θρασύνῃ, κομπάζεις ἀσθενεῖ] ἀδυνάτῳ σοφίσματι] ψευδεῖ ἀπάτῃ ἣν περὶ Διὸς λέγεις *Ante vers.*

1012

γνωμικόν αὐθαδία] ἡ ἀλαζονία φρονοῦντι μὴ καλῶς] ἤγουν τῷ ἄφρονι αὐτὴ καθ' αὐτήν] ἐὰν μὴ καὶ ἕξωθεν προσλάβῃ ἰσχὺν πρὸς δυνατοῦ τινος σθένει] δύναται σκέψαι] ἐννόησον, σκόπει ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις] ὥστε εἰπεῖν ἅπερ βούλεται ὁ Ζεὺς χειμῶν] ζάλη καὶ ταραχὴ τρικυμία] ἤγουν κλύδων ἔπεις] ἐπελεύσεται, καταλήψεται ἄφυκτος] ἦν οὐ δυνήσῃ ἐκφυγεῖν ὀκρίδα] τραχεῖαν καὶ χαλεπὴν φάραγγα] ἤγουν τὸ ὅρος κεραυνία φλογί] ἤγουν κεραυνῷ πατήρ] ὁ Ζεὺς σπαράξει] διαρρήξει τήνδε] ἐν ἧ δέδεσαι δέμας] τὸ σὸν σῶμα ἀγκάλῃ] τὸ κοῖλωμα ἤγουν ἐντὸς αὐτῆς κρυβήσῃ βαστάσει] ἤγουν δέξεται μακρὸν δὲ μήκος] ἤγουν πολὺ· τουτέστι πολλοὺς χρόνους ἐκτελευτήσας] ἐκτελέσας ἐντὸς ἄψορρον] ὀπισθορμήτως εἰς φάος] εἰς τὸ φῶς Ὁ ἀετὸς ἀνάκειται τῷ Διὶ ὡς ζῶον βασιλικόν· κύνα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τὸ ἀρπακτικόν, ἢ διότι ἀναιδῶς ἔμελλε τῷ Προμηθεῖ ἐπιτίθεσθαι.

1022 ὃν ἐτόξευσεν Ἡρακλῆς ὅτε τὸν περὶ τῶν μῆλων ἄθλον ἐπόνει, ὃς ἐνδέκατος ἦν αὐτῷ. ἴσθι δὲ ὡς διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τὸ Προμηθέως ἦπαρ τῷ ἀετῷ βιβρωσκόμενον, ἀνεπληροῦτο πάλιν ἐν νυκτὶ καὶ ἄρτιον ἦν. ἄρταμος δὲ ἐστὶ κυρίως ὁ δαιτρὸς ὁ τὰ ἄρτια καὶ ὀλόκληρα τέμνων, καὶ ἀπὸ τούτου διαρταμέω διαρταμῶ τὸ τέμνω καὶ κατακόπτω πτηνός] πετόμενος οὐχὶ πεζός δαφρινός] λίαν φονικός λάβρος] λίαν βαρὺς καὶ μάργος διαρταμήσει] κατακόψει, ῥήξει σώματος] τοῦ σοῦ ῥάκος μέγα] ἤγουν τὸ δέρμα τοῦ μεγάλου σώματος ἄκλητος] αὐθόρμητος ἔρπων] ἐρχόμενος δαιταλεὺς] δαιτυμὼν πανήμερος] ἤγουν διὰ πάσης τῆς ἡμέρας κελαινόβρωτον] ἤγουν τὸ μέλαν ἦπαρ] τὸ σὸν ἐκθοινησεται] καταφάγοι τοιοῦδε μόχθου] τῆς τοιαύτης δυστυχίας τέρμα] τέλος μήτοι] μηδαμῶς προσδόκα] ἔλπιζε Μήτοι προσδόκα ἤγουν μὴ ἀπαλλαγὴν ἔλπιζε τῆς συμφορᾶς, εἰ μὴ τις τῶν θεῶν θελήσει κινδυνεῦσαι, βουλόμενος ἀπαλλάξαι σε τῶν κακῶν. ^[5]

1026 τοῦτο δὲ οὐδέποτε ἔσται, ὥστ' οὐδ' (ὡς τοῦδ') αὐτός, εὖ ἴσθι, λελύση *Supra vers.* ^[5]

1027 ἤγουν πρὶν ἂν τις τῶν θεῶν διαδέξῃται τὴν σὴν τιμωρίαν· ὁ οὐκ ἂν γένοιτό ποτε εἰς ἀναύγητον] ἤγουν εἰς τὸν σκοτεινὸν καὶ μὴ αὐγὴν τινα ἔχοντα φωτός.

1028 μολεῖν] ἐλθεῖν κνεφαῖα] σκοτεινά ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ] ἤγουν εἰς τὸν βαθὺν Τάρταρον πρὸς ταῦτα] ἤγουν διὰ ταῦτα βούλευ'] σκόπει τὰ συμφέροντά σοι ὡς] ὅτι πεπλασμένος] ἤγουν ψευδής Τὸ κόμπος εἶπε κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως δόξαν· ὦετο γὰρ Ἑρμῆν μάτην πρὸς αὐτὸν ταῦτα κομπάζειν ὁ κόμπος] ἤγουν οἱ μετὰ κόμπου λόγοι λίαν γ' εἰρημένος] ἤγουν ἀληθὴς καὶ οὐ μάταιος ψευδηγορεῖν] ψευδῇ λέγειν· ἐκεῖνος γὰρ προσέταξέ μοι ταῦτά σοι φάναι τὸ Δῖον] τὸ τοῦ Διός, ἤγουν ὁ Ζεὺς πᾶν ἔπος] ἤγουν πάντα λόγον ὃν ἂν εἴποι τελεῖ] πληροῖ, ὥστε τελέσαι καὶ ἃ κατὰ σοῦ εἴρηκεν ἀπταίνει] σκόπει φρόντιζε] τοῦ λυσιτελοῦντος αὐθαδίαν] ἀλαζονείαν.

1034 Ἰωνικόν ἄμεινον] βέλτιον πρᾶγμα ἡγήσῃ] λογίσῃ Ἑρμῆς] ὁ οὐκ ἄκαιρα] ἀλλ' ἔγκαιρα καὶ ἀναγκαῖα ἄνωγε] ἤγουν εἶπεν τὴν αὐθαδίαν] τὴν ἀλαζονείαν καὶ ἀπειθείαν μεθέντ'] ἀφέντα ἐρευνᾶν] ζητεῖν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν] τὴν φρόνιμον· φρόνησις γάρ ἐστὶ τὸ καλῶς βουλευέσθαι.

1039 *Ante vers.* γνωμικόν πείθου] καταπείσθητι σοφῷ] οἷος αὐτὸς εἶ αἰσχροὺς] ὁ κοινῶς λέγουσιν ἄσχημον ἀμαρτάνειν] ἤγουν μὴ καλῶς βουλευέσθαι ἡμέτερα εἰδότεί τοί μοι· ἡ συστηματικὴ αὕτη ἔκθεσις τοῦ δράματος κώλων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν νς', ὧν τὰ μὲν εἰσι δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ θ', τὸ ιδ', τὸ λα', τὸ λε', τὸ μ', καὶ τὸ μδ' μονόμετρα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων δίμετρα καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῇ, ὧν τελευταῖος καὶ παντὸς τοῦ δράματος, “ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω”. ^[5]

1040 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς ἢ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα καὶ οἶον ἐπισφραγίζουσα εἰδότη] γινώσκοντι τὰς δ' ἀγγελίας] τὰ τοῦ Διὸς προστάγματα ἐθώυξεν] ἀγρίως

καὶ αὐθαδῶς εἶπεν ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν] ὡς ἐγὼ παρὰ τοῦ Διὸς ἀεικέ[s] ἀπρεπές πρὸς ταῦτ'] διὰ ταῦτα ἀμφήκης] διόλου καυστικός ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένων ξιφῶν.

1044 ἀμφήκη τὸν κεραυνὸν εἶπεν, ὡς ἀμφοτέρωθεν καίοντα. μεταφορικῶς δὲ καὶ βόστρυχον λέγει διὰ τὸ δίκην βοστρύχου πίπτειν τὸν κεραυνόν. σφάκελος δέ ἐστι κυρίως ὁ σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου, ἐξ οὗ καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία αἰθέρ] ὁ ἀήρ ἐρεθιζέσθω] κινείσθω σφακέλῳ] συστροφῇ καὶ ταραγμῷ χθόνα] τὴν γῆν πυθμένων] τῶν θεμελίων αὐταῖς] σὺν πνεῦμα] ἄνεμος κραδαίνει] ἤγουν κραδαινέτω καὶ κινεῖτω πόντου] τῆς θαλάσσης τραχεῖ] σφοδρῷ ῥοθίῳ] ῥέυματι συγχώσειεν] συγχωσάτω ἐμέ διόδους] εἰς τὰς διεξόδους, τὰς πορείας κελαινὸν] σκοτεινὸν ἄρδην] ὁμοῦ ῥίψειε] ῥιψάτω στερραῖς] ἰσχυραῖς, βιαίαις δίναις] συστροφαῖς εἰώθασιν οἱ πρὸς τὰ ἄνω τι ῥίψειν βουλόμενοι τοῦτο περιδινεῖν καὶ περιστρέφειν πρῶτον ἐν ταῖς χερσίν, εἴτ' ἀφίεναι, ὡς ἂν εἰς ὅσον ἔξεστιν ὕψος ἀνελθὸν ἀξίαν ὑποσταίῃ τὴν πτώσιν. [5]

1052 τοῦτο γοῦν κἀνατῦθα, φησί, περιδινήσας τοῦμὸν σῶμα, ῥιψάτω ἐν ἰσχυραῖς ἀνάγκαις εἰς οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ εἰς τὸν Τάρταρον. διὰ τοῦτο δὲ Τάρταρον εἶπεν, ἐπεὶ εἰ πρὸς οὐρανὸν αὐτὸν ἔρριψεν ἀνάλογον ἂν καὶ τὴν πτώσιν ὑπέστη, οὐ μόνον τῷ ὕψει τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ ῥίψαντος πάντως] ἀληθῶς οὐ θανατώσει] ἀθάνατος γὰρ εἰμι τοιάδε μέντοι] τῶν μὲν φρονίμων καλοὺς ἂν ἀκούσαις λόγους μέντοι] δὲ φρενοπλήκτων] τῶν τὰς φρένας πληγέντων, τῶν μανικῶν τ'] καὶ τί γάρ] ἤγουν οὐδὲν παραπαίειν] μαίνεσθαι αὐτόν ἡμέτερον ἦν τοῦδ' ἀτυχῇ· τοῦτο οὕτως εἴποις· ἦν ἀτυχῇ ὁ Προμηθεὺς δηλονότι τοῦδε, ἤγουν τοῦ μὴ παραπαίειν. [5]

1057 πρὸς γὰρ τὸν χορὸν ποιεῖται τὸν λόγον, τί τῶν μανιῶν χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσιν· οὐδὲν δηλονότι· ἤγουν εἰ μὴ μαινόμενός ἐστιν ἀλλὰ σωφρονεῖ, τί δῆτα οὐκ ἐνδίδωσι τῆς μανίας, ἀλλὰ τοιαῦτα οἷα οἱ μαινόμενοι φθέγγεται ἀντιστάμενος πρὸς τὸν Δία. οἱ δὲ γράφοντες εἰ τὰδ' εὐτυχῇ, οὐκ ἴσασι, οἶμαι, τὰ περὶ τῶν μέτρων. εἴρηκε δὲ τοῦτ' ἀσυνδέτως ὡς ἔστιν ἔθος αὐτῷ. ὅτι δὲ πρὸς τὸν χορὸν ποιεῖται τὸν λόγον, δηλοῖ τὸ ἐξῆς τοῦδ'] τοῦ μὴ παραπαίειν ἀτυχῇ] οὗτος χαλᾷ] ἐνδίδωσιν μανιῶν] ἤγουν οὐδὲν ὑμεῖς] οἱ τοῦ χοροῦ πημοσύναις] δυστυχίαις συγκαμνουςαι] συμπονοῦσαι τόπων] ἐκ τῶν τόπων τῶνδε μετὰ που χωρεῖτ'] μεταχωρεῖτε· εἰκότως δὲ πεποίηκε τὸ ὑπερβατὸν κίνησιν παρεγγυώμενος καὶ μετανάστασιν τῷ χορῷ θοῶς] ταχέως μὴ] ἵνα μὴ ἡλιθιώσῃ] εἰς ἀναισθησίαν ἄξῃ μύκημ'] κτύπος ἀτέραμνον] σκληρὸν καὶ σφοδρὸν φώνει] λέγε παραμυθοῦ] παράπειθε πείσεις] καταπεῖσεις ἐμέ τλητὸν] ἀνεκτὸν ἡμῖν· οὐ γὰρ καταλείψω αὐτόν παρῆσυρας] ἐξήνεγκας, παρῆσυρης εἰπεῖν κακότητ'] κακίαν· τὸ γὰρ προδιδόναι τοὺς φίλους εἰς τοῦτο φέρει τοῦδ'] τοῦ Προμηθέως χρῆ] ἀπόκειται τούτῳ Ante vers. [10]

1068 γνωμικὸν προδότας] τῶν φίλων ἔμαθον] ἐδιδάχθην παρὰ τῶν οὕτω φρονούντων νόσος] νόσημα γὰρ ψυχῆς ἐστὶ τοῦτο αἵσχιστον τῆσδ'] τῆς προδοσίας ἀπέπτυσα] ἀπεβαλόμην· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀποπτύοντων τὸν ἐν τῷ στόματι σίελον ἄτ'] ἄτε ἤγουν ἄπερ πρὸς ἄτης] ἤγουν μὴ βλάβην σχοῦσαι θηραθεῖσαι] ἀγρευθεῖσαι τύχην] τὴν θεάν ποτ'] ἄρα ὡς] ὅτι Ζεὺς] ὁ ἀπρόοπτον] ἄσκοπον, ἀνέλπιστον εἰσέβαλεν] ἐκ παραλλήλου τὰ εἰς μὴ δῆτ'] μηδαμῶς εἶπητε τοῦτο ὑμᾶς αὐτὰς] ἐμβαλεῖτε εἰδυῖαι] γινώσκουσαι ἐξαίφνης] ἀφανῶς, ἀπροσδοκῆτως λαθραίως] κεκρυμμένως ἀπέραντον] ἀτελές, ἀδιεξόδευτον δίκτυον] ἤγουν περιπλοκὴν ἐμπλεχθήσεσθ'] περιπλεκθήσεσθε ἀνοίας] μωρίας ὑμῶν Post vers.

1080 ἐπίλογος μύθῳ] λόγῳ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ χθῶν] ἡ γῆ σεσάλευται] κινεῖται βρυχία] ἡχητικὴ παραμυκάται] ἤγουν μύκημα βροντῆς ἡχεῖ ἔλικες] συστροφαί στεροπῆς] ἀστραπῆς ζάφυροι] λίαν καυστικάι στρόμβοι] στροφαί ἀνέμων ἐλίσσουσι] συστρέφουσι σκιρτᾷ] κινεῖται ἀνέμων] ἤγουν ἄνεμοι πνεύματα] πνοαὶ στάσιν] μάχην, ταραχὴν ἀντίπνουν] ἐναντίαν ἀλλήλοις ἐνδεικνύμενα] ἤγουν ποιοῦντα ξυντετάρακται] σὺν τῷ πόντῳ αἰθέρ] ὁ ἀήρ πόντῳ] τῇ θαλάσῃ

τοιάδ’] τοιαύτη ριπή] ὀρμή Διόθεν] ἐκ Διός τεύχουσα] κατασκευάζουσα στείχει] ἔρχεται ἢ ἦλθε
μητρὸς ἐμῆς σέβας] ἡγουν ὦ σεβασμία μητερ Θέμις ἡμέτερον οἱ προστιθέντες ἐνταῦθα τὸ Θέμι
καὶ λέγοντες ὦ πάντων Θέμι, οὐ καλῶς προστιθέασι διὸ περισσὸν ὄν ἐξεβλήθη παρ’ ἐμοῦ.

1093

χρὴ δὲ λέγειν οὕτως· ὦ αἰθὴρ ὁ εἰλίσσων καὶ συστρέφων τὸ κοινὸν πάντων φῶς, τουτέστι τὸν
ἥλιον, ὁρᾷς ἅ πάσχω; ἀναχωρησάντων δὲ πάντων πρὸς τὸν αἰθέρα ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ποιεῖται τὸν
λόγον αἰθὴρ] ὁ ἄῃρ κοινὸν φάος] τὸ κοινὸν πάντων φῶς ἡγουν τὸν ἥλιον εἰλίσσων] στρέφων
διὰ τῆς τοῦ οὐρανοῦ φορᾷς ἐσορᾷς] ὁρᾷς ὡς] ὅτι ἔκδικα] ἔξω τοῦ δικαίου ἡγουν ἄδικα ^[5]